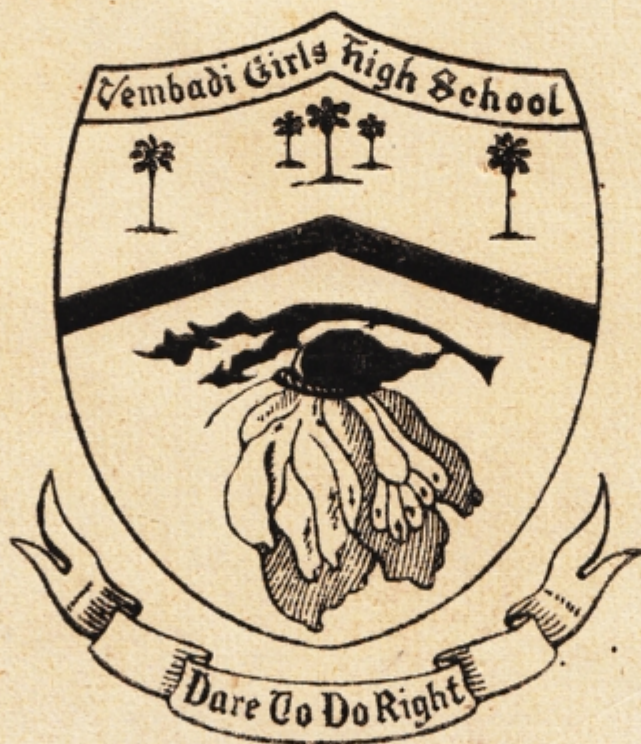
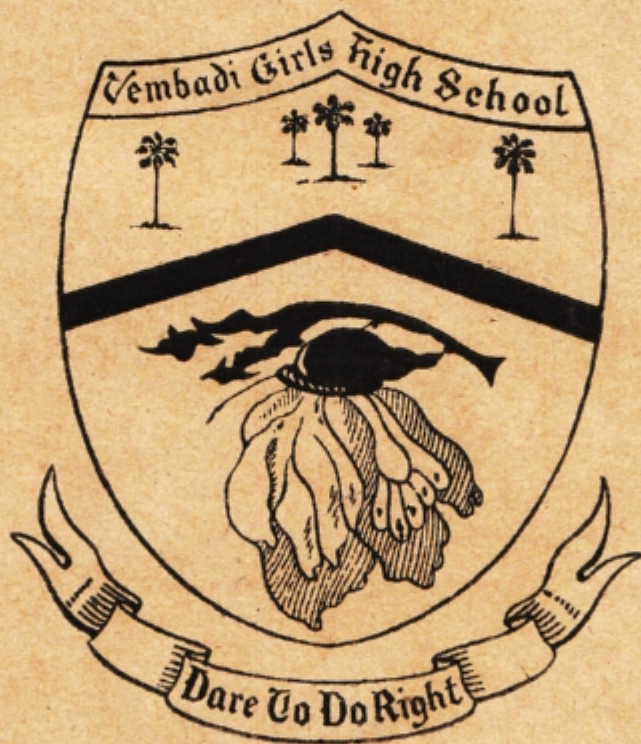

THE TORCH BEARER

1973

THE TORCH BEARER

1973

T. S. N. R.

A Prayer =====

Where the mind is without fear and
the head is held high;

Where knowledge is free;

Where the world has not been
broken up into fragments by
narrow domestic walls;

Where words come out from the
depth of truth;

Where tireless striving stretches
its arms towards perfection;

Where the clear stream of reason
has not lost its way unto the
dreary desert sand of dead habit;

Where the mind is led forward by
Thee into everwidening thought
and action

Into that Heaven of Freedom,
My Father, Let my
Country Awake.

— Rabindranath Tagore

சமர்ப்பணம்

கல்வித் தெய்வம் கலைத்தெய்வம்
கலைபயில் மாணவர் கவின் தெய்வம்
வெள்ளை மலரினில் உறை தெய்வம்
வித்தைகள் பயிற்றிடும் பெண் தெய்வம்

மாணவர் போற்றித் தொழு தெய்வம்
நான்முகன் நாவுறை நற் றெய்வம்
அன்னவள் தனக்கே கலை மலரை
அன்புடன் அர்ப்பணம் ஆக்கிடுவோம்

பல வழிகளில் அவளை வணங்கிடுவார்
பத மலர்களில் மலர்தனைச் சொரிந்திடுவார்
அவள் இணையடி தனில் இம் மலரினையே
அன்புக் காணிக்கையாகச் செலுத்திடுவோம்.

மாணவ மணிகளின் கவிவண்மை
கற்பனை கட்டுரை ஆற்றல் நிறை
கவின் மலராம் நம் கலை மலரை
அக்கலைமகள் மலரடி சமர்ப்பித்தோம்.

பொருளடக்கம்

Page

Prayer

சமர்ப்பணம்

Principal's Report 1973

....

....

....

1

மாணவர் பகுதி

நான் யார் தெரியுமா?

....

....

....

8

எனது முதல் ஆகாயவிமானப் பிரயாணம்

....

....

8

போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து

....

....

9

நான் கண்ட தமிழ் வீழா

....

....

....

10

வேட்டையாடுதல்

....

....

....

11

தாய் சொல்லைத் தட்டாதே

....

....

....

12

நன்றி மறவேல்

....

....

....

13

அடுத்த வீட்டில் கொலரா

....

....

....

14

பைத்தியக்கார விடுதியிலே ஒரு நாள்

....

....

....

17

இப்படியும் ஒரு உணவுப் பிரச்சனையா?....

....

....

20

அன்பு வழி

....

....

....

21

தெருவோரத்து ஜன்னல்

....

....

....

23

இலக்கிய உலகில் ஒரு நாள்

....

....

....

25

அகிம்சா தர்மம்

....

....

....

28

வாரீரோ என் வகுப்பிற்கு

....

....

....

30

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே

....

....

....

32

பெண்ணின் பெருமை

....

....

....

35

My Little Sister

....

....

....

37

A Dream

....

....

....

37

Girls

....

....

....

38

My Naughty Cousin

....

....

....

38

My First Day at School

....

....

....

39

The Tea Plucker

....

....

....

40

A Memorable Journey

....

....

....

41

My Experience of the N. P. T. A. Examination

....

42

An Umbrella Tells Its Story	43
What I would like to be after leaving school			44
In a Flying Saucer	45
A Lonely Adventure in a Jungle		47
The Hippies	50
The Economic Problems of Developing Countries			51
The Energy Crisis	53

Reports

Games Report for the year 1973	54
Report of the G. C. E. (O. L.) Union 1973	57
Report of the U. N. E. S. C. O. Club for the year 1973			58
Report of the Yuwati Club	59
Report of the 3rd Jaffna Guide Compony For the year 1973			60
Report of the Scowcroft House for the year 1973			61
Report of the Hornby House for the year 1973			63
Report of the Lythe House 1973		64
Report of the Creedy House for the year 1973			65
Report of the Science Union for the year 1973			66
Report of the Scowcroft Home Union for the year 1973			67
P. T. A. 1973	68
இந்து மகளிர் சங்க அறிக்கை	69
உயர்தர மாணவ மன்ற அறிக்கை	71
மாணவர் மன்ற அறிக்கை	72
சிறு தோழர் இயக்க அறிக்கை	74
School Magazine 1973	75

Principal's Report

Miss Barker

1973 brought Miss. Barker to our shores again on a short visit and we were very glad to welcome her. She served Vembadi first as an assistant teacher and then as Vice - Principal and Principal. We wish her many more years of fruitful service to the people of her own country and invite her to visit us again and again.

Buildings:

A long-felt need was at last satisfied when the old water-tank which was badly cracked and leaking was replaced by a giant tank. The cost was met from Facilities and Services Fees.

Three more water-sealed latrines were also constructed.

The P. T. A. undertook to have the tank and latrines constructed. In this connection we are ever grateful not only to Mr. Sathasivam, Mr. Siva Muthucumarasamy and the P. T. A. but also to the Officers of the Schools Works Branch of the Education Department. We say "Thank you" to every one of these gentlemen.

Enrolment :

There were 2170 students reading at Vembadi in 1973. The distribution was as follows :-

Lower School	428
Middle School	653
Upper School	1089

The Staff :

We are glad that Mrs. D. Rajasenan who was attached temporarily to the Education Department of the University of Sri Lanka is back with us.

In the course of the year the following joined us. Mr. M. P. Brodie B. Sc., Mrs. I. Nagarajah B. Sc., Miss. R. Nadarajasundaram B. Sc., Mrs. K. Somasundaram Maths Trained, Mrs. V. Williams

Tamil Trained. Mr. K. Ratnam K. K. S., Mr. V. Joseph Sanitary Labourer and Mr. Vaithilingam, Labourer. We extend a hearty welcome to these new members of our staff (tutorial and minor) and wish them happy years of service to the children of Vembabi.

A number of teachers left us last year for various reasons like transfer, marriage, retirement and permanent appointments. A good number of these were temporary teachers who served for short periods only. Members of the minor staff also left us on transfer. To Mrs. V. Rasalingam, Mrs. R. Balendra, Mrs. J. Balachandra, Mrs. B. Sri Pathmanathan, Miss. T. Thiagarajah and Mrs. P. Pasupathipillai of the permanent staff. Miss. N. Subramaniam, Miss. T. Selvarajah, Miss. K. Ponnudurai, Miss. J. Vinayagamorthy, Miss. K. Sabanayagam, Mr. E. S. David, and Miss. V. Edward of the temporary staff. Mr. T. Poopalasingam, Mr. G. Theonis and Mr. K. Sinnathamby of the minor staff, we wish a pleasant and bright future in their new schools and new spheres of life. We are grateful to them for the services they rendered to this institution.

Examination Results

Grade V. — N. C. T. T. A.

No. of passes in the 'A' Division	21
No. of ordinary passes	57

Grade 8 — N. P. T. A.

No. of first divisions	20
No. of ordinary passes	189

Distinctions :

Tamil	18
Maths	3
English	5
General Science	11
History	3
Art	2
Hinduism	63
Christianity (Non. R.C.)	1
Carnatic Music	2

G. C. E. (O. L.) December 1973

Passes in 6 subjects and more	225
Passes in 5 subjects	48

Distinctions:

English	05
Tamil	01
Tamil Literature	07
Hinduism	01
Christianity (Non. R.C.)	01
Pure Maths	13
Arithmetic	06
Applied Maths	20
Physics	02
Chemistry	02
Biology	04
Geography	02
Music	02
Islam	01

G. C. E. (A. L.) 1973

Passes in four subjects

Bio Science	16
Physical Science	12
Arts	13

Passes in three subjects

Bio Science	16
Physical Science	10
Arts	13

Number qualified to apply for admission to the University

1st list 2nd list

Medicine	}		
Dental			
Surgery			
Agriculture			
Veterinary			
Science			
Architecture		15	16

Engineering	}	11	09
Physical Science			
Applied Science			
Arts	}	03	20
Law			
Commerce			

Jathika Navodhaya Scholars

Grade 5	10
Grade 7	

Co-curricular activities:

Games and Sports: We have always attached special importance to games and sports because while they help to build healthy bodies they also instil healthy attitudes in students.

The Lower School Sports Meet was held during the first term. Miss C. Veerakathipilai a distinguished old girl who was a teacher and is now the Supervisor of the St. Peter's Nursery and Training Centre was Chief Guest. We thank her for gracing the function.

The Upper School Sports meet was held during the second term under the distinguished patronage of Mr. T. Manickavasagar Director of Education, Northern Region. Mrs. Manickavasagar gave away the trophies. We are grateful to Mr. & Mrs. Manickavasagar for honouring us.

At the Jaffna Girls' Schools Sports Association Athletic meet we won most of the Best Performance Trophies. Vinitha Jeyasingam and Manoranjitham Ramar were two of our star athletes.

At the Junior A. A. A. meet in Colombo our athlete Manoranjitham Ramar came first in Hurdles and Naveenthini Canagasabai secured the second place in High Jump.

The under 15 P. T. squad was placed first at the regional level but was placed fourth in the all-island competition.

The Intermediate Netball Team came second in the tournament organised by the Jaffna Schools Netball Association and also participated in the all-island competition held in August in Jaffna last year.

Inter-House P. T., Singing and Elocution contests both in Tamil and English were organised. These have roused the enthusiasm of the students and we hope will improve the standard of our students while giving many more students the opportunity to participate in these activities.

School Societies:

The various student organizations have been active. The Advanced Level Union and the Science Union held regular weekly meetings. Their programmes included speeches, Inter-School and Inter-Class debates, competitions and plays. Mr. S. Rajendra of the Technical College, Kokuvil and Mr. W. N. Thevakadacham of Jaffna College, Vaddukoddai addressed them.

The U.N.E.S.C.O. Club was addressed by Mrs. Nallainathan on the New Educational System. Mr. I. P. Thurairatnam Retired Principal of Union College showed films on the Far East and the Buddha Jayanthi Celebrations.

The Student Council consisting of the Prefects has helped to develop leadership and initiative in students. It has also given them the opportunity to participate in the administration of the school.

The G. C. E. (O.L.) Union met every Wednesday. A notable feature of its activities is the annual Elocution and Essay Competitions in Tamil and English. The annual social was cancelled on account of the austerity drive in the country.

The St. John's Ambulance Association was active. The members were on duty at the All-Island Netball Tournaments. A number of our students qualified in the First Aid Test.

Guides and Little Friends- 1973 was a memorable year, for the Guides and Little Friends celebrated their Golden Jubilee. Miss H. R. Thomas Divisional Commissioner Emeritus and former teacher and Deputy Principal of the school was the Chief Guest. The highlights of the celebrations were an exhibition and a camp-fire.

In addition to conducting meetings, working for badges, enrolling new members and such, the guides helped in the organisation of all the school functions throughout the year.

Religious Activities:

Religious assemblies for Hindus and Christians were held regularly on Fridays. Apart from this, the Hindu Association celebrated the Guru Poojas. Sivarathiri was celebrated in School, while a pilgrimage was organised to Thirukatheeswaram for the same purpose. The Navarathiri Celebrations culminated with a cultural programme on the day of the Saraswathy Pooja. Advocate Mr. Somasundaram, the President of the Saiva Paripalana Sabai was the Chief Guest. On Vijayathasami we had vidyarambam and students were initiated into learning.

The Hindu students sat the examination conducted by the Saiva Paripalana Sabai.

The Yuvathi Club sent a few members to attend the J. I. C. C. F. camp at Casuarina Beach, Karainagar and the J. I. C. C. F. fellowship meeting at St. John's College, Jaffna. Our choir participated at the Carol Service of the Palaly Teachers College and the Jaffna Combined Schools Carol Service held at Veerasingam Hall. The school Carol Service and Nativity Play were also held in school as usual. Rev. M. A. Ratnarajah Chairman of the Methodist Mission, Northern District delivered the Christmas message.

At the Annual Tamil Day celebrations for Grades 3-10 our students participated both at the Circuit and District levels. They also participated in the All Island Tamil Day Celebrations held at Kalmunai. Chandrika Selvanayagam won the first place in the Intermediate Tamil Elocution Contest, while Bhavani Sathasivam won third place in the Senior Tamil Singing contest held in connection with the All-Island Tamil Day celebrations.

Assemblies:

A general assembly is held every Monday, while religious assemblies are held on Fridays. Mr. Sivaramalingam of Jaffna Hindu College, Miss. Thangamma Appacuddy of Union College Tellipallai, Miss. Pushpa Selvanayagam of Hindu Ladies' College, Jaffna, Rev. Smith, former Principal Central College, Jaffna, Mr. Ethirveerasingam - former All Ceylon Athlete - now in Seirra Leone, Dr. Anandarajan Ophthalmic Surgeon, Dr. Kanagaratnam President Cancer Society, Jaffna Branch, Mr. N. Parthasarathy of the

Ramakrishna Mission, Mr. Singaravel President of Mayuram, S. India, Miss Periyathamby, Agricultural unit, Education Department, Miss. Ambalam - former teacher of Vembadi - now in the United Kingdom addressed the students at special meetings. They spoke on various topics.

The Food Drive :

Our girls responded with enthusiasm to the need for making their contribution to the production of food at this time of crisis. All the land that could be used conveniently for cultivation was tilled and planted with soya beans, green gram, black gram, maize, ground nuts, vegetables and plantains.

We are grateful to Miss. Periathamby C. E. O. Agriculture, for all the encouragement and advice she gave us. To the officials of the Agriculture Department and to Mr. Sathianathan, the Agriculture Extension Officer in particular, we are grateful for the valuable guidance they gave us by visiting the school and giving on-the-spot hints. We are thankful to them for supplying us with seeds as well.

The Hostel :

The Scowcroft Home Union was active. The hostellers conducted fortnightly meetings. The highlights of their activities were a picnic to Casuarina Beach, a debate with the Hostel Union of Central College and the Annual Dinner at which they also said good bye to Miss. S. Arulanandam the Hostel Supervisor. The hostellers were responsible for the pooja on one of the days of Navarathiri. The last item on the hostel calender for 1973 was the Carol Service conducted by Rev. Muthiah.

Conclusion :

I wish to thank all those who helped to make the school function smoothly.

— every member of the staff who willingly gave herself to her work-both curricular and co-curricular.

— Mrs. C. K. Paramanathan, Deputy Principal, Miss. Ratnasabapathy and Miss. H. S. Sinnathamby, Supervisor, Primary Section.

— all Sectional Heads.

— the Hostel Supervisor Miss. Arulanandam and last but not least, to the Office Staff and Minor Staff.

மாணவர் பகுதி

நான் யார் தெரியுமா ?

நான் உங்களெல்லோருக்கும் மேலாக அதிக உயரத்தில் வசிக்கிறேன். அதிகாலையில், உங்களெல்லோருக்கும் முன்பாக நான் எழும்பி விடுவேன். கிழக்குத் திசையில், ஆயிரம் கைகளைக் கொண்ட என் செந்நிற முகத்தைக் கண்டவுடன்தான், பறவைகள் கூட நித்திரைவிட்டு எழும். என்னைக் கண்டவுடன் எத்தனையோபேர் எனக்குப் பூசைசெய்து, என்னை வழிபடுவார்கள்.

எனது கைகள் எத்தனையோ மைல்கள் நீளமானது. எனது கைகளை நீட்டி அதிக ஒளியையும், வெப்பத்தையும் எல்லா இடமும் கொடுப்பேன். நான் ஒளியைக் கொடுப்பதாலேயே நீங்கள் பொருள்களைப் பார்க்க முடிகிறது. இதை நீங்கள் பகல் என்கிறீர்கள். எனது ஒளியைக் கொண்டே தாவரங்கள் கூட உணவு தயாரிக்கின்றன. என்னிடமிருந்து பெறும் வெப்பத்தினால் உங்கள் ஈர

மான உடைகளை உலர்த்துகிறீர்கள். ஆனால் அதிக வெப்பத்தினால் சில வேளை நீங்கள் நோயடைவதுண்டு.

பகல் முழுவதும் உங்களுக்கு உதவியாக இருப்பேன். பின்பு ஓய்வெடுத்துக் கொள்வதற்காக மேற்குத் திசைக்குச் சென்றுவிடுவேன். அங்கு எனது கைகளை மடித்துக்கொண்டு உறங்கிவிடுவேன். இதனால் நீங்கள் என்னிடமிருந்து ஒளியையோ, வெப்பத்தையோ பெறமாட்டீர்கள். இதையே நீங்கள் இரவு என்கிறீர்கள்.

மக்கள் எனக்குப் பல பெயர்கள் ளிட்டு அழைக்கிறார்கள். நான் எல்லோருக்கும் உதவி செய்வேன். நான் இல்லாவிட்டால் நீங்கள் வாழமுடியாது. நான் யார் தெரியுமா?

காயத்திரி கங்காதரன்
கூப்பு 3

எனது முதல் ஆகாயவிமானப் பிரயாணம்

அன்று விடியற்காலை 4 மணிக்கே நானும் தம்பியும் எழுந்துவிட்டோம். ஒரே குதூகலம்.

8 மணி ஆனது. கார் வந்தது. எங்களுடைய பெற்றோர் காரில் ஏறும் வரையில் கூட எங்களுக்குப் பொறுத்திருக்க முடியவில்லை.

அவ்வளவு அவசரம் 8.30 மணிக்கு விமான நிலையத்திற்கு வந்து சேர்ந்தோம். கார் நின்றதும் அத்தளத்தின் ஏவலாளர் ஒருவர் வந்து சாமான்களை எடுத்து நிறுத்து அவற்றிற்கு அடையாளச் சீட்டுக்கள் கட்டினார். பின்பு ஆகாய விமானம் ஆயத்தமாய் இருந்ததால் நேரடியா

கச் சென்று நாம் விரும்பிய ஆசனங்களில் அமர்ந்து கொண்டோம். விமானம் பெரிதாக இருந்தது. எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. தம்பி அதை வெளிப்படையாகவே “அம்மா எந்தப் பெரிசு” என்று கூறினார். சற்று நேரத்தில் விமானத்தின் கதவு மூடப்பட்டது.

எங்கள் ஆசனங்களில் இருக்கும் பட்டியினால் எங்களை ஆசனத்தோடு இணைக்குமாறு அறிவித்தல் கிடைத்தது. பின்னர் சிறிது சிறிதாக விமானம் உயர்வதை நான் உணர்ந்தேன். தொடர்ந்து கார் ஓடுவது போலத் தரையில் உருண்டு ஓடியது. இரண்டு முறை அப்படி ஓடியதும் சடுதியாக மேலே எழும்பியது. நான் ஜன்னல் ஓரமாக இருந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். ஜன்னலுடாக வெளியே பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. கடலும் மரங்களும் வீடுகளும் நான் வரையும் படங்களைப்போல மிகச் சிறியனவாக இருந்தன. முகில்கள் எல்லாம் பஞ்சு பறப்பது போல

விமானத்தின் செட்டைக்குக் கீழே மிதந்து சென்று கொண்டிருந்தன. கையை நீட்டினால் பிடிக்கலாம்போலிருந்தது.

இதற்கிடையில் எமக்குப் பருகுவதற்குத் தேனீரும், “பெப்பர்மின்டும்” கிடைத்தன. சிறிது நேரத்தில் விமானம் கீழே இறங்குவதற்கு எம்மைத் தயார் செய்து கொள்ளும்படி மறு அறிவித்தல் வந்தது. மீண்டும் விமானம் படிப்படியாக இறங்கி இறுதியில் தரையில் உருண்டோடிவந்து நின்றது. எனக்கு மிகவும் வியப்பாக இருந்தது. கண்ணை மூடித் திறப்பதற்குள் இத்தனை காத தூரம் கடந்து விட்டதே. தம்பிக்கும் எனக்கும் விமானத்தை விட்டிறங்க மனமேயில்லை. மீண்டும் திரும்பிச் செல்லும் நாளை ஆவலுடன் எதிர்நோக்கி விமானத்தை விட்டிறங்கினோம்.

யாழினி நமசிவாயம்

III B

போதும் என்ற மனமே போன் சேய்யும் மருந்து

அன்புள்ள சாமா,

உமது கடிதம் இன்று கிடைத்தது. வாசித்து மனக்கவலை அடைந்தேன். படிப்பை மேற்கொண்டு தொடர முடியாமலிருப்பதற்குப் பல காரணங்கள் காட்டினீர். அவையாவும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவை போன்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

தேவையான புத்தகங்கள் வாங்குவதற்குப் பணம் இல்லை என்றீர்.

உண்மைதான். ஆனால் ஆசிரியர் வகுப்பில் படிப்பிப்பவற்றை நன்றாகக் கிரகித்த பின்னர் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டுபோய் வீட்டில் வைத்துப் படிக்கலாம் தானே. சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிற் புத்தகங்களை இரவல் கேட்டால் யார்தான் தந்துதவ மாட்டார்கள்?

வீட்டிற் போதிய இடவசதியும் மின் வெளிச்சமும் இல்லை என்றீர்.

பாடசாலை விட்டுப் போனவுடன் முற்றத்திலுள்ள மரநிழலில் இருந்து படித்தாற் போதாதா? எத்தனையோ பாடசாலைகளில் மரநிழலில் வைத்துப் படிப்பதை நீரறியமாட்டீரோ? தெருவி லு ள் ள வெளிச்சத்தில் படித்து முன்னுக்கு வந்த ஆபிரகாம் லிங்கனைப் பற்றிப் படித்தது ஞாபக மில்லையா? மதிய போசனதிற்கு ஒவ்வொரு நாளும் பாணும் சம்ப லும் கொண்டுவருவதை சிலர் இழி வாகக் கூறியதாகக் குறிப்பிட்டீர். பணம் படைத்தவர்களின் பிள்ளைகள் அறுசுவையுணவைக் கொண்டு வந்து உண்டாலும், வசதி குறைந்தோர் பாணைப்புசித்தாலும் இ ர ண் ட ம்

என்சாண் உடம்பை நிரப்பச் செய் யும் வேலை தானே? இதில் என்ன இழிவு இருக்கின்றது?

ஒரு நேரப் பசியைப் போக்க ஒரு துண்டுப் பாண் தன்னும் இல் லாமல் எத்தனையோபேர் தவிக்கின் றார்கள். எனவே கவலையை ஒழித்துப் பெற்றோரின் தகுதிக்கேற்றவாறு வாழக் கற்றுக்கொள்ளும். “போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து” என்பது ஞாபகமிருக்கட்டும். பாடசாலைக்கு நாளை முதல் வரத் தவற வேண்டாம். மிகுதி யாவும் நேரிற் பேசிக் கொள்வோம்.

இப்படிக்கு,
உமது அன்புள்ள
சத்தியபூமா மார்க்கண்டு

நான் கண்ட தமிழ் விழா

1974-ம் ஆண்டு தைத்திங்கள் மூன்றாம் திகதி பொன்னெழுத்துக்க ளால் பொறிக்க வேண்டிய தினமா கும். ஆம்! அன்றுதான் எமது யாழ் நகரிலே நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு தொடங் கிய தினமாகும். வெளிநாட்டுக் கலை ஞார்களும் அறிஞர்களும் யாழ்நகரிலே எழுந்த தமிழோசையைக் காணவந் தனர்.

தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் வெளிநாட் டுப் புலவர்களின் அழகுத் தமிழைக் கேட்கவும், விழாக்கோலம் கொண்ட யாழ்நகரைக் கண்டு களிக்கவும், திர

ண்டு செல்லும் மக்கள் கூட்டத்தோடு நானும் சென்றேன். நான் செல்லும் வீதியெல்லாம் மகர தோரணங்கள், முத்துச் சிகரங்கள், வண்ண விளக்கு கள், என்ன அழகு! எமது யாழ் நக ரின் அற்புதக் காட்சியை எப்படி வர் ணிப்பது என்றே தெரியவில்லை. தேவ லோகத்தையே மிஞ்சிவிட்ட எமது யாழ்நகரின் அழகுக்காட்சியை பிற நாட்டு அறிஞர்களும் பார்த்து வியந் தனர். வீட்டுக்கு வீடு வாசல்தோறும் நிறைகுடங்கள். தமிழ் வளர்த்த பெரி யோரின் எழில் ஓவியங்கள். இர வையே பகலாகச் செய்து கொண்டிருந்த அலங்கார வண்ண விளக்குகள்

உலகத் தமிழாராய்வு மகாநாடே வருக! வருக! என்று எழுதப்பட்ட பாதைகள் யாழ்நகரின் திருக்கோலத்தைப் பற்றி என்ன சொல்வேன். நுங்குசுளுடன் முழுப் பனைமரங்கள், வாழை மரங்கள், தென்னை மரங்கள், மூங்கில்கள், கமுகுகள் திடீரென முளைத்தெழுந்ததுபோல வீதிகளில் குளிர்மையுடன் சோபிதமாகக் காட்சி யளித்தன. ஒளி நகரமாகக் காட்சி யளித்துக் கொண்டிருந்தன. வீதிகளை ரசித்த வண்ணம் வேறு வீதி வழியாகச் சென்றேன். அந்த வீதியிலே பல இசையரங்குகளைக் கண்டேன். வில்லிசை ஒரு பக்கமும் நாதஸ்வர இசை ஒரு பக்கமும் மக்களை இன்பக் களிப்பிலாற்றிய வண்ணமேயிருந்தது. எமது யாழ் நகரமே மணக்கோலத்துடன் வீற்றிருந்தாள். யாழ் நகரின் எழில் காட்சியைக் கண்டு களித்துக் கொண்டு தமிழின் ஏற்றம் பாடவந்திருக்கும் பிறநாட்டு அறிஞர்கள் சொற்பொழிவாற்றிக் கொண்டிருக்கும் பகுதியை அடைந்தேன். அங்கு கண்ட அதிசயத்தை எப்படி உரைப்பேன். கனடாவைச் சேர்ந்த பெண்

னொருத்தி தமிழ்ப் பெண் உடை உடுத்து தேன் சிந்தும் தமிழிலே உரையாற்றுவதைக் கண்டேன்.

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகெலாம் பரவ வேண்டும்” என்று பாரதி எழுதிவைத்த கவிதை இன்று கண்ணெதிரே செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். தேனிலும் இனிய செந்தமிழை பிறநாட்டு மங்கையொருத்தி புகழ்ந்து கூறுவதைக் கேட்கும்போது எனது உள்ளமும் பெருமையால் துள்ளியது. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்று எழுதப்பட்ட மாநாட்டுக் கொடி பார்த்த இடமெலாம் நீக்க மறைநிறைந்து காற்றிலே அசைந்தாடியபடியே அனைவரையும் வருக! வருக! என்று வரவேற்றபடி பறந்து கொண்டிருந்த காட்சி பார்ப்போர் உள்ளத்தைப் பரவசமடையச் செய்யும். எழில் குலுங்கும் யாழ் நகரின் அழகுக் காட்சிகளை இதயங் குளிரக் கண்டு கழித்தேன். நான் கண்ட இத்தகைய தமிழ் விழாவை என்னால் மறக்கவே முடியாது.

சந்தியா குணசிங்கம் Grade 6 “C”

வேட்டையாடுதல்

ஆதிகால மனிதன் வாழ்க்கை வேட்டையாடுவதிலேயே தங்கியிருந்தது. அவன் தனது உணவிற்காகவும், உயிர்க்காப்பிற்காகவும் வேட்டையாடுதல் தவிர்க்க முடியாததாய் விட்டது. காலப்போக்கில் காடழித்து நாடாக்கி, பயிர்செய்து, நகரமைத்து பண்போடு மனிதன் வாழத் தொடங்கிய பின்னரே வேட்

டைத்தொழில் அருகலாயிற்று. எனினும் இன்றும் சிலர் பொழுதுபோக்கிற்காக வேட்டையாடுகின்றனர்.

முற்காலத்திலே மன்னனது கடமைகளுள்ளே தலையாயதாய் வேட்டையாடுதல் விளங்கி வந்தது. அவனது நாட்டிலேயுள்ள வயல்களுட்புகுந்து யானை பன்றி முதலாயின

அழிவு செய்யும்பொழுது பயிரையும்
காத்ததற்காய் அரசன் வேட்டை
மேற் செல்வது வழக்கமாய் இருந்
தது.

இன்றும் சீர்திருத்தம் பெறாத
காட்டுமிராண்டி மக்கள் வேட்டை
யாடுதலையே தம் தொழிலாய்க்
கொண்டு காடுகளிலே வாழ்ந்து வரு
கின்றனர். இலங்கையிலே விந்தனை,
மாவனல்லை முதலாமிடங்களிலே இன்
றும் வேடர் வாழ்வதைக் காண
லாம். வடதுருவ, தென்துருவ நாடு
களிலே வாழும் மக்களுக்கு வேட்டை
யாடுதலைத் தவிர வாழ்விற்கு வேறு

வழியில்லை நடுத்தர வர்க்கத்தினர்
சிலரும் வீரச் செயல்களில் நாட்ட
முடையோரும் வேட்டையை விரும்
பிச் செய்தலையும் நாம் காண்கின்
றோம்.

வேட்டையாடுவதால் உணவு
கிடைக்கிறது. ஆபத்தான விலங்கு
கள் அழிகின்றன. எனினும் உயிர்க்
கொலை செய்வதைத் தவிர்ப்பதே
நல்லது. உயிர்க் கொலைகளைத் தவிர்க்க
வும் விலங்குப் பாதுகாப்பு நிறுவனங்
கள் பல ஏற்பட்டு இயங்கி வருவது
பாராட்டிற்குரியது.

“அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலிஞென்றன்
உயிர் செகுத் துண்ணுமை நன்று”

சிவப்பிரியா புத்திரசிங்கம்
Grade 7

தாய் சொல்லைத் தட்டாதே

ஒரு நாட் காலை பத்து வயது
நிரம்பிய ஒரே மகனான வசந்தன் பல்
தீட்டிக் கொண்டிருந்தான். ஆட்டுக்
கொட்டகையிலிருந்த ஆடு “ம்மா,
ம்மா” எனக் கதறியது. அப்போது
திடீரென வசந்தன் தன் அம்மாவை
நோக்கி “அம்மா நான் எனது ஆட்
டையும் ஆட்டுக் குட்டியையும் புல்
வெளியில் மேய்த்துவிட்டு வர அனு
மதிப்பீர்களா?” எனக் கேட்டான்.
அதற்குத் தாய் “வசந், நீ சிறிய
பிள்ளை. ஆட்டை மேய்ப்பதா? விடு
தலையென்றால் போய் உன் நண்பர்க
ளுடன் விளையாடு” எனக் கூறினாள்.
வசந்தன் விடாப்பிடியாய் நிற்கவே

அவனது தாயும் அரை மனத்துடன்
சம்மதித்தாள்.

வசந்தன் தனது ஆட்டையும்
ஆட்டுக் குட்டியான மணியையும்
கூடவே அழைத்துக் கொண்டு சென்
றான். ஆட்டை மேய விட்டு விட்டுக்
குட்டியைப் பார்த்து ரசித்துக்கொண்
டிருந்த வேளையில் அவனது நண்பர்
கள் “வசந், பந்தடிச்சு வருவாயா?”
என்று கேட்டனர். அவனும் அதற்கு
டன்பட்டு ஆட்டை மரத்தின் அடியு
டன் பிணைத்துவிட்டு பந்தடிக்கச்
சென்றான். பந்தடிப்பதில் அவர்கள்
மூழ்கியிருந்த அவ்வேளையில் மழை
தூற்ற வாரம்பித்தது.

மழை கூடவே நண்பர்கள் ஒவ்வொரு காரணங்கூறி நழுவலாயினர். வசந்தனும் ஆட்டைக் கட்டியிருந்த மரத்தை நோக்கிச் சென்றான். அவன் அங்கு தனது ஆட்டை மாத்திரமே கண்டான். அவனது அருமை ஆட்டுக் குட்டியை அவனாற் காண முடியவில்லை. வசந்தனுக்கு அழுகை பீறிட்டுக் கொண்டு வந்தது. “மணி, மணி” எனக் கத்திக் கூப்பிட்டான். ஆனால் அவன் தனது ஆட்டை அங்கு காணவில்லை.

வசந்தன் வீட்டுக்குப் போகப் பயந்து மரத்தினடியில் உட்கார்ந்து விக்கிவிக்கி அழுதான். அச்சமயம் மழை பொழிய வசந்தின் உடைகள் மழையிலே தோய்ந்தும் உடல் குளிராலும்

வெடவெடுத்தது. அவனது தந்தை அவன் பின் வந்து அவனைத் தட்டிக் கூப்பிட்டார் வசந்தன் பயந்து “ஐயோ அம்மா, பேய், பேய்” எனக் கூறிக்கத்தி அழுதான் அவனது அழுகை ஒலி மழையின் ஒலியுடன் சங்கமம் ஆயிற்று. அவனது தந்தை “வசந்த், நான் தான் உன் அப்பா ஆட்டை அவிழ்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆட்டுக்குட்டி கிடைத்துவிட்டது வீட்டுக்குப் போவோம் வா” என்றான்.

அவன் வீட்டையடைந்தபோது அவனது தாய் கண்ணில் நீர்மல்க ஓடோடி வந்து வசந்தனை கட்டியணைத்தாள். வசந்தும், “நான் இனி உங்களின் சொல்லைத் தட்டமாட்டேன் ம்மா” எனக் கூறினான்.

“தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலும் இல்லை”

ஜேய் ரதினி ராஜேந்திரா
Grade 8

நன்றி மறவேல்

ஒருவர் நமக்குச் செய்யும் நன்மையே நன்றியாகும். அந் நன்றியை எக்காலத்தும் நாம் மறத்தல் கூடாது. ஒருவர் எமக்குச் செய்த தீமையை மறந்து நன்மையை என்றும் நினைத்திருந்து வாய்ப்புக் கிடைக்கும் பொழுது அந்நன்றி செய்தார்க்கு அந் நன்றியிலும் பதின் மடங்கான நன்மையைப் புரிதலே மனிதப் பண்பாகும். இதனையே திருவள்ளுவர்,

“நன்றி மறப்பது நன்றன்று. நன்றல்ல தன்றே மறப்பது நன்று”

என அருளிப் போந்தார், மனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணி. அவன் தனித்து வாழல் இயலாது. தான் வாழுஞ் சமூகத்திடமிருந்து அவன் பற்பல உதவிகளை அவ்வப்போது பெற்று வாழ்கின்றான். அவற்றிற்குப் பிரதியுபகாரம் செய்து வாழவேண்டியது அவனது நீங்காக் கடனாகும்.

ஒருவன் பிறந்தவுடன் அவனுக்குப் பாலூட்டிச் சீராட்டி வளர்ப்பவன் தாய். அவனுக்கு வேண்டிய கல்வியையளித்து வாழ்வளிப்பவர் தந்தை.

அவனிலுள்ள மனிதப் பண்புகளைச் செம்மை செய்து அறிவைச் சுடர் விடச் செய்பவர் ஆசிரியர் மூத்தோர் ஆகியோர் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அயலவர், நண்பர், உறவினர், வைத்தியர், புரோகிதர் ஆகியோர் அவனுக்கு வேண்டிய உதவிகளைப் புரிகின்றனர்.

இவற்றை மனிதன் மறத்தல் பெரும் பாவமாகும். அவ்வாறு மறப் பானாயின் அவனுக்கு உய்வேயில்லை, பெற்றோர் தமக்குச் செய்த பேருதவிகளைப் பலர் மறந்து விடுகின்றனர்.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டா முய்வில்லைச்
செய்த நன்றி கொன்ற மகற்கு”

சி. காந்திமதி
Grade 8 B

அடுத்த வீட்டில் ‘கொலரா’

கொலரா! யாழ்ப்பாண மாவட்டத் தையே ஒரு கலக்குக் கலக்கியது. இந்த நோய் என்று நம் நாடு முழுவதிலும் உள்ள சிறிய குழந்தைகள் ஈராக எல்லோருக்கும் தெரியும். காரை நகரில் இதனால் பீடிக்கப் பட்டு சடுதியாக இறந்த ஆறு பேர்களைத் தொடர்ந்து அடுத்தடுத்து இந்நோய்வாய்ப் பட்ட நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை கூடிக் கொண்டே போனபோது அரசாங்க அதிபர் தொடங்கி அழுக்கு நிறைந்த சிறுவர்கள் வரை பட்டபாடு நம் எல்லோருக்குத் தெரியும்.

சாதாரணமாக இருக்கும் ஒருவன் வயிற்றிலே கையை வைத்தாலே போதும் வீட்டில் உள்ள அனைவரும் சேர்ந்து “ஐயோ மோனை என்ன செய்யுது உனக்கு” என்று ஒரே இராகத்தைப் பாடுவார்கள். பாடுவதோடு விட்டுவிட்டால் பரவாயில்லை. அவன்

பெற்றோரின் முதிய காலத்திலே அவர்களைப் பேணுது நடுத்தெருவிலே விடும் நன்றிகெட்ட மக்கள் பலராயுள்ளனர். தம் கல்விக் கண்ணைத் திறந்த ஆசானை மதிக்காது அவமதிக்கும் மாணுக்கரும் பலராவர். நண்பருடன் சேர்ந்திருந்து அவர்களை அட்டைபோல் உறிஞ்சி இன்பவாழ்வு வாழ்ந்தபின் நண்பர்கள்வறிய ராகும் பொழுது “அற்றகுளத்தில் அறுநீர்ப் பறவைபோல உற்றுழித்தீரும்” நண்பர்களும் ஏராளமாயுள்ளனர்.

சாதாரணமாக “எனக்கு வயிற்றுக்குள்ளே என்னவோ செய்கிறது” என்று சொல்லி விட வேண்டியதுதான் வீட்டுக்காரரே பிள்ளையைப் பத்திரமாக ஊர்காவர்துறைக்கு அனுப்பி வைத்து விடுவார்கள். ஏனெனில் ஊர்காவர்துறைக்குத்தான் கொலரா நோயாளிகள் அனுப்பப்படுவது வழக்கம். அத்தனை பயம் அந்தக் கொடிய நோயால் ஏற்பட்டிருந்தது.

இந் நிலையில் தான் நானும் உங்களுக்கு ஒருருசிகரமான சம்பவத்தை எடுத்துச் சொல்லப் போகிறேன். காலை ஏழு மணி. மணி அடித்துக் கொண்டு வந்த பத்திரிகைக் காரனைக் கண்டதும் பாய்ந்து சென்று அவன் கையிலிருந்த பத்திரிகையைப் பிடுங்காத குறையாக வாங்கிக் கொண்டு வந்தேன். பத்திரிகைக்கு நான்கு பக்கங்கள் தான். ஆனால் எங்கள் வீட்டிலோ பதினை

ந்து பேர். பத்திரிகை என் கையில் கிடைத் ததால் ராஜா மாதிரி நான் கதிரையில் அமர்ந்து கொள்ள என்னைச் சுற்றிக் கதிரை விளிம்புகளிலும், நிலத்திலுமாக எல்லோரும் அமர்ந்து கொண்டனர். அதில் அங்கு மிங்குமாக “கொலரா” வைப் பற்றி எழுதியிருந்த விசயத் துணுக்குகளை நான் வாசிக்கத் தொடங்கினேன். அவற்றில் சில பின் வருமாறு,

தடுப்பூசி:- அரசாங்க அதிகாரிகள் வேண்டுகோள், யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சிறியோர் தொடங்கி முதியவர் வரை, “கொலரா” தடுப்பூசி கட்டாயம் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார்கள். இதை வாசித்து முடிக்கவில்லை. “நாசமாப் போக” என்று திடீர்தும் குரல் கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தேன். என் பாட்டிதான். தொடர்ந்து வாசித்தேன். நோய் வராமல் தடுக்கும் முறைகள்: தண்ணீரைச் சுடவைத்துக் குடிக்கவும், கடைகளில் இனிப்புப் பண்டங்களை வாங்கி உண்ணுதலைத் தவிர்க்கவும், வீட்டிலேயே சமைத்த உணவை உண்ணவும். இப்படியே பல. நான் மற்றவற்றை வாசிக்க முன்னர் எனக்கு உனக்கு என்று கூறி எல்லோரும் சண்டை பிடித்ததிருந்து பத்திரிகை எங்கே போனதென்று தெரியாமலே போய் விட்டது.

இதைத் தொடர்ந்து வீட்டிலே ஒரே கண்டிப்பு. “காவில் செருப்பில்லாமல் நிற் காதே. மாமா வீட்டிற்குப் போய்ச் சாப் பிடாதே. வேலை செய்யுமிடத்திலும் கடை யிலும் போய் உண்ணாதே” என்று வவனி யாவில் வேலை செய்யும் எனக்கு வீட்டுக்கா ரர்கள் இட்ட கட்டளைகள் இவை. நான் எனக்குள்ளேயே சிரித்துக் கொண்டேன். நான் தங்கியிருக்கும் வீட்டுக்காரருக்கு வீட் டினுள் யாரையும் செருப்போடு கண்டால் சாப்பாடு தராததோடு தங்குவதற்கு அறை கூடத் தரமாட்டார்கள். அவ்வளவு புண் ணியவாளர்கள். வீட்டிற்கு வந்து பொதிக் குள் அகப்பட்டதுபோல வவனியாவிற்கும் போகமுடியாது தடை வந்தது. புகை வண்டி மூலம் போவதானால் அனுமதிச் சீட்டு

ஒன்றும் பெற வேண்டும். வீட்டில் உள்ள அனைவர்க்கும் புத்திமதி கூறிய நான் அடு த்த நாள் புறப்படுவதற்காக ஆயத்தமா கிக் கொண்டிருந்தேன். காலை பத்து மணி தொடங்கி ஒரு துளி தண்ணீர் கூட நாவினே விடாது ஆறு மணித்தியாலங்கள் கால் கடுக்க நின்று அனுமதிச் சீட்டைப் பெற் றுக் கொண்டேன்.

அங்கிருந்து திரும்பி வந்தபோது எனக் குக் களைப்பாக இருந்தது. அனுமதிச் சீட் டுப் பெறுவதற்காக இடது கையில் ஏற் றிய ஊசி மருந்தோ இடது கையை வீங்க வைத்து விட்டிருந்தது. அதனால் ஏற்பட்ட வலியோ கையை அங்கேயோ இங்கேயோ அசைக்க முடியாமல் செய்திருந்தது. வந்த வுடனேயே கட்டிலில் விழுந்தவன்தான் அயர்ந்து தூங்கிவிட்டேன். திடீரென்று விழித்துக் கொண்ட நான் எங்கிருந்தோ பெரிய அலறல் சத்தம் வந்ததைக் கண் டேன். நேரத்தைப் பார்த்தேன் சரியாகப் பத்துமணி. எல்லா இடமும் நிசப்த மாக இருந்த வேளை “ஐயோ கொலரா, கொலரா” என்று யாரோ அலறும் சத்தம் கேட்டது. நான் என் லேயே கள்ளிப் பார்த் துக் கொண்டேன். இல்லை நான் கனவு காணவில்லை. எப்படியோ அந்த இருட்டில் சமாளித்துக் கொண்டு எழுந்து சத்தம் எங்கே இருந்து வருகின்றது என்று அவதா னித்தேன். இதென்ன கஷ்டகாலம் யாரு க்குக் கொலரா? இந்த வேளையில் இப்படி அலறுவது யார்? பேய்பிசாசாக இருக்குமோ. இல்லவேயில்லை.

எங்கள் வீட்டின் வலது பக்கத்தில் இப் பொழுதுதான் உரத்த குரலில் யாரோ ஒரு வர் “கொலரா கொலரா” என்று அலறிக் கொண்டிருந்தார். அது எமது அயல் வீட் டுப் பொன்னுச்சாமியின் குரல்தான். சிறி தும் சந்தேகமில்லை. அந்த வீட்டில் அவ ரையும் அவர் மனைவியையும் தவிர வேறொரு வரும் இல்லை. அடபாவமே அந்த அப்பாவி மனிதன் பொன்னுச்சாமிக்கா அல்லது அவ ரது அருமை மனைவி பொன்னம்மாவுக்கா கொலரா கண்டிருக்கிறது! தொடர்ந்து அவ ரது கூக்குரல் கேட்டுக்கொண்டே இருந்

தது. எனக்கோ என்ன செய்வதென்றே தோன்றவில்லை. கொலரா கண்ட நோயாளியையும் அவரது குடும்பத்தினரையும் ஏன் அவரது வீட்டு வளவைக் கூட அணுகுவது எவ்வளவு ஆபத்தானது என்பதை இத்தனை காலமும் பத்திரிகை வாசித்ததன் விளைவாக மெத்த அறிந்து வைத்திருந்தேன எனவே நான் நேரே அவர்கள் வீட்டிற்குள் செல்லாது எங்கள் வீட்டிலிருந்தே அரசினர் மருத்துவ மனைக்கும் பொலிஸ் நிலையத்திற்கும் தொலைபேசியூலம் அறிவித்தேன். “பக்கத்து வீட்டில் கொலரா கண்டிருக்கிறது உடனே வரவும்” இதுவே நான் கொடுத்த அறிவித்தல். நான் கொடுத்த அறிவித்தலைத் தொடர்ந்து என்னுடைய வீட்டிற்கே இரண்டு பொலிஸ் காரரும் ஒரு வைத்தியரும் இரு மருத்துவமனை ஊழியரும் வந்து சேர்ந்தனர். நான் தடுப்பூசி ஏற்றிக் கொண்டதால் என் பாட்டியும் என் வீட்டில் உள்ள மற்றையோரும் “ஐயோ அங்கே போகாதே” என்று அலறவும் அதைக் கேட்காமல் என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். அடுத்த வீட்டிற்குப் போவதற்கு நல்லவேளையாக ஒரு வாசல் இருந்தது.

இப்போது சத்தம் கேட்கவில்லை. நாங்களும் சத்தம் போடாமல் வீட்டு வாசலிலே நின்று கொண்டிருந்தோம். பின் வாசற்கதவை நாங்கள் தட்ட ஆயத்தமானபோது “ஐயோ! கொலரா! கொலரா!” என்று திரும்பவும் சத்தம் கேட்டது. நாங்கள் எல்லோரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து விழித்துக் கொண்டோம். பொலிஸ்காரர் ஒருவர் இதைக் கேட்டதும் தொடர்ந்து பூட்டப்பட்ட முன் கதவை இடித்தார். கதவு இடிக்கப்படும் சத்தம் கேட்டதைத் தொடர்ந்து கதவு திறக்கப்படும் சத்தம் கேட்டது. நாங்கள் ஆவலுடன் கதவு வழியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். கதவு திறந்ததும் வாசலில் திருமதி பொன்னுச்சாமி காட்சியளித்தாள். அவள் முகம் எங்களைக் கண்டதும் பேயறைந்ததுபோல் விகாரமாக மாறியது, “நீங்கள்...ஏன்...” என்று குழறிக் கொண்டு கேள்விகளைக் கேட்டாள். “எங்கே உங்கள் கணவர்?” நானே அவரிடம் கேட்டேன். அதற்கு

அவர் ஒன்றுமே பதில் பேசாது இருந்தார். அவருடைய மௌனம், எங்களது பொறுமையை இழக்கச் செய்து விட்டது. எல்லோரும் அவரை விலக்கிக்கொண்டு வீட்டிற்குள் நுளைந்தோம். அவருடைய கணவரை எங்கும் காணவில்லை. நிச்சயமாகத் திருமதி பொன்னுச்சாமிக்குக் “கொலரா” இல்லை என நாங்கள் ஊகித்துக் கொண்டோம். கொலரா கண்ட, ஆனால் நாங்கள் இன்னும் காணாத திருவாளர் பொன்னுச்சாமியைத் தேடிக் கொண்டிருந்தோம்.

இனியும் பொறுக்க முடியாத நிலையில் திருமதி பொன்னுச்சாமியையே அதட்டிக் கேட்டோம். “உங்கள் கணவர் எங்கே” பொலிஸ்காரர்கள் வெருட்டிய வெருட்டில் “இல்லை வந்து...” என்று அவள் சமாதானம் சொல்லத் தொடங்கு முன்னரே ஈனஸ்வரமான குரலில் ‘ஐயோ நான் இங்கே கிடக்கிறேன்’ என்று குரல் வந்தது. குரல் வந்த வழியே உள்ள அறையை நோக்கி நாங்கள் எல்லோரும் பாய்ந்து சென்றோம். நான் மூக்கைப் பொத்திக் கொண்டு திறந்த கதவின் வழியாக உள்ளே நோக்கினேன்.

ஐயோ! இதென்ன அகோரம்! நிச்சயமாக என் கண்கள் அந்த அறையை நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. என்னோடு வந்தவர்கள், என்னால் அழைக்கப்பட்டவர்கள் என்னையே திரும்பி முறைத்தார்கள். “என்னையா? ஏன் எங்களை இந்த நேரத்தில் வீணாக அலைத்தாய்?” என்று கேட்காமல் அவர்கள் கேட்டார்கள். காரணம் தெரியுமா? உடைந்த சட்டிகள், போத்தல்கள் முதலியவற்றிற்கு நடுவில் மது போதையில் திரு. பொன்னுச்சாமி இருந்தார். அவர்கள் எங்களை வெறுத்து நோக்கிக் கொண்டிருந்தன. நிறை வெறியில் அவர் இருந்தார். அவருடைய வாய் மட்டும் என்னவோ முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தது. மற்றவர்கள் உள்ளே செல்லுமுன் நான் உள்ளே சென்று அவருகே போய் நின்று கீழே கிடந்த போத்தல் ஒன்றையும் சட்டி ஒன்றையும் கையில் எடுத்ததுதான் தாமதம் திரு. பொன்னுச்சாமி அலறி விட்டாரே ஒரு அலறல். “ஐயோ என்னைக் கொல்லுரு! கொல்லுரு! வேணும் நான் இனிக் குடிக்கவில்லை!” எனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் புரிந்து விட்டது. நடந்த விடயமும் கேட்ட அலறலும்.

சிவவேணி நல்லையா

9-ம் வகுப்பு-விஞ்ஞானப் பிரிவு

பைத்தியக்கார விடுதியிலே ஒருநாள்

நானும் எனது குடும்பத்தினரும் மார்கழி பாத விடுமுறையைக் கழிக்க எண்ணி எம் அயல் நாடான இந்தியாவுக்குச் சென்றோம். அங்கு நாம் திருச்சி, ஸ்ரீரங்கம், பெங்களூர், மைசூர், பிருந்தாவனம், சென்னை, கன்னியாகுமரி, சிதம்பரம், மதுரை போன்ற இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தோம் அப்போது நான் சிரிப்புத் தருவதும், புதுமையானதும், சுவையானதும், பயமானதுமான பல அநுபவங்களை அடைந்தேன். அவ் அநுபவங்களிலே எனக்கு மறக்க முடியாத அநுபவம் ஒன்றைச் சென்னை கீழ்ப் பாக்கத்தில் உள்ள பைத்தியக்கார விடுதியிலே பெற்றேன். அச்சுவையான அநுபவத்தை உங்களுக்கும் சொல்லுகிறேன். நீங்களும் தான் கொஞ்சம் கேளுங்களேன்?

நானும் எனது குடும்பத்தவரும் சென்னையில் தங்கியிருந்த போது எனது அம்மாவின் சினேகிதியின் வீட்டில் இரு நாட்கள் தங்கியிருந்தோம். அப்போது நானும் அண்ணனும் அவ்விட்டு மாமாவைச் சிநேகம்பிடித்துக்கொண்டோம். அவர் சென்னை கீழ்ப்பாகத்திலுள்ள பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரியிலே மனநோய் வைத்தியராக வேலை பார்த்து வந்தார். நாம் அவருடைய ஆஸ்பத்திரியைப் பார்க்க விரும்பி அன்று அம் மாமா வேலைக்குப் போகும்போது அவருடன் சென்றோம். ஒரு பெரிய மூன்று மாடிக் கட்டடம் வெள்ளை வெளேரென ஒரு பெரிய பூந்தோட்டத்தின் நடுவே அமைந்திருந்தது. உள்ளே வெள்ளை ஆடை அணிந்த தாதி மாறும், வைத்தியரும் டக், டக் என சப்பாத்து ஒலிக்க நடந்து கொண்டிருந்தார்கள். மாமா அவ்வழியாக வந்த தாதி ஒருத்தியை அழைத்து எமக்குக் கீழ்ப் பாகத்தை மட்டும் சுற்றிக் காண்பிக்குமாறு கூறிவிட்டுத் தன் அறையை நோக்கி நடந்தார்.

நான் அந்தத் தாதியைப் பார்த்தேன் வெள்ளை நிறப் பாவாடை போல விரிந்து

நின்ற சட்டையும் வெண்ணிறத் தொப்பியும் வெண்ணிறச் சப்பாத்தும் அணிந்திருந்த அவள் வெள்ளையாகவே விளங்கினாள். அவளின் பெயர் நளாயினி என அறிந்தோம். அவளை "நளா" அக்கா என்றே அழைத்தோம். அவள் எம்மை நோக்கி எமது பெயரை விசாரித்து விட்டு எம்மிருவரையும் தன் கைகளால் அன்புடன் பிடித்துக் கூட்டிக் கொண்டு ஒரு பாதை வழியே சென்றாள். அவளிடம் நாம் மாமா ஏன் கீழ்ப்பக்கம் மட்டும் காட்டச் சொன்னார் எனக் கேட்டோம். அதற்கு அவள் மேலே மிகவும் அபாயகரமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எப்போதும் சங்கிலியால் தான் கட்டியிருப்போம் எனக் கூறினாள். நாம் பெரிய மாமரத்துடன் கூடிய ஒரு அழகான முற்றத்தை அடைந்தோம்.

அம் மாமரத்தின் கீழுள்ள வாங்கிலே மிக அழகான பெண்ணொருத்தி குலைந்து கிடந்த தலையுடன் கையில் ஒரு பொம்மையை வைத்திருந்தாள். முற்றத்தையடுத்து பல அறைகளுடன் கூடிய ஒரு முன்றலில் பல பெண்கள் அமர்ந்திருந்து கதைத்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களைப் பார்க்கப் பைத்தியம் போலத் தெரியவில்லை. நான் நளா அக்காவின் முகத்தைக் கேள்விக் குறியுடன் ஏறிட்டு நோக்கினேன். அவள் "இவர்கள் சாதாரணமாகத்தான் இருப்பார்கள், ஆனால் இவர்களுடைய மனத் தளத்தின் அடியிலுள்ள குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி நினைவுக்கு வரும் போது பைத்தியமாகி விடுவார்கள். இவர்களிடம் இவர்களது பழைய ஞாபகங்கள் வராதவாறு கவனமாகப் பேச வேண்டும்" எனக்கூறினாள். திடீரென "ஆராரோ ஆரீவரோ" எனத் தாலாட்டுப் பாடும் சத்தம் கேட்டது. நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். மாமரத்தின் கீழிருந்த பெண்தான் தன் கையிலிருந்த பொம்மையைத் தூங்க வைத்துக் கொண்டிருந்தாள். மற்றப் பைத்தியங்கள் எல்லாம் அந்தப் பெண்ணைச்

சுட்டிக் காட்டிப் பேசிச் சிரித்துக் கொண் டிருந்தார்கள். திடீரென டிங்! டங்!! டிங்! டங்!! என மணிச்சத்தம் கேட்டது. அங்கு கூடியிருந்த பைத்தியங்களெல்லாம் மிக விரைவாக எழுந்து ஒரு பாதை வழியாக எங்கோ சென்றனர், ஆனால் அந்தப் பெண் மட்டும் செல்லவில்லை.

நளா அக்கா அந்தப் பெண்ணை அணுகி 'சாந்தினி, நீ மட்டும் ஏன் சாப்பிடப்போக வில்லை' எனக் கேட்க அப்பெண் "நளா! நளா! குழந்தை இப்பத்தான் தூங்கத் தொடங்கினான். இவனை நன்றாகத் தூங்கச் செய்துவிட்டு போகிறேன். பிளீஸ்" எனக் கேட்டான். நளா அக்காவும் அத றிஞ்சி சம்மதித்தாள். நாம் நகர்ந்து வந்து அப்பால் நின்றோம். நளா அக்காவிடம் அப்பெண்ணின் கதையைக் கேட்டோம். அவள் செல்வந்தர் வீட்டுப் பெண் அவளுக்குத் திருமணமாகி எட்டு வருடங்க ளுக்குப் பின் ஒரு குழந்தை பிறந்ததாம். அக் குழந்தை பிறந்தவுடனேயே இறந்து விட்டதாம். அதனால் அப்பெண் பைத்திய மானாள். இதை நளா அக்கா சொல்லி முடிந்ததும் மேல் மாடியிலிருந்து யாரோ பலமாகச் சிரிக்கும் சத்தம் கேட்க நளா அக்கா மாடிப்படியில் ஏறி ஓடினாள்.

என் அண்ணன் ஒரு முந்திரிக் கொட்டை ஏதாவது விஷமம் செய்து கொண்டேயி ருப்பான். அவன் அப்பெண்ணை அணுகி "மம்மி" எனக் கூப்பிட்டான். என் அண் ணனை வியப்புடன் பார்த்து விட்டுக் "கல கல" என நகைத்துக் கொண்டே "நீயா என் மகன் எனக்கும் ஒருமகன் உண்டு. ஆனால் அவன் உன்னைவிடச் சிறியவன்" எனக் கூறித் தன் கையிலிருந்த பொம்மை யைக் காட்ட என் அண்ணன் "ஊஹும் நீ தான் என் மம்மி நான்தான் உன் மகன்" எனக் கூறிப் பொம்மையைப் பறித்து எறி ந்தான். அப்பெண்ணோ என் அண்ணனை நோக்கி "என் பிள்ளையைக் கொன்ற உன்னை விடமாட்டேன் எனக் கூறிக் கொண்டு என் அண்ணனைத் துரத்த அண் ணன் மாமரத்தைத் சுற்றி ஓடினான். நான்

பயந்து போய் 'நளா அக்கா, நளா அக்கா' எனக் கூவினேன். என் குரலைக் கேட்ட நளா அக்கா ஓடி வந்தாள். நான் பயத் தால் கதைக்க முடியாது மரத்தைச் சுட் டிக் காட்டினேன். அங்கே பார்த்த நளா அக்கா ஓடிச் சென்று சாந்தியை பிடித்துக் கொண்டு 'என்ன சாந்தி உனக்கு பைத்தி யமா பிடித்து விட்டது' என அந்தப் பைத் தியத்தையே கேட்க நானும் ஓடிக் களைத் துப் போன என் அண்ணனும் சிரிப்பை அடக்க முடியாமல் அடக்கிக் கொண் டோம்.

நளா அக்கா எம்மை சத்தம் போட வேண்டாமென ஜாடை காட்டினாள். அந் தப் பெண் நளா அக்காவைக் கட்டிக் கொண்டு "ஓ"வென அழ ஆரம்பித்தாள். ஒரு மாதிரியாக அப் பெண்ணை சமாதா னம் செய்து விட்டு நாம் அருகில் இருந்த அறையொன்றினுள் சென்றோம். அங்கே ஒரு பெண் மேசை, கதிரை, கட்டில், மெத்தை போன்ற சடப்பொருள்களுக்கு சடப் பொருள் பற்றிய உண்மையை விளக் கிக் கொண்டிருந்தாள். நானும் எனது அண்ணனும் அங்கிருந்த கட்டிலில் அமர்ந்து கொண்டோம். நளா அக்கா வாசற் கத வில் சாய்ந்த படியே உள்ளே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அப் பெண் என்னவோ கணக்குப் படித்துக் கொண்டிருந்தாள். நான் அண்ணனைக்கிள்ளிவிட்டு 'வா அண்ணா நாம் போகலாம்' என்று அவன் காதில் கிசுகிசுத்தேன். அவன் தன்னால் முடியாது என மறுத்தான்.

எனவே நான் மட்டும் எழுந்து வெளியே வந்தேன். வெளியே நின்றிருந்த நளா அக்காவிடம் அவள் கதையைக் கேட் டேன். அவள் பெயர் தர்சினி. அவள் ஒரு பாடசாலை ஆசிரியை. வறுமையில் வாடிய அவள்மேல் வீண் பழியை சுமத்திப் பாட சாலைப் பணத்தைக் கையாடியவள் எனக் கூறிப் பாடசாலையை விட்டு நீக்கினர். மண் முடைந்த அவள் புத்தி பேதலிக்கப் பைத் தியம் ஆனாள். நான் அப்பெண்ணைப் பரிதா பத்துடன் நோக்கினேன். அவள் விளக்கிக் கொண்டிருந்தாள். 'சடப் பொருளுக்கு

திறை உண்டு கனவளவு உண்டு, அடர்த்தி உண்டு. ஆனால் ஆற்றிவு இல்லை...' என்று சொல்லி முடிக்கும் முன்பு என் அண்ணன் 'உன்னைப் போல' என்று முடித்தான். அப் பெண் என் அண்ணனை நோக்கி முறைத்து விட்டு உன்னை டிஸ்மிஸ் செய்கிறேன். "கெட் அவுட்" என்று கத்தினாள். ஏதோ பெரிய காரியத்தைச் செய்து முடித்து விட்டு வரும் கம்பீரத்தோடு வந்து அவனுடைய தலையில் நறுக்கென குட்டி விட்டு நளா அக்காவையும் அண்ணனையும் இழுத்துக் கொண்டே இன்னொரு அறையினுள் நுழைந்தேன். அங்கு ஒரு பெண் படுத்து இருந்தாள்.

நளா அக்கா மெதுவாக 'பகீரதி' என அழைத்தாள். அப் பெண் திரும்பிப் பார்த்தாள்: ஆ! என்ன கொடூரம். அப் பெண்ணின் விழிகள் ஒன்று பெரிதும் ஒன்று சிறிதுமாய் இருந்தன. மூக்கு அழகாகத் தான் இருந்தது. ஆனால் அப்பெண்ணின் வாய் கோணியிருந்தது; கருமை நிறமான நீண்ட மயிருடன் காணப்பட்ட அப்பெண்ணும் கருமை நிறமாகவே காணப்பட்டாள். அவள் எங்களைக் கண்டதும் பார்த்துச் சிரித்தாள். அதுவும் அவளுக்கு விகாரமாய் இருந்தது. நாம் அருகில் இருந்த நாற்காலியில் அமர்ந்து கொண்டோம்; நளா அக்கா எம்மை அவளுக்கும் அவளை எமக்கும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தாள்.

அப்பெண் எம்முடன் நன்றாகக் கதைத்தாள் நாம் விரைவில் இலங்கைக்குத் திரும்பப் போவதையும் அங்கு எம்மாமாவின் திருமணம் நடக்கப் போவதையும் கூறினோம். திருமணம் என்றவுடனே அவளின் பேச்சு நின்றது. அவள் எம்மைப் பார்த்து முறைத்தாள். பின் அங்கிருந்து எழும்பி வெளியேறினாள். நான் திகைப்புடன் வெளியே பார்த்தேன். அங்கே நளா அக்கா கலங்கியகண்களுடன் நின்று கொண்டிருந்தாள். அவருடைய வரலாற்றை நளா அக்கா எமக்கு கூறினாள். அப் பெண் வறுமையில் தவித்தாள். அவளுடன் அவளுக்கு மூன்று கூடப்பிறந்த சகோதரர்கள் இருந்தனர். ஒரு முறை அப்பெண்ணின்

ஆபீசில் ஏற்பட்ட தீவிபத்தின்போது இப்படியானாலாம். இவளைத் திருமணம் செய்து கொள்ள இருந்தவன் வேறு யாரையோ திருமணம் செய்து கொண்டாலும்; இதனால் தான் அப்பெண் பைத்தியமானாள்; இதைக் கேட்டதும் அவளுக்காக நான் வருந்தினேன்.

அப்பொழுது வெளியே ஒரு பெண் பாட்டுப் பாடி நடனமாடிக் கொண்டிருந்தாள். பலர் அருகில் இருந்து நடனத்தைப் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவளது கதை இதுதான். அந்தப் பெண்ணின் பெயர் நிர்மலா. அவள் ஒரு நாட்டியக்காரி. ஒரு முறை விபத்து ஒன்றிலே பைத்தியமானாள். நாம் வெளியே சென்றபோது ஒரு பெண் பூந்தோட்டத்தையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள்திடீரென எழுந்து பலமாகச் சிரித்தவாறே பூ மரங்களைப் பிய்த்துப்பிய்த்து எறிந்தாள், நளா அக்கா ஓடிப் போய் அவளைப் பிடித்துக் கொள்ள அவள் "என்னை விடு என்னை விடு" என் பூந்தோட்டத்தை மட்டும் நாசமாக்கலாம். ஏன் உங்கள்தோட்டத்தை நாசமாக்கக் கூடாது என்று கத்தினாள். அதற்குள் ஒருவர் வந்து அவளைப் பிடித்துக் கொண்டு சென்றனர். அப்பெண்ணின் பெயர் மீரா. அப் பெண்ணுக்குப் பூ என்றால் உயிராம். அவள் தனக்கென்றிருந்த வளவில் பூந்தோட்டம் உண்டாக்கி அப் பூக்களால் வரும் வருமானத்தைக் கொண்டு சீவித்தாள். இதைப் பொருத அவளுடைய எதிர் வீட்டுப் பூக்காரி ஒருத்தி அந்தப் பூந்தோட்டத்தையே தீ வைத்து எரித்து விட்டாள். இதைத் தாங்காத அப்பெண் மயங்கி விழுந்து விட்டாளாம். அதன் பிறகு அவளும் பைத்தியமானாள்.

இப்பால் வந்தபோது 'மாலையிட்டகணவன் தான் வருவான்' என அழகான இளம் பெண் ஒருத்தி பாடிக் கொண்டிருந்தாள். அவள் திருமணம் ஆகி அடுத்த நாளே கணவன் இறந்ததினால் பைத்தியமானாள். அப் பெண்ணின் பெயர் பங்கஜம் எனத் தெரிந்து கொண்டேன். நாம்

பெண்கள் பகுதியைக் கடந்து ஆண்கள் பகுதிக்குச் செல்லும்போது மாமாவந்து எம்மை போக வருமாறு அழைத்தார். நாம் நளா அக்காவுக்கு நன்றி சொல்லி விடை பெற்றுக் கொண்டோம். என் அண்ணன் நளா அக்காவிடம், 'நீங்களும் கவனமாக இருங்கள். அடுத்த முறை மீண்டும் நாம் வரும்

போது இவர்களுடன் சேர்ந்து நீங்களும் பைத்தியமானால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை' என்று கூறினான். நாம் வீடு திரும்பினோம். பைத்தியக்கார விடுதியில் அன்று நான் கண்ட காட்சிகள் 'கடவுள் கருணையுள்ளவர் தானா?' என்ற கேள்வியை என்னுள் எழுப்பின.

நாகநந்தினி சண்முகலிங்கம்
9-ம் வகுப்பு விஞ்ஞானப்பிரிவு

இப்படி யும் ஒரு உணவுப் பிரச்சனையா?

அதிகாலை இரண்டு மணியிலிருந்தே அநுமார் வால்போலக் 'கியூ' வரிசை. இந்தப் பரிதாபக் காட்சியைச் சில நாட்கள் பார்த்தோம். பகல் பத்துமணியிலிருந்தே அதே 'கியூவரிசை', இந்த வேதனை தரும் காட்சியை இந்நாட்களில் பார்க்கின்றோம். ஏன் இந்தக் 'கியூவரிசை?' ஆமாம் ஒரு இருத்தல் பாண் வாங்குவதற்காகத்தான். அப்படி மணிக்கணக்காகக் கால்கடுக்க மழையிலும், பனியிலும், வெயிலிலும் நின்றும் ஒன்றும் கிடையாமல் ஏமாற்றமடைந்த ஏழைகள் பலர். ஆனால் ஐந்து பேருள்ள குடும்பத்திற்கு ஐந்து இருத்தல் பாண் கிடைத்த சம்பவங்களும் பல.

இந்தக் 'கியூ' வரிசைகளில் மூன்று வயதுப் பாலகரைப் பார்க்கின்றோம், தொண்ணூறு வயதுக் கிழவரைப் பார்க்கின்றோம், கன்னியரையும் காளையரையும் பார்க்கின்றோம், ஏழையைப் பார்க்கின்றோம், பணக்காரரைப் பார்க்கின்றோம், உத்தியோகத்தர்களைப் பார்க்கின்றோம், ஒரு தொழிலுமற்றவர்களைப் பார்க்கின்றோம். ஆகா! இந்தப் பாண் கியூவுக்குத்தான் எத்தனை வல்லமை! ஆயிரம் ஆயிரம் அறிஞர்கள் முயன்றாலும் ஆக்கமுடியாத சமபந்திப் போசனத்தை இது ஆக்கி விட்டது! இந்த வகையில் 'பாண் கியூவே நீ வாழ்க' என்று வாழ்த்தாமல் இருக்க முடியுமா?

பாணுக்காக வரிசையில் நிற்கும் மக்களை இன்று நாம் இலங்கை முழுவதும்

பார்க்கிறோம். திடீரென்று ஏன் பாணுக்கு இவ்வளவு 'கிராக்கி' ஏற்பட்டது? அரசாங்கம் வழங்கி வந்த அரிசியை ஒரு இருத்தலாகக் குறைத்தது. அவ்வாறே கோதுமை மாவையும் ஒரு இருத்தலாக்கியது. அரினாஸ் வெளிச் சந்தைகளில் அரிசி, மா மற்றும் உப உணவுப் பொருட்களின் விலைகள் குதிரை விலை, யானை விலையாக ஏறியது. உணவுப் பொருட்களை வியாபாரிகள் பதுக்கி வைக்கத் தொடங்கினர். போதாதென்று அரசாங்கமும் அரிசியை எடுத்துச் செல்வதற்குப் பல்வேறு தடைகளையும் விதித்தது. இதனால் ஏழைகள் உணவுப் பொருட்களைப் பெறப் பணவசதியின்றித் திகைத்தனர். பணக்காரரும் பணம் இருந்தும் உணவுப் பொருட்களைப் பெற முடியாது விழித்தனர். இறுதியில் அனைவர்க்கும் தஞ்சம் அளிக்கக் கூடியது பாண் ஒன்றே என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். ஆகவே பாண் 'பேக்கறி' களையும் பாண் விநியோகஞ் செய்யும் நிலையங்களையும் முற்றுகையிடத் தொடங்கினர்.

உணவுப் பிரச்சனை இலங்கையின் வேறு இடங்களில் எப்படியிருப்பினும் யாழ்ப்பாணத்தில் அது கோரத் தாண்டவமாடுகிறது. "கொலரா" நோய் என்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினுள் நுளையவும் அங்கிருந்து வெளியேறவும் பல தடைகளை மக்களுக்கு விதித்தது. எமது மாவட்டத்தின் உள்ளேயே பண்டங்களைப் பரிமாற முடியாதவர்களாக

யாழ்ப்பாண மக்கள் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்: ஆனையிறவுத் தடையைத் தாண்டுவதென்றால் அம்மம்மா! சொல்ல முடியாத துன்பங்கள் அனுபவிக்கவேண்டியுள்ளது. ஆனையிறவுத் தடை இருப்பதாலேயே யாழ்ப்பாணத்தவருக்கு இத்தனை கோரமான உணவுப் பிரச்சனையேற்பட்டுள்ளது யாழ்ப்பாண வெண்காயமும், மிளகாயும் லொறிக்கணக்கில் தெற்கு நோக்கிப் போகும் நேரத்தில் ஒரு புசல் அரிசியைக் கூட நமது மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கிளிநொச்சியிலிருந்து குடாநாட்டிற்குள் கொண்டுவரமுடியாமலிருக்கிறது இப்படியிருக்கும்போது உணவுப் பிரச்சனை எழாமல் இருக்க முடியுமா?

ஒன்றும் கிடைக்கவில்லையே! மரவள்ளிக் கிழங்கையாவது தின்னலாமென்றால் எத்தனை பேருக்கு அதைத் தின்று பழக்கம்? தொடர்ந்துதான் அதைத் தின்ன உடம்புக்கு ஒத்துக் கொள்கிறதா? அப்படித்தான் ஒத்துக்கொள்ளா விட்டாலும் தின்று தொலைக்கலாமென்றால் கிடைக்கி

றதா? இருத்தலொன்று எட்டுச்சதம்விற்கிற கிழங்கு இப்போது என்பது சதமல்லவா விற்கிறது. அதாவது, ஒரு இருத்தல் பாணும் ஒரு இருத்தல் மரவள்ளிக் கிழங்கும் ஒரேவிலை. இந்த நிலையில் மரவள்ளிக் கிழங்கை யார் தின்பார்கள்? எத்தனை நாட்களுக்குத் தின்பார்கள்? இவை மட்டுமல்லாமல் கோதுமை மா, அரிசி, கோதுமை ரவ்வை வேறு உப உணவுப் பொருட்களும் நாளுக்கு நாள் விலையேறிக்கொண்டே போகிறது:

உலகமாகாயுத்தம் நடந்தபோதுகூடப் பணத்தைக் கொடுத்தால் வேண்டிய பொருட்களை வேண்டிய அளவு பெறக்கூடியதாக இருந்தது. இப்போ பணமிருந்தும் எந்த உணவுப் பொருட்களையும் பெற முடியவில்லையே! என்று பக்கத்திலுள்ள பாட்டியும் அலுத்துக் கொள்கிறாள். எனக்கும் பசி என்னமோ செய்கிறது. ‘‘பசி வந்திடப் பத்தும் பறக்கும்’’ என்பார்களே அட கடவுளே! இப்படியும் ஒரு உணவுப் பிரச்சனையா?

சிறுணி வேலாயுதம்

9-ம் வகுப்பு விஞ்ஞானப் பிரிவு

அன்பு வழி

மாணவரரசு வாழ்வோரே!
ஆணவம் பேசு வயதினரே!
காணவே நல்ல நடைபோடும்
பேணவே வாழும் மகளீரே!

நாளுமோட நாமோடி
வாழுங்காலம் ஜி. சி. யில்
இரண்டாமாண்டு முடிவாகத்
திரண்டு வரவே திண்டாட்டம்

ஒரு சிலருக்கு மேற்படிப்பு
தரு பலருக்கு மன வெடிப்பு
விருப்புறு தந்தை தாயற்கு
கருத்து அழியும் கவலையிது

பதினாறுண்டு சிலருக்கு
பதினேழாண்டு பலருக்கு
பள்ளிக் கூட வாயிற்படி
தள்ளி நிற்க நாள் வாவே

இவ்வாறாகப் பலவாராய்
அவ்வா ரென்றும் பயனின்றி
நல் வாழ் வதற்கு நயத்தோடு
செல் வார் பலரைக் கண்ணுறு வோம்,

பெண்ணில் அழகு உண்டென்று
விண்ணிற் கூடப் பேசுவரே
மண்ணிற் காணும் வரலாறு
எண்ணிலடங்கா விது உண்மை.

பெண்ணில் வீரம் உண்டென்று
கண்ணின் முன்னே காட்டி நிற்கும்
எலி செபத்தாம் கோல்ட் மேயர்
இந்திய இந்திரா சிறீமாவே.

விசனங் கொள்ள வேண்டாம் நீர்
வசன மெமக்கு வேண்டாமே
தரு பொருள் கொண்டு கம்பியூட்டர்
விருப் புடனியங்கக் காண்கிலையோ?

கம்பியூட்டர் தான் இன்றுவழி
கம்பியூட்டர் தான் மின்வழியாம்
நாமே வாழ்க்கை கம்பியூட்டர்
அன்பே நமது நல்வழியாம்.

அன்பு எங்கள் சொத்தம்மா
அன்பு வேண்டார் யாரம்மா?
அன்பு இல்லார் இவ்வுலகில்
அன்பு தேடி அலைவாரே!

வாசுகி பாலசிங்கம்
10-ம் வகுப்பு விஞ்ஞானப் பிரிவு

தெருவோரத்து யன்னல்

பாலு ஒரு தல்ல பிள்ளை. அவன் அந்தக் கிராமத்திலேயே ஒரு தனி மனிதன். அவனைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பேசாதவர்கள் கிடையாது. "இந்தக் காலப் பெடியன் சொல்வழி கேட்கிறதில்லை. பெரிய மனிதர்கள் என்ற மரியாதையில்லை. அடக்க ஒடுக்கமில்லை" என்று எடுத்ததற்கெல்லாம் பழி சொல்லிக் கொண்டு இருக்கும் பாட்டிமார் கூடப் பாலுவைப் புகழ்ந்து பேசுவதனால் நான் அதிகம் புகழ்வதற்கில்லை. அவன் வீட்டிற்கும் ஆபீஸ் நிலையத்திற்கும் குறைந்தது ஒரு மைல் தூரம். அந்த யாழ்ப்பாடி வீதியால் பாலு தினமும் சென்று வருவான்.

அவ் வீதியில் ஒரு மாளிகை அப்பொழுது தான் ஒரு சிற்பியின் எண்ணக் குவியலில் வளர்ந்து கொண்டு இருந்தது. அவனுக்கு வருங்காலத்தைப் பற்றி அறியும் வல்லமை உண்டோ இல்லையோ தெரியாது ஆனால் பரந்த வெளியிலுள்ள ஆகாயம் உள்ளே வரவேண்டும். சூரியன் கனகதிர்களைத் தடையில்லாமல் புகுத்தி நோய்க் கிருமிகளைக் கொன்று தன் வலிமையைக் காட்ட வேண்டும். அது மட்டுமா? அந்த இருண்ட அறையில் உள்ள அசுத்தக் காற்று வெளியேற வேண்டும் என்று நமது சுகாதார எண்ணத்தை மனதிற்கொண்டுதான் அவன் அந்த யன்னலை அந்த நெடும் சுவரில் பதித்தான் போலும்! அவன் கண்ணும் கைகளும் மாத்திரம் அந்த யன்னலின் அழகை உணர்ந்து வியந்து கொண்டிருந்தன. "அளவிற்கு மிஞ்சினால் அழுதமும் நஞ்சு தான்". உலகில் தேவையில்லாதவற்றுக்கு மதிப்பில்லை என்றே அல்லது அடைமழையும் குளிர்காற்றும் அந்த யன்னலை எட்டிப் பாராமல் சென்று விடுமா? என்று அந்தச் சிற்பியின் நெஞ்சம் எண்ணியிருக்க வேண்டும் போலும். உடனே அந்த ஜன்னலுக்கு இரு சிறு கதவுகளையும் அமைத்தான். ஆனால் பாவம் அந்தச் சிற்பி. அந்த யன்னலில் கண்ணையும் கண் இமைகளையுந்தான்

சிருட்டிக்கின்றேன் என்று அவன் அறியவில்லை. அவனை அறியாமலேயே அந்த வேலை நடந்து கொண்டு இருந்தது.

கமலா கலாசாலையிற் கல்வி கற்ற பெண். நன்கு ஆங்கிலம் பேசுவாள். கருமேகத்தில் தோன்றிய பூரண சந்திரன் போன்ற முகம். வகிர்ந்து பின்னி முன்னுக்குத் தொங்க விட்ட கூந்தல். அழகை அள்ளி வீசும் கண்கள். மெழுகை உருக்கி வார்த்தாற் போல் அவள் கன்னங்கள். இவ்வளவும் நிறைந்து விளங்கும் அந்தப் பெண்ணின் கண்கள் தான் அந்த யன்னல். கமலா தன்னை எவ்வளவுக்கு அலங்கரிக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்கு அலங்காரம் செய்துகொண்டு அந்த யன்னலில் தன் முகத்தைப் பதித்துக் கொள்வாள். நாள் தவறினாலும் அவள் யன்னலுக்கு வராத நாள் இல்லை. இப்பொழுது அது யன்னலில்லை, குறும்புத்தனம் குதித்து விளையாடும் கண்கள். அந்த யன்னலின் அரைவாசிக்கு ஒரு நிரை, அதுவும் சாதாரணத் துணியல்ல. கொஞ்சம் விலையேறிய வர்ணத் துணி, அதிலும் கமலாவின் கைவரிசை பல்வேறு நிற நூல்களில் விழுந்து அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாடிவீதியால் போவோர் வருவோரைக் கவர்ந்து யன்னல் பக்கம் திருப்பும் சக்தி அதற்குத்தான் உரியது.

பாலு வடிவழகன். அவனின் பரந்த மார்பும் திரண்ட புயமும் பல பெண்களின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்ததும் உண்டு. ஆனால் அவன் அதை அறிய மாட்டான். அவன் உள்ளம் தூய்மையானது.

ஆம் அவனைப் பார்த்து அந்த யன்னல் பெருமூச்சு விடத் தொடங்கியது. அதுவும் சாதாரணமானதல்ல. கமலாவின் உள்ளத்தை உருக்கும் அக்கினிச் சுவாசையாக வந்தது. ஆம் இந்தச் சுவாசையைப் பாலு அல்லவா அணைக்க வேண்டும். இதை அவன் அறியான். தான் உண்டு கந்தோர் வேலையுண்டு என இருப்பவன். பெருமூச்சு

விட்டுக் கொண்டிருந்த யன்னல் ஒருநாள் தும்மியும் விட்டது. ஆனால் அவன் அந்த யன்னலின் வருத்தத்தை அறியவில்லை. பெருமூச்சும் தும்மலும் பயனளிக்கவில்லை. அடுத்த நாள் அந்த யன்னல் வேலைக்காரனோடு அதிகாரம் செய்தது. “என்னடா இராமா இத்தனை நேரமும் தண்ணீர் எடுக்கிறாயா?” என்று கேட்டும் விட்டது. இது இராமனுக்கு அல்ல பாலுவைக் கேட்டதுதான். பாலுவுக்கும் இராமனுக்கும் என்ன தொடர்பு?

இப்படி எத்தனைநாள்? எத்தனை பகல்? பாலுவின் அந்தக் கண்களை மட்டும் திரும்பிப் பார்க்கச் செய்யும் வலிமை அந்த யன்னலுக்கு இல்லாமற் போய் விட்டது. பெருமூச்சும் தும்மலும் வேலைக்காரனோடு அதிகாரமும் செய்து ஆவது ஒன்றுமில்லை என்று ஏங்கி அழுததையும் வந்துவிட்டது ஆனால் மறந்து விடுவதற்கு மாத்திரம் அந்த யன்னலுக்குச் சம்மதம் இல்லை. எப்படியும் அந்த வாலை உள்ளத்தை வாங்க வேண்டும் என்பது தான் அதன் விருப்பம்

மாசி மாதத்தில் ஓர் நாள் காலை எட்டு மணி. பாலு ஆபீசிற்குச் செல்லும் வேளை. அந்த யன்னல் திரையின் ஒரு பக்கம் சுருக்கப்பட்ட இடைவெளிக்கு நேராக உட்புறமாய் ஒரு நாற்காலியில் உட்கார்ந்த படி கமலா வீணை வாசித்தாள். அவள் வாயில் கல்யாணி ராகம் விளையாடியது அவள் கண்கள் யன்னலுடாக விதியில் பாலுவைத் தேடின. அந்த வசந்தகால காலை. அதுவும் மனோகரமான சங்கீதம் அவனுள்ளத்தைப் பறித்தது. அவன் கால்கள் முன்னோக்குவதற்குப் பதிலாக அசையத் தொடங்கின. சங்கீதம் வந்த திசையை நோக்கிக் கண்கள் திரும்பின. பாலுவின் பார்வை அந்த யன்னலினூடே விழுந்தது. அங்கு அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருந்த அழகியின் பார்வை பாலுவின் பார்வையை விழுங்கியது. அதனூடு சேர்ந்து வந்த புன்முறுவல் அவன் உள்ளத்தையும் திரும்பியது. அன்றைக்கு அந்த யன்னலுக்குத்தான் வெற்றி. இதற்கு முன் கிடைத்ததெல்லாம் அந்த வெற்றிக்கு ஈடானதல்ல. அன்றைக்கு அதற்கு மாபெ

ரும் வெற்றி. ஆம் அன்றைக்கு அவன் வாழ்க்கையில் ஓர் மாற்றம்.

அவளின் அந்தப் பார்வை, அவளின் ரோசாப்பூப் போன்ற அதரங்கள், உதித்த அந்தப் புன்முறுவல், பூரண சந்திரன் போன்ற அவள் முகம் இவைதான் அவனுள்ளத்தை நிரப்பியிருந்த பொருட்கள். கதிரவன் சாயச்சாய அவனுள்ளத்தில் பரபரப்பும் ஆவலும் ஏற்பட்டது. ஆபீசு வேலை முடிய மணி அடித்தது. அன்று அவன் அந்த யன்னலைக் கிட்டும் வரை தரையில் நடக்கவில்லை. அவன் கண்கள் அந்த யன்னலின் பக்கத்தை நோக்கிப் பாய்ந்தன. பாய்ந்த கண்களுக்கு விருந்து மாத்திரமா கிடைத்தது? இருவரின் அதரங்களும் புன்முறுவலை உதிர்த்தன. இருவரும் அதை வேண்டிய மட்டும் பருகிக் கொண்டனர். ஒன்றுபட்ட அந்த இதயங்கள் இரண்டும் பாவம்! அந்த யன்னலைத் தான் கொஞ்சம் கூட்டி வைத்திருந்தால் என்ன என்று சிற்பியைக் கோபித்தார்கள். பாலுவுக்கு ஆபீசுக்கு செல்லும் போதும் வரும்போதும் இதே பரபரப்பும் ஆவலும் தான். இவை அவனுள்ளத்தை வருத்திக் கொண்டிருந்தன. ஆம் கமலாவும் இப்படி எத்தனை நாளுக்குத்தான் இருப்பாள். எதற்கும் அந்த யன்னல் நாட் செல்லச் செல்ல தபால் பெட்டியாக மாறிவிட்டது. இப்போது அந்த யன்னலுக்குப் பெரு மதிப்பு. இளங்காதலர்களுக்கு அதுதான் தபால் பெட்டி. இவ்வளவும் அவர்களுக்கு நிம்மதி அளிக்கவில்லை. பெட்டியாக இருந்த அந்த ஜன்னல் பேசவும் தொடங்கியது. கதிரவன் தன் கதிர்களை ஒடுக்கி மேற்குக் கடலில் குளிக்கும்போது பரந்து வரும் அந்த இருள் அவர்களுக்கு ஒரு ஆறுதல். அந்த யன்னல் இரவோடு இரவாக எத்தனை காதல் கதைகளைக் கேட்டிருக்கும். காதல் விஷயத்தில் நாம் ஏன் தலையிடுவான் என இருப்பவர்கள் நாங்கள். ஆனால் அந்த யன்னல் காதல் செய்யலாம் அதற்கு வழி காட்டலாம் என நினைப்பது. ஆனால் ஏனோ காதலர்களை ஒன்று சேர்த்து வைக்க விருப்பமில்லாதது போல் தன் கம்பிகளை தடையாக வைத்திருக்கிறது. நெடுங்காலம் இந்த ஜன்னலோடு நிற்பது அவர்க

ளுக்கு விருப்பமில்லை. எப்படியாவது கூடி வாழ வேண்டும் என்ற முடிவிற்கு வந்து விட்டார்கள்.

ஒரு திங்கட்கிழமை யாழ்ப்பாடி வீதியில் ஒரே அமளி. பாலுவுடன் கமலா ஓடிவிட்டாள் என்பது கதை. மெய்யென்பது கொஞ்சமுமின்றி வடிகட்டின பொய்க் கதைகளெல்லாம் காற்றிலும் வேகமாகப் பறந்து வரும் இந்த உலகத்தில் இக்கதையும் பரவச் சுணங்குமா? உண்மையும் பொய்யும் சேர்ந்து இணைந்த கதையெல்லாம் ஊரெல்லாம் பரந்து விட்டது. கமலா ஒரு நல்ல அடக்கமான பெண். அவளின் குணமும் தனிமையானது என்றெல்லாம் எண்ணிக் கொண்டிருந்த பெற்றோரின் மனம் சிதறி விட்டது. தெருவோரத்து ஜன்னலின் சேட்டையை அவர்கள் கண்டார்களா? காலம் போகப் போகத்தான் உலகம் அவர்களுக்கு உண்மையை வெளியிட்டது. தெருவோரத்தில் ஜன்னல் வைத்துவிட்ட பெற்றோரெல்லாம் இப்போதெல்லாம் மெத்தக் கவனம்!

இந்தப் பாடெல்லாம் பட்டுச்சென்ற பாலுவின் கதையைத்தான் சற்றுக் கேளுங்

களேன். வேண்டாமிந்த வாழ்வென்று வெறுத்து விட்டதாம். இந்த இளம் வயதில் அவனுக்கு வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட வெறுப்பைக் கண்டு அவனின் தோழர்களெல்லாம் இரங்குகிறார்கள். ஆம்! அவன் எத்தனை தோழர்களுக்கு நல்வழி காட்டி விட்டான். விதியிலே கண்களை விட்ட கமலா எத்தனை நாளுக்குத்தான் பாலுவின் ஆணைக்கு அடங்கிக் கிடப்பாள். விதியாரை விட்டது என்பதுதான் இப்போது பாலுவின் எண்ணம். அவனைப் பார்த்தால் யாருக்கும் கண்ணீர் வரும். எப்படியிருந்தவன் எப்படி மாறிவிட்டான்! ஊதி விட்டால் பறந்து விடுவான். நாளுக்கு நாள் விசாரங்கள் அல்லவா அவனை முற்றுகையிடுகின்றன. மன விசாரமிருந்தால் உடல் வளர்ச்சி எங்கே? உள்ளத்தின் மகிழ்வெங்கே? தான் கெட்டொழிந்தாலும் தன் நண்பர்களுக்குத் தன் அனுபவங்களைக்கூறுகின்றான். இல்லை தெருவோரத்து யன்னலின் சேட்டையைக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறான். அந்த அனுபவத்தைக் கேட்ட பின்னராயினும் தெருவோரத்து யன்னல் பக்கம் நோக்குவதை நிறுத்திக் கொள்வார்களா?

ஜெயசுஸ்வரி முத்துத்தம்யி
10-ம் வகுப்பு—விஞ்ஞானப்பிரிவு

இலக்கிய உலகில் ஒரு நாள்

அன்றொருநாள்.....! அதிகாலையில் கண்விழித்தேன். பால் நிலவின் தண்ணளிக் கிரணங்கள் யன்னலினூடாகத் தவழ்ந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. எட்டிப் பார்த்தேன், நீல விசும்பிடை எண்ணிலாத் தாரகைகள் கண்சிமிட்டிச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தன. அருகிலுள்ள தோட்டத்தில் நீர் இறைக்கும் ஓர் உழவன் ‘மூங்கிலிலே மேலே தூங்குபனி நீரே’

என்ற பாட்டை அதன் மெட்டுத் தவறாது பாடிக்கொண்டே தன்கவலை யெல்லாம் மறந்திருந்தான். இச்சூழ்நிலைகளெல்லாம் என் மனத்தில் ஓர் இலக்கிய உலகைத் தோற்றுவித்தன.

என் சிந்தனைகள் இலக்கிய உலகை நோக்கிச் சிறகடித்துப் பறக்கத் தொடங்கியது. எண்ண அலைகளுக்

குத் தடம்போட முடியுமா? பறந்து பேரறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் வாழும் அன்பும், அமைதியும், ஆத்மஞானமும் நிறைந்த அழகிய சோலையினிடத்தே புகுந்தது. ஆகா! என்னே இன்பம். யான் என்னை மறந்தேன். அங்கு பெரும் புலவர்களாகிய காளிதாசர், கம்பர், இளங்கோவடிகள், திருவள்ளுவர், ஓளவையார், பாரதியார், சோமசுந்தரப் புலவர் மற்றும் மேல்நாட்டவராகிய உலகப் பெயர்பெற்ற நாடகாசிரியர் சேக்ஸ்பியர், இயற்கைக் கவிஞர் வேட்ஸ் வேர்த் ஆகியோரை நேரிலே கண்டேன். பெரும் புலவர்களைக் கண்ட பேருவகையில் மெய்சிலிர்த்து நின்றேன். அப்போ காளிதாசர் காட்டிய காதல், சோகம், ஏமாற்றம் இவையாவும் நிறைந்த அழகே உருவான சாகுந்தலம் என்ற சோலையை எட்டிப் பார்த்தேன், அங்கு அழகும் பண்பும் மெருகூட்ட சகுந்தலை என்னுமோர் கன்னி கொஞ்சம் கிளிகளும், துஞ்சும் புறாக்களும் சூழ்ந்த தாமரைத் தடாகத்தின் மருங்கில் பிரிவுத் துயரமே உருவாக நிற்பதைக் கண்டேன். காதலிப்பவர்கள் எல்லோருமே இந்நிலைக்கு ஆழாக வேண்டுமா? என்ற கேள்வியை என்னையே நான் கேட்டுக் கொண்டேன். அடுத்துக் கம்பர் காட்டிய பழமுதிர்ச்சோலையாகிய கம்பராமாயணத்தை நோக்கினேன். ஆ! அங்கு கண்ட காட்சி என் இதயத்தை ஈர்த்தெடுத்தது. கொடிய புத்திரபாசத்தினால் துடிதுடித்து மாளும் அரசர்க்கரசனான தசரதரைக் கண்டேன், புத்திர பாசத்தின் பிரிவுத் துயரை எவ்வளவு நுட்பமாக எடுத்த

துக் காட்டுகின்றார் கம்பர். உணர்ச்சிகளால் சோர்வுற்றிருந்த என்னை இளங்கோவடிகள் தன் உலகிற்கு அழைத்தார். அங்கு நான் கண்டது வீரத்தின்மாண்பு! அறத்தின் திண்மை கற்பின் தூய்மை! அரசசபையில் பேரவையின் கண் வீற்றிருந்த அரசன் முன்னே கணவனை இழந்த கண்ணகிகையிற் காற் சிலம்புடன் கொற்றவைத் தேவியாக மாறி அறத்திற்கும், மறத்திற்குமோர் சவால் விடுகிறாள். உண்மைக்கும், நீதிக்கும் அறைகூவல் விடுத்து ஆர்ப்பரித்து நின்ற கண்ணகித் தெய்வத்தின் பாதத்தை வணங்கியவாறு உணர்ச்சிகளால் உந்தப்பட்டு வேதனை அடைந்திருந்த உள்ளத்திற்கு ஆறுதல் வேண்டித் திருவள்ளுவர் தந்த திருக்குறள் என்ற சோலையிற் புகுந்தேன். அங்கு நான் விரும்பும் “அறத்துப்பால்” என்னும் முல்லைப்பூப்பந்தலருகே அமர்ந்தேன். அதன் நறுமணம் என்னைக் கிறுகிறுக்கச் செய்தது. அப்போது ‘கொல்லாமை’ என்னும் நறுமணம் கமழ்ந்த பூ ஒன்று என் மடிமீது உதிர்ந்தது. எடுத்து முகர்ந்தேன் அது “கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும்” என மணம் வீசியது. அந்தப் பண்பானசுகந்தத்தை அனுபவித்திருக்கும்போது திருவள்ளுவரின் சோதரியாகிய ஓளவையார், முகத்தில் அறிவுச் சுடரொளி பிரதிபலிக்கத் தூய்மையான ஆடையுடன் அவ்வழியே வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். திடுக்கிட்டு எழுந்து நின்றேன். அரசர்கள் போற்றத் தமிழ்ச்சங்கம் வளர்த்த புலவர்களில் ஒருவரல்லவா அவர்! பெண் குலத்திற்

குப் பெருமை ஈந்த அவரைக்கண்ட பெருமிதத்தில் திழைத்து நின்றேன். பின் கரங்கூப்பி, சிரம்தாழ்த்தி அன்னா னிடம் விடைபெற்றேன்.

அப்பொழுது பக்கத்துச் சோலையில் பறவைகள் கீதம்பாடி ஆர்ப்ப ரித்துச் சுதந்திரமாகப் பறப்பதைக் கண்டேன். கையில் ஏட்டுடனும், தலையில் தலைப்பாகையுடனும் வீர

உணர்ச்சி ஊட்டும் சுதந்திரப் பிரி யர் “பாட்டுக்கொரு புலவர்” என்று போற்றப்படும் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதியார் என்னைக் கைதட்டி அழைத்தார். அங்கு சென்ற நான் மனிதன் மனிதனாக வாழும் அச் சமு தாயத்தைப்பார்த்துப் பெருமகிழ்வுற் றேன். அப்போது பாரதியார் தம் கையில் இருந்த ஏட்டில் ஒன்றை என் னிடம் ஈந்தார். அதில்

“ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே
ஆனந்த சுதந்திரமடைந்து விட்டோமென்று” எனவும்

“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே
இன்பத் தேன்வந்து பாயுது காதினிலே—எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே”

எனவும் எழுதப்பட்டிருந்தது, இதிலி ருந்து பாரதியார் தமிழ்பிமானமும், தேசாபிமானமும் மிக்க ஓர் சுதந்தி ரப் பிரியர் என்பதை ஊகித்துக் கொண்டு அவருக்கு என் வந்தனத் தைத் தெரிவித்தபின் எம் ஈழத்துப் புலவராகிய சோமசுந்தரப் புலவரி னது வீட்டிற்குச் சென்றேன். என் கண்கள் என்னை மீறிய ஆவலுடன் அவரைத் தேடின. ஆனால் அங்கு அரைக் காணவில்லை. அவரிற்குப் பதிலாக அவரெழுதிய பாடல்கள் நிறைந்த ஏட்டுச் சுவடிகள் அங்கு ள்ள ஓர் அறையினுள் காணப்பட்

டன. அவற்றில் “ஆடு கதறியது” என்னும் தலையங்கமுடைய ஒரு ஏடு என் கைக்கு அகப்பட்டது. அதனை வாசித்தபோது அவருடைய புலமைச் சிறப்புத் தெள்ளெனப் புலப்பட்டது அவரது உள்ளம் உணர்ச்சியின் விளை நிலம். கற்பனையின் ஊற்றுக்கால். “ஆடு கதறியது” என்பதில் அவர் தாமே மகளை இழந்த தாயாடாக மாறிப் புலம்புகின்றார். “வன்னப் பொற்றேரேறி மாப்பிளை போற் சென்ற” என்று கூறித் தாயாடு மனிதர் தன் மகனைவெட்டிய முறை யினையும் கூறிற்று.

“காலிலொருபாவி கழுத்திலொரு பாவி
கோலியிழுக்கக் கொடும்பாவி வெட்டினனே”

என இரங்குகிறது. இங்கு புலவரின் அருள்நெஞ்சம் கண்ணாடிபோற் பிரதி பலிக்கின்றது.

அடுத்து மேல்நாட்டில் பேர் பெற்ற பேரறிஞரும், நாடகாசிரியரு மான சேக்ஸ்பியரைச் சந்தித்தேன்

அவரது பெயர்பெற்ற அரிய இலக்கிய உருவாக்கங்களைக் கண்டு பெருவியப்படைந்தேன். ‘‘மேர்ச்சன்ற் ஆப் வெனிஸ்’’ (Merchant of Venice) என்ற ஆங்கில நாடகத்தில் அவர் எவ்வளவு அழகாக ஒரு உலோபியினது பண்புகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். என்னை அவனது கஞ்சத்தன்மை, உயிரினும் பார்க்கப்பணமே பெரிதென நினைந்து அவன் அங்கு ஏங்கி நிற்பதைக் கண்டேன்.

அங்கு மேலும் நிற்பதற்கு மனம் பொறுக்கமாட்டாமற் சென்றபோது பனிநிறைந்த பகுதியிலே குளிருக்காக ஒதுங்கிநின்று சோககீதம் இசைத்து நிற்கும் வானம்பாடிப் பறவைகளைப் பார்த்துக் கவியியற்றிக் கொண்டிருக்கும் இயற்கைக் கவிஞனைக் கண்டேன். இயற்கையோடு ஒன்றி நிற்கும் பேரறிஞரான உலகப்புகழ் பெற்ற கவிஞர் வேட்ஸ் வேர்த் என்பவரே இவர் என அறிந்ததும இறை

வனையே நேரில் கண்டதுபோல் புளகாங்கிதமுற்றேன். இயற்கையை அறிவுக் கண்களினால் ஊடுருவி அமுதமயமான பாடல்களை உலகிற்கு ஈந்த இம் மாபெரும் கவிஞரின் பிறவிப் பயன்தான் என்னை! இவ் அரிய பெரிய பிறவிகளை உலகிற்கு ஈந்த இறைவனை மனமாரத் துதித்தேன். அப்பொழுது அருகிலுள்ள கோவில் மணி காலைப்பூஜையின்போது டணார் டணார் என ஒலித்தது. என் சிந்தனைகள் இலக்கிய உலகில் இருந்து மீண்டு இவ் உலகிற்கு வந்தது. யன்னலினூடாக எட்டிப்பார்த்தேன். பொன்னவனின் பொற்கிரணங்கள் அன்றலர்ந்த மலர்கள்மீது தாவி விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. வண்டினங்கள் அம்மலர்களைச் சுற்றி ரீங்காரமிசைத்துக் கொண்டிருந்தன. இந்த இன்பமயமான சூழ்நிலையும் எனக்கு ஓர் இலக்கிய உலகமாகத் தோற்றமளித்தது.

சிவானுஜா கனகசபாபதி
10-ம் வகுப்பு, விஞ்ஞானப் பிரிவு

அகிம்சா தர்மம்

நிலையற்ற இவ்வுலகிலே மனிதன் நிலைதடுமாறிப் பெருந் துன்பச் சூழலில் திணறிக் கொண்டிருந்த காலங்களில் சமுதாயத்தைப் பிரகாசமான எதிர்காலத்திற்கு அழைத்துச் செல்லக் காலத்திற்குக் காலம் பல அறிஞர்கள் தோன்றுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அறத் தலைவர்களுள் வற்றாத ஜீவநதியாக, குறையாத அன்புச் சுரங்கமாகத் துருப்பிடியாத சத்திய

இரும்பாக, அணையாத நீதிவிளக்காக அழியாத கருணை முத்திரையாகச் சாதாரண மனித உருவிற்பிறந்து வளர்ந்து அமர நிலையை அடைந்த அண்ணல் காந்தியடிகள் அன்றும் இன்றும் குன்றாப் புகழோடு மக்கள் நெஞ்சில் உறைந்து வருகின்றார். கற்றோரும் மற்றோரும் அகிம்சையின் தந்தையென அழைக்கும் அண்ணல் காந்தியவர்களுக்கு அகிம்சையே அழி

யாப் புகழை அளித்தது என்றால் அது மிகையாகாது,

அகிம்சை என்றால் என்ன என்பதைச் சிறிது ஆராய்வோம். உலகில் மனித இயல்புபற்றி இருவித மாறுபட்ட கருத்துக்கள் உள. மனிதனின் இயல்பை மாற்ற முடியாது என்பது ஒரு கருத்தாகும் மனிதன் நல்லவன். அவன் தற்காலிகமாகவே தவறான வழியில் செல்லுகிறான். அன்பாக எடுத்துக் கூறுவதன் மூலம் அவனைத் திருத்திவிடலாம் என்பது இரண்டாவது கருத்தாகும். இவ்விரண்டாவது கருத்தே அகிம்சை எனப்படும். இது ஓர் இணையற்ற சக்திவாய்ந்த ஆயுதம். கத்தி இன்றி இரத்தமின்றி செய்யப்படும் அறப்போர். சலவாயுக் குண்டிற்கும் இதனை எதிர்க்கும் வலிமை கிடையாது எனலாம்.

‘சத்திய சோதனை’ என்னும் நூலிற் காந்தியடிகளே அகிம்சை பற்றிக் கூறிய கருத்துக்களை நாம் இங்கு நினைவு கூர்தல் சாலவும் பொருத்தமாகும். அகிம்சை என்பது விரிவான பொருள் கொண்டதொரு கொள்கை. நாமெல்லோரும் இம்சையாகியதீயிற் சிக்கிக்கொண்டு உதவியற்றுத் தவிக்கும் மாந்தரேயாவோம். மனிதன் வெளிப்படையாக இம்சையை அறிந்தோ அறியாமலோ செய்யாமல் ஒரு கணமும் வாழ முடியாது. வாழ்வது என்ற ஒன்றிலேயே இம்சை அல்லது உயிரைக் கொல்வது இருந்து தான் தீருகிறது. ஆகையால் “அகிம்சை வீரதம் கொண்ட ஒவ்வொருவரது செயலும் கருணையிலிருந்தே எழுவதாக இருக்க வேண்டும்” என்று காந்தியடிகள் கூறியுள்ளதிலிருந்து

உயிர்களில் கருணை கொள்ளாதலே அகிம்சை என எடுத்துக் காட்டுகின்றார். இக்கருத்தையே வள்ளுவரும்

“அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதி லார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு”
எனத் தனது வாழ்க்கை நூலில் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

காந்திஜீயின் அகிம்சா தர்மம் இந்து தர்மத்திலும் பொதிந்துள்ளது ஒவ்வொரு ஆத்மாவிலும் கடவுள் உறைகிறார் என்கிறது இந்து தர்மம். கடவுள் உறைவதால் மனிதன் அடிப்படையில் எப்போதும் நல்லவனே. அவன் தீய வழிகளில் சென்றாலும் அவனது நற்குணங்களை இவை நிரந்தர அடிமையாக்கி விடமாட்டா. எமக்கு முன்னால் உள்ள கண்ணாடியிற் தெரியும் விம்பமும் நாமும் ஒரே ஆளாக இருப்பது போன்று எம் முன்னால் உள்ள ஒவ்வொருவனிலும் எம் முடைய விம்பத்தைக் காணும்போது நாம் இம்சையைக் கைக்கொள்ளுவதினின்றும் தப்பித்துக் கொள்கிறோம். இக் கருத்தையே “உன்னைப் போல் பிறனையும் நேசி” என்ற யேசு பிரானது போதனையும் வலியுறுத்துகிறது. இதிலிருந்து அகிம்சையே இந்து கிறிஸ்தவ சமயங்களின் அடிப்படைத் தத்துவம் எனல் நன்கு புலப்படும்.

காந்தியடிகள் அகிம்சை வழியைக் கையாண்டதினால் அவருக்குப் பல இன்னல்கள் நேர்ந்தன. ஆனால் சத்தியத்தின் வலிமையோடு நின்ற சாந்த மூர்த்தியோ சிறிதும் கலங்கவில்லை. சினம் கொள்ளவில்லை. சிரித்தார். ஆங்கிலேயரது ஆற்றொணைக்

கொடுமையைப் பொறுத்தார். பல முறை சிறை சென்றார். எனினும் அவர் தன் அகிம்சை என்னும் கொள்கையினின்றும் சிறுதும் வேறுபடவில்லை. அவர் நினைத்திருந்தால் ஒரு கண்ணிமைப் பொழுதில் அறுபது கோடி மக்களும் திரண்டு ஆங்கிலேயரைத் தவிடு பொடியாக்கியிருப்பார்கள். அன்பில் நம்பிக்கை கொண்ட அண்ணல் ஆங்கிலேயரை வெல்வதற்கும் சுதந்திரம் பெறுவதற்கும் அகிம்சை வழியையே கடைப்பிடித்தார். பல உண்ணா விரதங்கள்மூலம் தன்னைத் தானே வருத்திக் கொண்டார். 'சுடச் சுடரும் பொன் போல்' துன்பங்கள் வரவர அகிம்சையில்

இன்பம் கண்டார். உள்ளத்தை வருத்தல் இம்சை யென்றெண்ணித் தீண்டாமையைப் பொறுத்தார். உயிர்களில் கருணை என்ற உயரிய தத்துவத்தில் சாதி, மத, பேதமற்ற சமரச வாழ்க்கையைக் கண்டார். பாரத நாடு அடிமைத் தழையகன்று ஆர்ப்பரித்தது. 1947ல் சுதந்திரக் கொடி வானளாவப் பறந்தது. இதற்கு வித்திட்டது காந்தியடிகளின் அகிம்சா தர்மம் என்பதை எவரும் மறக்கமுடியாது. அவரை அகிம்சா மூர்த்தி, அன்பின் வள்ளல் மகாத்மா என்றெல்லாம் மக்கள் போற்றிப் புகழ்வதற்கும் அகிம்சா தர்மமே காரணமாகும்.

வாழ்க அகிம்சா மூர்த்தி!
வாழ்க அகிம்சா தர்மம்!!

நந்தினி சிவஞானகுரு
10ம் வகுப்பு, கலைப்பிரிவு

வாரீரோ என் வகுப்பிற்கு.....

விஞ்ஞானம் இறுதியாண்டு 'இ' பிரிவிற் படிக்கின்ற அரியபல மாணவரை அறிமுகம் நான் செய்கின்றேன் சட்டம் தவறாது நடந்திட அமர்த்திய சட்டாம்பிள்ளையாம் டோட்டணவதி கஷ்டப்பட்டுத் தன் கதை குறைத்து எமை அடக்கமுயல்வாள் பாவம் மாணவர் வாக்கை அன்புடன் பெற்றே மாணவர் தலைவிகளாகிய எங்கள் மேலிய தோழியர் சர்வா, ஜெயந்தியின் அட்டகாசங்கள் அளந்திடல் அரிதே அடிக்கடி நீக்கல் பல்லால் அமுத மொழி பேசிடும் ஆயிர்தர இடிந்தேபோய் நின்றிடுவாள் "ஸ்" எனும் வார்த்தை வந்தால் பின்னாலே இருக்கையிலே கண்ணாடி மாட்டினும் எம் பொன்னான வனஜரவின் அழகதனால் குறைவதில்லை. நாவல் கண்டால் கெஞ்சிடும் வதனீ அஞ்சுவதேனோ இரசாயனம் என்றால் ஆவல் கொண்டே நீருபாவைத் தேடின கோள்விழி தாமே தோன்றிடும் முன் 'கிணிங் கிணிங்' என சைக்கிளிலே வந்திறங்கும் துயரவினது [னால் மணியான தமிழ் கேட்டால் காதை நீர் பொத்திடுவீர் புத்தியிடு தோழியராம் யோகமணி, வசந்தவேணி சித்தியாகி ஓர்முறையில் ஏகினரே கலாசாலை நடையழகி செல்வாவின் சிரிப்பின் முன் நாமெங்கே

படையெடுத்தே கேட்டிடினும் பிறத்தியார் தம் கதை சொல்வாள்
 மலர்ப்பிரியை கேளரியவள் மழலை மொழி பேசிடுவாள்
 பலர் கொண்ட பஸ்ஸோ எமதிருப்பிடமாம் கடைசிவாங்கு
 கோழி குப்பை கிளறிய காட்சி நீர் காணாவிடில்
 தோழி சாந்தீனியின் கொப்பிதனைப் பார்த்திடுவீர்
 ஓயில் மங்கை பவளகாந்தி மணவாழ்வில் புகுந்திட்டாள்
 துயில் நீங்கிக் கண்டதில்லை நாம் அவளை வகுப்பினிலே
 கொச்சை மொழி பேசித் தமிழைக் கொலை செய்யும் சுகீர்தமனி
 எஸ்டேட்டின் மங்கை எனவே மன்னிப்போம் நாம் அவளை
 இறுதி வாங்குச் சோதரிகள் மறைந்து கொள்ளும் நத்தை ஓடாம்
 உறுதி உடல் ஜீவாவை மறந்திடல் தான் எளிதாமோ?
 மேடை மீது தோன்றி நடனமாடிவரும் துவாவுடனே
 ஜோடி சேர்ந்தும் யசோவிற்குக் காததூரம் நடனமது
 சிங்கள மாதாம் கமலாவதி எனில் யாவரும்
 கண்களில் வியப்பும் பொங்கிட நோக்குவார்
 கருங்கூந்தல் கமலவல்லி நெளிவதனைப் பார்த்திட்டால்
 கருத்துடன் நாம் வெட்டிவிட்ட மண்புழுதான் நினைவில் வரும்
 சோராமல் பஸ்ஏறி ஜெயராணி வந்திட்டால்
 பாராமல் சொல்லிடலாம் மணி இப்போ ஒன்பதென்று
 அசைவோடே பாடுகின்ற மனோகரியின் அருகிருக்கும் காந்தீமதி
 இசைவோடே பள்ளிவரும் நன்னாளை விரல்விட்டே எண்ணிடலாம்
 தோடில்லாக் காதுகளைக் கண்டுவிட்டு அடைவென்று எண்ணுதீர்
 காதின்னும் குற்றவில்லை குழந்தையாம் சாந்தீக்கு
 வெள்ளைமேனி தர்மராணி தன்னோடு வருகின்ற தியாகேசீன்
 உள்ளமது பாலொத்த வெண்மைதான் நானறிவேன்
 மன்னார்வாழ் சுந்தரம்பாள் நீள் கூந்தல் நங்கைதான்
 கண்ணாடிப் பாக்கியஸ்ட்சுமி கதைத்து நாம் கேட்டதில்லை
 கல்லூரியின் இறுதிவகுப்பில் பள்ளிமாறி வந்திட்ட
 நல்லோராம் மூவரது பெயரையிங்கு உரைக்கின்றேன்
 அடக்கம் நிறை மாத்தா, நீர்மலாவுடன் வளஜாவை
 ஒடுக்கமான கடை வகுப்பில் சந்தித்தேன் சந்தோஷம்
 'அக்கடமி' ஏறுண்டு எமக்காகத் தானுண்டு என்று கூறி
 அக்கணமே பிரிந்திட்ட நால்வரையும் செப்புகின்றேன்.
 சுருட்டை மயிர் அழகினோடு தோன்றியிங்கே யாவரையும்
 மருட்டி விட்டே சென்று விட்டாள் கிச்சுக்குரல் புனிதராணி
 உருட்டிய தன் விழிகளினால் வெருட்டி எனை அடக்கிவிடும் ஜெயாவுடனே
 உருவத்தால் உள்ளத்தால் உயர்ந்த மங்கை புனிதவதியும் சென்றிடவே
 பெற்றோர் சொல் தட்டிடாமல் நான்காவதாய்ச் சேர்ந்த நங்கை
 கிறீஸ்தீன் மிகக் கெட்டியன்றோ ஆங்கிலப்பாடல் தனில்
 பெருவகுப்பாம் என் வகுப்பைப் பெருமையுடன் விளக்கியதைப்
 பொறுமையுடன் கேட்டிட்ட நல்லோராம் உங்களுக்கு
 நன்றி கூறி முடிக்கின்றேன் தாழ்மையுடன் ஷாந்தீனியே.

ஷாந்தினி சௌந்தரராஜா

12ம் வகுப்பு - விஞ்ஞானம்

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே

ஆதவன் குளிப்பதற்காகக் கடலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான். நான் வீட்டை நோக்கி விரைவாகப் போய்க் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது இருவர் மிகவும் காரசாரமாக ஒரு மரத்தின் கீழ் நின்று விவாதித்துக் கொண்டிருந்தனர். என் நடையின் வேகம் தளர்ந்தது. அவர்களது விவாதத் தலைப்பு என்ன என்பதை அவர்களது பேச்சிலிருந்தே நான் புரிந்து கொண்டு விட்டேன். எனவே நானும் அவர்கள் உரையைக் கேட்க விரும்பி நின்று விட்டேன். அவர்களை நினைக்க எனக்குப் பரிதாபமாகவே இருந்தது. அவர்கள் உரையிலிருந்து அவர்கள் சமுதாயத்திடம் நன்றாக அடிபட்டு, உதைபட்டு, தள்ளாடிக் கொண்டு நடக்கவே திரணியில்லாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெளிவாக உணர்ந்தேன்.

அவர்கள் எதைப்பற்றி பேசுகிறார்கள், கவலைப்பட்டார்கள், அத்தகைய வீரப்பு எதற்காக எழுந்தது. இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் நிச்சயம் கண்ணீர் வரத்தான் செய்யும். அழுகி நாற்றமெடுக்கும் சமுதாயத்தினிடையே அவர்கள் ஒரு குறுகிய காலத்தில் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்களே அவர்களை அப்படிப் பேசவைத்தது. சமுதாயம் என்ற பெயருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மதிப்பு இன்று எங்கே? இத்தகைய கீழ் நிலையை அடையக் காரணம்தான் என்ன?

ஆற்றிவு படைத்த மக்கள் இன்று ஐந்தறிவு படைத்த மாக்களாக மாறிவிட்டனர். பகுத்தறிவை இழந்து, சிந்திக்கும் ஆற்றலை இழந்து யாவருமே செயல்பட்டால் அந்த சமுதாயம் உயர்ச்சி காண முடியுமா? இல்லை வளர்ச்சியடையத்தான் முடியுமா?

நீதி, நேர்மை, மனச்சாட்சி எல்லாம் இன்று செல்காக்காசாகி விட்டன. பொருளையும், எரிச்சலுமே தலை தூக்கி நிற்கின்

றன. நீதியும், நேர்மையும் மேடைப் பேச்சாளர்களுக்கே உரிய பசப்பு வார்த்தைகளாகவே உள்ளன. ஏன் நுணுகி ஆராயப்போனால் ஊருக்கடி உபதேசம் உனக்கு இல்லை' என்றவாறே மேடைப் பேச்சாளர்களும் நடந்து விடுகிறார்கள். நீதியும், நேர்மையும், வாய்மையும் அவர்கள் மேடையிற் பேசும் வரைக்கும் உச்சரிக்கும் 'தாரகமந்திரம்' மேடையை விட்டு அதே நிமிடம் தான் என்ன உபதேசித்து விட்டு வந்துள்ளேன் என்பதை மறந்து தம் வழியே போய் விடுகிறார்கள். உபதேசித்தபடி நாம் முதலில் நடக்கிறோமா என்று அவர்கள் கூட எண்ணத் தவறிவிடுகிறார்கள்.

ஒருவன் தவறான வழியிலே போய்க் கொண்டிருப்பதை மற்றவன் கண்டும் காணாதவன் போல நடக்கும் நிலை உருவாகிவிட்டது. அவன் தவறான வழியிற் போகிறானே அவனுக்கு அதை உணர்த்தி நல்வழி காட்டுவோம் என்று ஒருவருமே சிந்திப்பதில்லை. மற்றவன் எக்கேடு கெட்டால் என்ன நான் மட்டும் வாழ்ந்தாற் போதும் இதுதான் எமது சமூகத்தின் கொள்கை. கற்றவன் நல்வழி காட்ட வேண்டியவன். ஆனால் அவன்தான் இன்று தீயவழியில் இழுத்துச் செல்லும் தலைவனாக நிற்கிறான். 'நான் படித்தவன், எனக்கு எல்லாம் தெரியும், என்னைவிட விஞ்சியவன் யாருமே இல்லை' என்ற எண்ணத்தில் தம்மையே மறந்து எந்த வழியிற் போகிறோம் என்ற சிந்தனையே இன்றி அவன் செல்கிறான் இந்நிலையிற் கல்லாதவன் என்ன செய்கிறான் என்றால் 'கற்றவன் தானே அவன் ஒருபோதும் தீய வழியிற் செல்லமாட்டான்' என எண்ணி அவனைப் பின்பற்றுகிறான். இது அவனது அரைகுறைப் படிப்பின் விளைவு. பள்ளிக் கூடம் சென்று படித்தாற்றான் படிப்பா? நாள்தோறும் நமக்குக் கிட்டும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களிலும், அனுபவங்களிலும் இருந்து நாம் ஒவ்வொரு படிப்பினையைப் பெற்றுக் கொள்கிறோமே அதைக் கூட அந்த நிமிடமே மறந்து விட்டுச் செயற்படுகிறார்

கள். ஆனால் மற்றவர்களை நாம் திருத்து முன் நாமெல்லாம் சரியான வழியிற்றான் நடக்கிறோமா என்று ஒவ்வொருவருமே தன்னைத்தானே கேட்டால் ஏனிந்தநிலை? தானே தவறான வழியில் போய்க்கொண்டிருக்கும் போது மற்றவனுக்கு எப்படி நல்வழியைக் காட்ட முடியும்? குருடன் குருடனுக்கு வழிகாட்டினால் அவர்கள் செல்ல வேண்டிய இடத்தைச் சென்றடைய முடியுமா? அதற்குப் பதிலாக இருவருமே குருடராகையாற் பாதை தவறிப் படு பாதாளத்திலே விழ நேரிடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சமூகத்தின் சீர்கேட்டுக்கு மற்றொரு காரணம் பொறுமை. இப் பொறுமை எனும் பேய் நமது சமூகத்தில் தலைவிரித்தாடுகிறதே! இந்தப் பேய்க்குப் பயந்து, அதன் எதிரே நடமாடப் பயந்து, மனசாட்சிக்குவிரோதமில்லாது நேர்மையாக வாழும் மனிதர்கள் சமூகத்தின் மூலை முடுக்குகளிலே சென்றொழிந்து விடுகிறார்கள். பொறுமையே உருவாக வாழ்பவன் ஒரு போதுமே நிம்மதியாக வாழ முடியாது. அவனுக்கு வாழ்வில் உயர்ச்சியே கிடையாது. இதை நான் கூறவில்லை. புராணங்களும், இதிகாசங்களும் தக்க ஆதாரத்தோடு எடுத்து இயம்புகின்றன. எனவே இப்பொறுமைப் பேய்க்குப் பயந்து ஒழிந்து இருப்பவர்கள் பொறுமையாகத் தாம்மட்டும் தனித்து நின்றாலும் பொறுமையை ஒவ்வொருவர் மனத்திலிருந்தும் களைய முற்பட வேண்டும். ஒருவன் மீது மற்றவன் பொறுமைப்பட்டு என்ன பயனை அடைகிறான்? தனக்குத்தானே குழி தோண்டும் நிலையை உருவாக்குகிறான். ஏழைகளோடு சேருங்கள் அங்கு பொறுமை இருக்காது; பொறுமையிருக்கும்; அதிகார வெறி இருக்காது, பணவெறியிருக்காது; பதில் மற்றவர்களிடம் கருணை காட்டும் உள்ளத்தையும், அன்பைச் சொரியும் இதயங்களையும் நாம் காணமுடியும். நிலையில்லாத செல்வம் அவர்கள் கண்ணை மறைத்து விடுகிறது. செல்வம் சகடக்கால் போல வரும் என்பதை அறிந்தும் ஏன் அதைக் கண்மூடித்தனமாக நடக்கிறார்கள்? இன்றைய பணக்காரன் நாளை ஏழை, இன்

றைய ஏழை நாளை பணக்காரன். இதை இன்னுமா நீங்கள் உணரவில்லை?

உண்மைக்குக் காலமில்லை என்றகருத்து எமது இன்றைய சமூகத்திற்கு எவ்வளவு பொருத்தமாக உள்ளது. நாம் ஒரே பொய்யைப் பத்துத் தரம் திரும்பத் திரும்பச் சொல்வோமானால் அது ஈற்றில் மெய்யாகிவிடும். இதைத்தான் நாம் இன்று காண்கிறோம். எவன் ஒருவன் உண்மைக்காகவும், நேர்மைக்காகவும் வாழ்கிறானோ, வாழ எண்ணுகிறானோ அவனுக்கு இன்றைய சமூகத்தில் எதிரிகள் ஆயிரமாயிரமாகத் தோன்றுவார்கள். ஆனால் இவ்விதம் உண்மைகள் சந்தர்ப்ப வசத்தால் மறைக்கப் பட்டாலும், என்றோ ஒருநாள் தன் சுய உருவத்தைக் காட்டியே தீரும். உண்மைகள் இறப்பதில்லை. காலத்தினாலும் உண்மையை அழிக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் சட்டத்தின் வாயிலிற் தப்பினாலும், நீதியின்பாற் தப்ப முடியாது. தரும் தக்க தருணம் பார்த்திருந்து நிச்சயம் அவனைப் பழி வாங்கியே தீரும். இவற்றையெல்லாம் ஒருவன் சிந்திப்பானேயானால் அவன் இவற்றுக்கு எதிராகக் காலடி எடுத்து வைக்கவே அஞ்சுவான். ஆனால் எமது சமூகத்தவர் பொய்மையிலே ஊறிப் பொறுமை எனும் மபரணையிலேயே படுத்துறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நேர்மைக்கும், நீதிக்கும் மரியாதையே இல்லாத உலகில் அதன்படி நடப்பவர்கட்கும் மரியாதை இல்லாமற் போய் விடுகிறது.

பெரும்பாலும் எமது சமூகத்தில் நடைபெறும் தற்கொலைகட்கு நுணுகி ஆராய்ந்து பார்க்கப் போனால் மூலகாரணியாகச் சமூகமே இருக்கிறது. வேலையில்லாத தண்டாட்டம் அவர்களை ஒன்று கூடி வம்புபேச வைக்கிறது. அவர்கள் பேசும் விடயங்கள் பெரும்பாலும் ஆக்க வழியிலே இருப்பதில்லை. அழிவுத்துறையையே நோக்கி இருக்கிறது. ஊரிலே என்ன நடக்கிறது யாருக்கும் யாருக்கும் காதல். இதுதான் அவர்களது ஆராய்ச்சிக்குத் தலைப்பாக விளங்குகின்றன. ஒரு பெண்ணும், ஒரு ஆணும் கதைத்துவிட்டால் அது காதல். அவர்களிடம்

டையே அது காதல்ல! அந்தச் சமூகத்தின் கண்களிலே அது காதல். உண்மை எதுவென்று அவர்களில் ஒருவராவது சீர்தூக்கிப் பார்க்கப் போகிறார்களா? 'வெறுவாய் சப்புகிறவனுக்கு அவல் கிடைத்தது போல' ஒரு பெண்ணும் ஆணும் கதைக்கும் நிகழ்ச்சி அமைந்து விடுகிறது. எவ்வளவு அநியாயம். அக்கிரமம். தாம் போட்ட கணக்கு சரியா என்று எண்ணாமல் ஊரெல்லாம் பிரசாரமும் நடைபெற்று விடும். கணக்கே பிழையாக இருக்கும்போது பின்னர் விடை எப்படிச் சரியாக வரும்? உயிரா? மானமா? போராட்டம் இத்தருணத்தில் இளம் சந்ததியினரிடம் எழுகிறது. உயிர் என்றோ ஒருநாள் எம்முடிலே விட்டு விட்டுப் போய் விடுவதுதானே! ஆனால் மானமோ நாயிறந்த பின்னும் எம் பெயரைக் கூறிக்கொண்டிருக்கும்.

எனவே இவ்விதம் சிந்திக்காமற் செயற்படும் சமூகத்தின் செயலால் மனமுடைந்து மானமிழந்து, வாழ்க்கையிலே விரக்தி ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆமாம்! உண்மைக்காகவே வாழ்பவர்கள் மானமின்றி வாழும் வாழ்க்கையை வெறுப்பதிலே தான் என்ன தவறு இருக்கிறது? தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, அறிந்தோ அறியாமலோ, கல்வி கற்ற பெரியோர்கள்முதலாகப் பாடசாலைவாசமே அறியாதவர்கள் ஈராக இவ்விதமான மாபெரும் தவறுகளைச் செய்து விடுகின்றனர்.

ஆனால் சமூகம்நம்மீது வீண்பழி சுமத்துகிறதே என்று கோழைகள் போல நம்மையே நாம் மாய்ப்பது தவறு. அதற்குப் பதில் புத்துணர்வு பெறவேண்டும். உண்மையும் நேர்மையும் எங்கெல்லாம் ஒழிக்கப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் புரட்சி செய்ய வேண்டும். பயந்து ஒதுங்கினால் இனிவரும் சமூகத்தின் கதி எப்படி இருக்கும் என்பது மின்னென எமது மனதில் படமாகி விடுகி

றதே. 'மலை போலத் துன்பம் வந்தாலும் தலையே சுமக்கும்' என்றபடி நாம் சகல இடர்களையும் எதிர்த்துப் போராடினாற்றான் வளமான, மகிழ்வான வாழ்வை அமைக்க முடியும். ஏனென்றால் ஆரம்பத்திலேயே கூறியபடி ஊழல்கள் மிகுந்த சமூகத்திற்கு நாம் பயப்பட்டு அஞ்சுவதாற் பயனில்லை. உண்மையாளர்கள், நேர்மையாளர்கள் நிறைந்த சமூகத்திற்கு நாம் நிச்சயம் பயப்பட்டுத்தானாக வேண்டும். அது மட்டுமல்ல அந்த சமூகத்திற்கு நாம் தலைவணங்கவும் கடமைப்பட்டவர்களாவோம். ஆனால் இன்றோ இந்தச் சீர்கெட்ட சமுதாயத்தின் வாய்க்கல்லவா பயந்து, வாழப் பிறந்தவர்கள் என்பதை நாம் மறந்து மாளப் பிறந்தவர்கள் என்றமுடிவை எடுக்கிறோம். எனவே கோழைகளாக நாம் மாறுது. இறவாத உண்மைகளை நிலை நிறுத்தும் வரையும், உண்மைக்குக் காலம் வரும்வரையும், உண்மையாளரின் உயர்குணம் புரியுமட்டும் வாழவேண்டும்.

நாம் இப்பூமியிற் பிறந்ததே வாழ்வதற்காகத்தானே, எனவே கோழைகள் போல் உயிரைப் போக்கி விடாது உயிரைக்கையிலே பிடித்துக் கொண்டாவது நாம் வாழ்ந்தே தீரவேண்டும் என்று அடித்துக் கூறியவன் ஒரு நீண்ட பெருமூச்சையும் விட்டான்.

எனக்கோ நல்ல மழை பெய்து ஓய்ந்து விட்டது போல இருந்தது. அது மட்டுமல்ல என் இதயமும் கனத்தது. அவ்விடத்தையே விட்டு அசைய முடியாதபடி யாரோ ஒருவர் பாராங் கல்லொன்றைத் தலையிலே வைத்து அழுத்துவது போலிருந்தது. ஒருவாராக என்னைச் சமாளித்துக்கொண்டு என் வீட்டை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினேன்.

சிவசக்தி இராஜதுரை

[பல்கலைக் கழக புகழுக வகுப்பு
கலைப்பிரிவு 3-ம் வருடம்]

பெண்ணின் பெருமை

“மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல யாதவம் செய்திட வேண்டுமம்மா” —

பெண்ணின் பெருமையை அறை கூவ இந்த அடிகள் போதுமென்கிறார் கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளை. உலகின் சிருஷ்ட கர்த்தா யார்? புலவனை, விஞ்ஞானியை, மேதாவியை, ஏன் அவதார புருஷர்களைக் கூட உலகுக்கு அளித்தவள் பெண்ணல்லவா? எல்லோர்க்கும் ஒரு தாயுண்டு. அந்த அன்னை வளர்த்த பூமி இந்தப்பூமி. அன்னையின்றி உலகில்லை. தியாகத்தின் பிறப்பிடமே பெண்மைதான்.

அந்தப் பெண்ணைப் புகழ்ந்து பாடாத பெரியோர்களே இல்லை, என்று கூறலாம். அதுவும் பெண்ணைத் தாய்நிலையில் வைத்துக் கண்டவர்களே அநேகம் பேர். தனக்கு மனைவியாக வாய்த்த சாரதா தேவியைத் தெய்வமாகவும் தயாகவும் மதித்துப் பூஜை செய்து, அவள் பாத நமஸ்காரம் பெற்றார் சுவாமி இராமகிருஷ்ணர். பரத கண்டத்தையே புனித பூமியாக்கிய, புதிய சமுதாயம் காணத் துடித்த மகாத்மா கூடப் போராளும் போதெல்லாம் “வந்தே மாதரம்” என்ற குரல் கொடுத்தார். இத்தனையே பாரதியாரும் கூட “வந்தே மாதரம்” என்போம் எங்கள் மானிலத் தாயை வணங்குதல் செய்வோம்” என்று பாடி எழுச்சியூட்டினார். “வந்தே மாதரம்” என்றால் மாநிலத்துத் தாய்க்கு வந்தனம் என்றே பொருள் படும்.

பூமித்தாய் என்கிறோம், தாய் நாடு என்கிறோம்; தாய் மொழி என்கின்றோம்; ஆனால் இங்கு தற்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து தந்தை மொழி என்றோ, தந்தை நாடு என்றோ கூறப்படுவதில் லேசிய பெண்ணை; பூமித்தாயாகவும், கலை மகளாகவும், அலைமகளாகவும், மலைமகளாகவும், கங்கையாகவும் கூட வர்ணிக்கப்படுகின்றாள். பெண்ணிற் பெருமை தருவது தாய்மை. நாம் எம் கண்களால்

கண்ட தாய் என்ற தெய்வத்தை விட அதற்கு நிகரான தெய்வம் இந்த உலகில் எதுவுமேயில்லை: பெண்ணின் பெருமை என்கின்றோமே அது எதைக் குறிக்கிறது? அன்பு, அடக்கம், பொறுமை, பணிவு, கருணை போன்ற சகலநற்குணங்களும் எந்த ஒரு பெண்ணிடம் நிறைந்துள்ளதோ, அவளே பெருமைக்கு உரிபவளாகின்றாள்; பிறரால் போற்றப்படுகின்றாள், பிறரால் வணங்கப்படுகின்றாள்.

ஒரு பெண், பிள்ளைக்கு ஏற்ற தாய் ஆகவேண்டும். கணவனுக்கு உகந்த மனைவியாகவேண்டும்; சகோதரனுக்கு ஏற்ற சகோதரியாகவேண்டும்; தாய்க்கு ஏற்ற பிள்ளையாக வேண்டும். இந்த நிலைகள் அனைத்திலும் எந்த ஒரு பெண் சரிவர நிற்கின்றாளோ அவளே பெருமைக்கு உரிமையுள்.

“தற்காத்துத் தற்கொண்டாற்
பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்”
என வள்ளுவர் பெருந்தகை வர்ணித்து விடுகின்றார் அன்றோ.

தாய்மையை மதித்த புலவன் பாரதி அழகாகவும் கருத்தாளத்துடனும் பாடுகின்றான் கேளுங்கள். “அன்னம் ஊட்டிய தெய்வ மணிக்கை ஆணைகாட்டின் அனலை விழுங்குவோம்” நெருப்புத் துண்டைக் கூட அன்னை சொற்படி விழுங்கத் தயாராகிவிடுகின்றார் பாரதி.

தாயே வீரம் தருகின்றாள்; மனைவி தான் மதிப்புத் தருகின்றாள். பெண்ணை மதித்தவன், பெண்மையைப் போற்றியவன், பெண்ணை அமைச்சர் போன்று கருதி சிந்தித்து வாழ்ந்தவன் வாழ்வில் உயர்வு அடைகின்றான். தாயைப் போற்றியவன் தரணியால் மதிக்கப்படுகின்றான். ‘அம்மா’ என்ற ஒலிக்கு ஒப்பான ஒலியான கேட்கவில்லை. ‘அ’ என்ற உயில்

மெல்லினம் கலந்து இசையுடன் அமைந்து உயிருடன் உறவாடும் சொல்லே 'அம்மா'. கஷ்டமோ, நஷ்டமோ எதுவாயிலும் எவர் வாயிலும் வரும் சொல் அம்மா. ஒரு பிள்ளையைப்பெற்றெடுத்து வளர்த்து ஆளாக்கி

நாட்டின் சிறந்த பிரஜையாக்கித் தரும் தாயினம் இன்று நாட்டையே ஆள்வதென்றால் அது நாம் செய்த பாக்கியம் அன்றோ! இந்தியா, இலங்கை, இஸ்ரேல் நாடுகளின் பிரதமர் மூவரும் இன்று.

“பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம். எட்டு மறிவினில் ஆணுக்கு பெண் இங்கு இளைப்பில்லைக் காண் என்று கும்மியடி.

என்ற பாரதியின் வேட்கையைத் தணித்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“வாணிபம் செய்யலாம் பெண்கள் வானூர்தி ஓட்டலாம் பெண்கள்”

என்ற பாரதி கண்ட புதுமைப்பெண்ணைக் காணத் துடித்தார் பாரதிதாசன். ஆனால் இன்றைய சில பெண்களோ புதுமைப்பெண் என்ற பெயரில் புதினப்பெண்களாய்த் திரியும் நிலையைக் கண்டால் நிச்சயம் இவர்கள் வாய்விட்டுக் கதறி அழுவார்கள். இந்நிலையை நீடிக்க விடக் கூடாது. நிச்சயம் மாற்றியே தீரவேண்டும். ஒரு சமுதாயத்தில் ஒரு பெண்கற்பு உடையவளாக, ஒழுக்கம் உடையவளாக, அன்பு உடையவளாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தால் அந்தச் சமுதாயப்பெண்கள் மட்டும் அல்ல அந்தச் சமுதாயமே தலைதாக்கிவிடும். எல்லோரும் போற்றுகின்ற பெண்மை வாழ உலகு வாழும். அதன் பெருமை கூறல் அரிதினும் அரிது.

— தேவ - நந்தினி யோகநாதன்
பல்கலைக் கழகப் புதுமுக வகுப்பி
கலைப்பிரிவு 2ம் ஆண்டு.

உலகில் அருமையான பள்ளிக்கூடம் அனுபவம்தான்; ஆனால் முட்டாள் கள் அதில் கற்றுத் தேற மாட்டார்கள்.

—நுசோ

இன்பங்கள் சேர்ந்து வருவதில்லை. துன்பங்கள் தனித்து வருவதில்லை.

—லீங்கள்

ஒரு மெழுகுவர்த்தி எவ்வளவு நேரம் சுடர்விட்டு எரியுமோ, அவ்வளவு நேரம்தான் இந்த அநியாய உலகில் ஒரு நல்ல காரியம் பிரகாசிக்க முடியும்.

—சேக்ஸ்பியர்

The Chief - Guest Mr. T. Manikavasagar, Director of Education, Northern Region, addressing the students at the Inter House Athletic Meet.

ATHLETIC CHAMPIONS

SENIORS — Vinitha Jeyasingham
Yogarathy Murugesu.

INTERMEDIATE Suseela Velupillipi
JUNIOR Kamathy Muthukumar

வாணி விழாவில்

சிறுமியரின் வீரக் கும்மி

“த்ரிசுத்தி”
நாட்டிய நாடகம்

விசேட நிகழ்ச்சி

Students' Section :

.....

My little Sister

Gopika - Thiagarajah (Grade IV 'P')

I have a little sister Her
name is Gowthamy. I call her
Gowthy. She is two years old
She is the pet of our family
She is fond of her doll.

Also she likes our cat. She is
very naughty. When we go to
school she will play with our
books. We all love her.

A Dream

Udishtra Thurairatnam (Grade V 'A')

One day, I was sleeping in
my bed after dinner. Suddenly,
a man came to me and asked
me to go to Colombo with him. So
I got up and went with him. On
the way to Colombo, we saw
many cars and vans on the road.

When we reached Colombo,

we first went to the zoo. At
the zoo, we saw lions and
tigers. When I put my hand in-
side the tiger's cage, it got hold
of my hand. Then I began to
cry. Then my mother asked me
why I was crying. Only then I
knew that I had been dreaming
all the time.

"However men approach me, even so do I welcome them
for the path men take from every side is mine."

HINDUISM

Girls

Marina Shashikala David Grade 6 'S'

Some girls are happy,
Others are sad.
Some girls are serious
Others quite mad.
Some girls speak little
Others a lot.
Some girls are pretty,
Others are not.

My Naughty Cousin

P. Amirthini (Grade 6 'M')

My little cousin is Sai Shanker. His father's name is Ramanathan. His mother's name is Vijaya Laxmi. They are my uncle and aunt. They are in London now. They left him with us because he was too small to be taken there.

Sai is named after Sathiya Sai Baba. I call him Sai kutty. He is two years old, dark and pretty. Sai is very naughty. When his brothers

come here, he behaves naughtily, running in and out of the rooms and up and down the stairs. When we go to school, he plays with the toys. But sometimes he spills milk, throws sand in the house and fiddles with the radio.

He likes sweets very much. When he is given one, he asks for more. How naughty he is! I am very fond of him.

My First Day at School

Arunthathy Amirthalingam Grade 7 'A'

It was '6'O Clock. I jumped out of bed with a mixed feeling of joy and excitement. I ran to the bathroom and took a bath. My mother dressed me in a new pink frock which had white lace frills on it, and she pinned a pink handkerchief to my frock. I had break-fast with my family and left with my father to school.

We went to Vembadi Girl's High School. I was quite proud, with many new books in my suitcase and a drink-bottle hanging on my shoulder. It was really nice to see all the girls in white uniform and black ribbon. We went to the principal's office.

The principal was a short kind lady. She wore glasses. I remembered what my mother taught me and wished her "Good Morning". She asked me my name and I replied. I

felt a little shy at first. Then she called a prefect and asked her to take me to my class room. I had to say "Good bye" to my father.

The class teacher gave me a warm welcome. She entered my name in the register and gave me a place in the front row. I became frindly with the whole class. During the interval, my new friends took me to the tuck shop and gave me ice-cream. After the interval we spent a happy hour learning nursery rhymes.

Ding—dong, ding—dong the bell rang. My father came to take me home. But I did not want to go home. This was an unforgettable day in my life. I will always remember my first day at school.

"Well-expond is the dhamma by the Enlightend one, to be self-realised, with immediate fruit inviting investigation, leading on to Nibbana, to be comprehended by the wise individually."

BUDDHISM

The Tea Plucker

Ajanthadevi Kandiah (Form VII 'M')

Ceylon tea which brings us foreign exchange, is famous the world over. It was first cultivated by the Europeans who brought the Indian labourers to Ceylon for this purpose. At present, almost all the labourers on tea estates are descendants of these Indians.

I mention only the female tea pluckers who are the wives and the sisters of the male labourers. The life of a tea plucker is a hard one. At about 7 O' clock in the cold mornings they can be seen on their way to the estates. They do not attend the muster as the male labourers do.

During working - time they wrap pieces of hessian around their waists over the usual sarees. On rainy days they cover their

heads with thick black heavy blankets called 'Kambilies'. These keep them warm and protect their heads from rain.

To collect the tea leaves there is a basket slung behind their backs. Tea leaves are weighed two or three times a day and sent to the factory.

At about 12 O' clock they have their lunch under a tree. Each plucker should pluck a certain amount of leaves a day for his daily wage. This amount of leaf, usually varies according to the field and season.

In the evenings they go back to their lines, free from their duty usually with a bundle of fire - wood. The plucker has thus earned a good nights rest.

*" Ask, and it shall be given you; seek, and ye shall find: knock and it shall be opened unto you.....
Seek ye first the kingdom of God, and his righteousness, and all these things shall be added unto you."*

CHRISTIANITY

A Memorable Journey

I had heard very much about the hill capital and the Kandy Perahara. I requested my father to take me to the Kandy Perahara. The final Perahara festival was held on the full moon day in the month of August. So we started there before full moon day.

We went by train. We took the night mail. It reached Polgahawela the next morning. We took the early morning Kandy train.

I had a pleasant experience on the train journey from Polgahawela. There were two engines attached to the train. One was right at the back. It was pushing the train up the hill, because the train had to go up hills. It was a steep climb. I was in a corner seat looking at the train climbing up the hill. It was going very slowly. It was going round and round the hill climbing the hill. It was very beautiful when the train took the curves. The train was in the shape of a semi-circle.

I had another thrilling experience. I had heard of tunnels. The tunnels were cut through the rocks. It was very dark in

the tunnels. But the train had lights. I heard the echo sound of the train when it went through the tunnels. There were many tunnels between Polgahawela and Kandy.

As the train speed over the hills I saw very beautiful sights and scenery. I saw ranges of hills far away. In between the hills there were valleys. There were paddy fields on the side of the hills.

The peaks of some hills looked like pyramids. There were white clouds over the peaks. They were very beautiful. There were trees, rocks and green vegetation. Among the hills and valleys I saw buildings. They were towns and villages. Thus enjoying the journey I reached Kandy.

My father took a room on the top floor of Queen's hotel. The hotel was in front of the Buddhist temple, the Dalada Maligawa.

On full moon day, the people began to come to the temple. Men and women young and old all came to see the Perahara. The crowd thickened. Gradually all the streets in Kandy

town were full of people. The houses, verandhas, upstairs and the compounds were all packed with people. All were waiting to see the Perahara procession.

The time for the Perahara came. I heard the beat of the drums. The procession started. I was in a room on the top floor. I looked at the procession and the people. I could not see the ground anywhere. It was a sea of heads. The people were so packed. Some people pushed forward. Others pushed them back. There were mounted police men at junctions.

Two elephants came at the head of the procession followed by the Nilames. Then came the drummers. The beat of the drums deafened our ears. There were torch bearers and many Kandyan dancers.

After all these came the big tusker. It was called the

Maligawa tusker. It was beautifully decorated. It carried the sacred Tooth Relic in a golden casket. All the Buddhists bowed their heads to the Tooth Relic. They prayed. They said 'Sadu' 'Sadu'.

After the Maligawa tusker came a procession of elephants. I counted them. They were about eighty-five. Their bells tinkled. The drums and the cymbals made rhythmic music.

The Perahara procession was a wonderful sight. It is a religious festival and was first started by the Sinhala kings.

It is even now conducted in a grand way as in the olden days. It is a historic and religious event. Not only did I learn many things from the Perahara but it also made a lasting impression on me. So I consider this journey a memorable one.

T. Hemalatha
8 'B'

My Experience of the N. P. T. A. Examination

I love my school. I do not like to be absent even for a day. I am alright in class; and I am not usually afraid of school tests. But my N. P. T. A. Examination was different.

My teachers asked us to work hard; my classmates feared that the questions might be difficult. My mother told me to be careful. My eldest brother did

very well in the J. S. C. (N. P. T. A.) Examination. He came first in the Examination. These thoughts made me timid.

A week before the examination I felt sick. I had a terrible headache and fever. I could not sit or stand. My teachers warned me not to fall sick during the Examination.

November 13th was a difficult day. I had Tamil and Religion on that day. I did well though I went for the examination without food. Wednesday too was alright. But Maths frightened me

on Thursday. I felt giddy and even fainted on that day. I started answering the paper half an hour late. I did not do well on this Paper for want of time.

However I sat through the whole examination. I did not mind the results very much. I did not hope to be as lucky as my brother. It was enough if I passed.

They say that this examination will not be held hereafter. If this is true I am happy. All the students will be very happy if all examinations are stopped.

Rajakumari Sabaratnam
Grade 8 'B'

An Umbrella Tells Its Story

To begin with, I lived in a thick jungle—with many of my friends. I was a branch of a huge tree. One day a woodcutter came there and cut me off mercilessly from my parent tree. Some of my friends also suffered the same fate. We were taken to a workshop, where a carpenter sawed us into beautiful sticks with handles. Then he sent me and my friends to a factory where we were given a beautiful head-gear each. I could not believe my eyes when I looked in the

mirror. I was so lovely to look at. When a shop-keeper saw us he bought us immediately. I was the most beautiful umbrella among my friends and so I found an honoured place in the showcase in his shop at Pettah. Every passer-by stopped to admire me.

One day a rich man came there and bought me for thirty rupees. He put me in the front seat of his 404 and took me home. His wife and children were deli-

ghted. They hung me carefully. Wherever they went, they took me. I protected them from sun and rain. One day there was a storm. My dress was torn and my ribs were broken. Then I was sent to a tailor, who gave me a new dress. But it wasn't as beautiful as the earlier one, but I was grateful to my master

I served my master for about five years, but then I grew too old to work. My dress was torn again and my ribs broken. My master tried to repair me but it wasn't possible. So I was kept in a corner where I am still lying. I don't know what my future is going to be.

Dharmawathy Visuvanathan
Grade 8 'C'

What I would like to be after leaving school

It has been my ambition, from the time I could understand things, to be a teacher. It is said that teaching is the noblest profession and that a teacher is responsible for the future of his country. The progress of a nation depends on its youth. It is the teacher who instructs the youth and trains them to take to professions and to be good and useful citizens. He imparts knowledge and moulds their character.

It is indeed a great responsibility and anyone who aspires to be a teacher should be ready to make sacrifices and to set an example to those who place their trust in him. When compared to many other professions teaching has no financial reward. Teachers receive very modest salaries and

they have no opportunity to engage in other activities that would enable them to get an additional income. A teacher lives to learn. So he has no time to dabble in politics or commerce or trade or even agriculture. He must devote every minute of his working hour to his pupils and make use of his leisure to acquire more knowledge, and grasp new techniques of teaching.

But inspite of all this, teaching has its own reward. While those engaged in other professions suffer from the dull monotony of their work; the teacher finds every moment of his life interesting and refreshing. Nothing gives him greater pleasure than to teach others what he has learnt so laboriously when he was a student.

But these are not the only reasons that make me wish to be a teacher after leaving school. I have always been happy in the company of children. Their natural curiosity, their eager minds and their thirst for knowledge fill me with the desire to be of service to them. Apart from the class-work there are so many extra-curricular activities that interest me — sports singing, debating, concerts all make an irresistible appeal to me.

There is another attraction in being a teacher. This is the

only profession which allows three long vacations every year. These together add up to something like ninety days. With Saturdays and Sundays and special holidays the total of non-working days leave a bare hundred and eighty days to attend to one's work. Government teachers are provided with railway warrants for free travel all over the island. So I can go to my favourite places or go sight-seeing during the three long vacations.

All these pleasures and advantages make me want to be a teacher after leaving school.

Siva Gowri - Sivalingam
Grade 9 'C' Science.

In a Flying Saucer

It was a dark Sunday evening when I was at home reading a detective novel. The day was gloomy and silent. A storm had swept across that region only a few hours before. The dispersing clouds prevented the stars from lighting the earth even dimly. The rustle of the trees and the

conversation of the people could not be heard. Only the hooting of the owls.

My home was not far from the town. There was a big meadow behind it. All of a sudden I heard the hum of a machine. It came from the back. This myste-

rious noise drowned all the noise made by nature. I thought that an earthquake was taking place, but to my surprise it suddenly stopped. I wanted to know the reason for that noise. So taking a torchlight. I went to investigate and thus made a fatal mistake. From nowhere I received a heavy blow and that was all. When I came back to my senses I saw some mysterious figures around me. They were watching my movements carefully. I then realized that I was in a flying saucer. I came to know later that the figures who watched me were the inhabitants of a planet called Zarashaba. When I got up on my feet they guided me to a microscopic mirror. There I saw our earth. It began to diminish in size gradually. Soon it vanished.

The flying saucer flew at a speed of twenty miles per second. I saw and recognised some of the planets which I came across. There was the moon. Next came Mars, the planet, which is nearest to Earth. I saw Jupiter, Neptune and Pluto. On this unforgettable journey I saw various other planets bigger than those known to man. The flying saucer, soon

slowed down. I thought that something had gone wrong with the machine but discovered that it was going to land in Zarashaba. In fact the saucer did land. The inhabitants of this planet had an entirely different body structure. They had heads as large as pumpkins and legs as long and thin as drumsticks. They spoke a different dialect. Large numbers of them surrounded the flying saucer and I became the centre of attraction.

At the beginning they treated me in a gentle manner but as time elapsed they became hostile. By then I learnt something of how to control a flying saucer. Finally the people who had captured me decided to kill me and preserve my dead body in their museum as a specimen from earth. I obtained this horrible news from one of the inhabitants who was friendly with me. Hearing this news I decided to escape from Zarashaba. One night when my guards slept. I escaped from the room where I was imprisoned. I made my way to one of the flying saucers. I entered it but to my utter disappointment, I saw five inhabitants inside slee-

ping. Slowly and softly I crept like a snail and bound the five guards taking all precautions to prevent them from shouting. Immediately, after this wonderful success, I went to the control room and started the saucer. Away it flew from this place. I soon left the planet, far behind and guided the saucer homewards.

I thought that the homeward journey was very tedious although I saw many wonderful and beautiful creations of nature. When

the saucer entered earth's atmosphere five pairs of hands gripped me. They belonged to five inhabitants of Zarashaba, who had freed themselves I thought that all my attempts had failed. They on the other hand had a different scheme in their mind. They decided to throw me down. That was performed within a short while, and I fell down on the earth I landed with a thud and opened my eyes. Then I realized that I had dropped from my bed. This was the worst dream I have ever had.

Sumathy Arirajasingam
Grade 10 'A' Science

A Lonely Adventure in a Jungle

I was about fifteen years old then, and was travelling to Africa with my family, in a plane on a holiday. As we neared Africa our plane was forced to land on a big field by some gangsters. We were all ordered to get out of the plane and the plane took off carrying our luggage.

Pondering for a short time, we decided to find a place for shelter. After walking about a mile or two through a thick jungle we came upon a herd of wild elephants. Before any of us could stop, one of our fellow passengers, who had a revolver fired a shot into the sky so as to frighten

away the elephants. To escape from the frightened elephants, we had to run in all directions. And I was separated from the others. I ran for a long time, As I was tired, I stopped for a while to see whether any elephant was chasing me. I sat down under a tree to rest, when I found there was no elephant anywhere near me. Since I was very tired I fell asleep.

When I suddenly woke-up, I couldn't remember all that had happened. I looked around, and noticed a bush very close to me shaking as if there was some living thing inside it. I knew that there was a wild animal in it. I was puzzled. I saw a tree, which looked easy to climb. With my heart beating fast and tears falling down my cheeks I climbed the tree. It seemed that I would never climb it. Once or twice I nearly slipped, and fell in my fright. At last I was sitting on one of the top branches. When I looked down I saw a big leopard under the tree looking up at me. I prayed to God to help me. I had little hope that I could ever see my people.

I sat on the tree for five hours with the leopard under it. Although I was very tired I didn't dare to fall asleep, for fear of falling down from the tree. It was nearly dusk, and I heard the sound of some other animal near by. I looked around, and saw a beautiful deer. To my surprise I saw the leopard attacking the deer. It was so horrible that I closed my eyes tightly. When I opened my eyes and looked, I saw the leopard walking into the jungle, dragging the deer with it. I heaved a sigh of relief.

I got down from the tree and looked for a stream to quench my thirst. I was rewarded to find a stream with cool clear water running in it. Then I climbed the tree to spend the night on it. I tied myself to the branch with my belt to prevent myself from falling. I couldn't sleep with all the horrible noises around me. I spent the night crying and only sleeping for an hour or two.

Next morning after a breakfast of mixed fruits, I walked in search of help. For five whole days I walked, spending the nights on trees, eating fruits and drink-

ing stream or river water. Sometimes I starved the whole day with nothing to eat or drink. I had to walk barefooted. My hands and legs were wounded; my dress was torn in many places. I had some horrible experiences which I don't even like to think of. I had many narrow escapes from wild animals.

On the fifth day I reached the top of a hill. I was very tired and wanted to rest for a while. I fell asleep — I didn't know for how long — Suddenly I was awakened by the sound of a gun shot. I looked around and noticed smoke coming from far below. I was so happy that I forgot about my fatigue and ran towards the smoke. I saw three camps and a lady dressed in a pair of shorts and shirt cooking something over the fire. I tried to call her, but I fainted before that.

When I gained consciousness, I found myself on a camp bed with the lady by my side. She gave me some food and hot milk to drink. After I gained strength to talk, I told her all about what had happened to me. She said that she had heard about the plane and that she would make arrangements for me to go back to my country. I was relieved and fell asleep, as I was so tired.

The lady and her husband who had come on a hunting trip took me with them to their town. They made arrangements through the Government for me to go to my country.

At the airport my parents who had got the information about me were there to meet me. It is impossible to describe how I felt when I fell into my mother's arm and hugged her.

[This Essay won the first prize in the Essay Competition for the Grade 10 Classes.]

SathiaLakshmy Vythialingam
Grade 10 'B' S..

The Hippies

The Westerner having achieved material success has started to 'contemplate'. He has realized that harmony cannot be achieved by material gains. His quest for truth and peace has brought him to the east. These "rebels" are the present day hippies.

The hippies who come to India appreciated Indian culture, the Hindu religion and the easy and unhurried pace of living. Some hippies have taken to yoga asanas and having learnt the "Hare Krishna" cult go back to share their achievements with those at home.

These hippies in the western sector are a "break away" group. They are clannish and lead an ascetic life. Many are involved in social work and other welfare activities of the Country. They have their prayer meetings and poojas in Krishna temples. they

wear eastern clothes and ornaments. Some married couples have even taken to wearing the Hindu nuptial chain. These hippies are a blend of eastern and western culture. Most of them belong to the younger generation.

Yet there are some youngsters who call themselves 'hippies' and misuse their freedom. They indulge in various bad habits like excessive drinking and drug taking. These misfits spoil the name of the "hippie society". It is due to this undisciplined lot that sometimes responsible adults disagree with the hippie movement.

The hippie movement is fast catching up in the world. This would soon help to improve the friendship between countries. People will soon understand and tolerate one another and their views, thanks to the hippies who are making the world a pleasanter place to live in.

Vathsala Nadarajah
10 R 'B' Arts

The Economic Problems of Developing Countries

Since 1950 the world has been experiencing a population problem and a growing problem of poverty. Although the demographic factor plays a powerful part in affecting the levels of national wealth, much of the poverty of a large part of the world is due to the underdevelopment of resources. The United Nations General Assembly has recognized this fact and during the 1960s initiated the "development decade". The problems facing the developing countries are many and they are interrelated socially, economically, politically and geographically.

The rich and developed countries are few in number. They include the United States, Canada, the United Kingdom and countries of western Europe with Australia and New Zealand. This top twelve rich nations include only 10th of the world population. The U. S., S. R., Japan, Venezuela and Argentina must be regarded as well off and with the top twelve account for 1/3 of the world's people. The other 2/3 live in varying degrees of poverty. The developing countries are characterised by a higher degree of subsistence production with very limited application of technology. Some suggest that industrialization will solve the economic problems of these countries while some experts are of the opinion that industrialization is not a general panacea

for all the poor countries of the world. It has been noted that in many developing countries that their agricultural sectors are highly inefficient. Therefore it is imperative that they make their agricultural sector efficient and stable before they think of industrialization of their economy. All sectors of an economy, agriculture, mining, manufacturing industry and commerce should advance. With these, the application of science and technology should raise the productivity per worker and the labour resources should be distributed among the various productive tasks. Two decades ago Yugoslavia ignored her agrarian sector and with programmes of over industrialization suffered a food crisis in 1950.

It must be emphasized that there are wide differences among the developing countries. Some countries like India and Egypt are heavily populated and others such as Brazil and Ghana are underpopulated. Over population may be one contributive factor for under development. Developing countries also differ in the rates of economic growth. Land tenure systems also vary considerably. In these countries there are also differences in the kind of international trade. Some only export one or two primary products and one of their problems is vulnerability to any fall in world prices.

Perhaps one of the most important factors is the kind of population in the developing countries. Much depends upon the people themselves — their numbers and age structure, their enterprise and initiative, their inventiveness, their level of technical knowledge and their desire for material betterment and their willingness to make sacrifices to attain the necessary economic progress. Resources themselves are quite passive. Brazil is well endowed with natural resources, but remains underdeveloped. Capital can be substituted for natural resources as in Switzerland. Japan by its sheer initiative and patriotism has made immense advances in the economic development of the country. Development also involves social and insitutional changes. For economic development, there must also be a coordinated and well-planned programme. By planned measures of investment, the application of capital and technical know-how economic stagnation can be overcome and economic development ensured to a great degree. Most of the rich countries of the world are highly industrialized and there might seem a case for rapid industrialization in underdeveloped lands a short cut to a better standard of living. This view is favoured by Soviet Russia. But Spain however emphasizes the interdependence of the various sectors within an economy.

The adverse influence of high rates of population increase upon economic development must be stressed. A rate of population increase of $1\frac{1}{2}\%$ per annum requires at least 2% per annum increase in output, if the standard of living is to grow at all. This further requires a capital investment of 8 to 10% of the national income.

In conclusion the salient facts that can be said are firstly there are no obvious solutions to the problems of developing countries and that the final answer for each country is an individual one. Western economists favour what has come to be called a "Balanced growth" whereby agriculture is made more efficient allowing output per worker to rise, freeing some to move into manufacturing, power, transport and other non agricultural pursuits. More locally manufactured goods for export as well as for domestic use must be produced. In short, an upward spiral is created. There is no hope of success for any country if economic advance is one sided. A population policy must be enforced. There must be a firm foundation both in social service and public utilities. Lastly, aid and capital is required or if saving and investment fall short, capital must be attracted or wooed.

Renuka Kandasamy
Grade 12 Arts.

THE SCHOOL CHOIR 1973

இசைக் குழு - 1973
வேம்படி மகளிர் கல்லூரி.

P. T. SQUAD — UNDER 15
1973 DISTRICT CHAMPIONS

JUNIOR BAND 1973

The Energy Crisis

Today the whole world is going through a crisis namely, the energy crises. This is due to the war in the Middle East.

In the war Egypt and Syria got together and fought against Israel. Other Arab countries helped Egypt and Syria, while America supported Israel according to its 'power balance' policy. About $\frac{3}{4}$ of the world's petroleum is supplied by the Arabs. Today they have raised the price of petrol and have reduced the supply of oil in order to make Israel come to terms with them.

Most of the countries were entirely dependent on this petroleum. The curb on petroleum has caused great inconvenience and hardship.

The United Kingdom has announced a '3 day week' and the number of international flights

have been cut down. So transport has become very difficult.

Without fuel, machines in big factories can't work. So there won't be much work. Thus, the unemployment problem has been aggravated.

Our small country also is affected by this energy crisis. A number of train and bus services have been cut down. The fares also have gone up.

In the meantime the price of food stuff has increased in the world market. This has caused a crisis in 'human fuel'. We can't buy things even if we have a lot of money, because many things are not available in the market. So we have started a grow more food campaign to make the country self-sufficient. But again I wonder how far we will be successful as all progress depends on energy for both machines and humans.

Vasanthar Arunasalam
10 A Sc.

Reports

Games Report for the Year 1973

Games Mistresses — Miss S. Tharmalingam
Mrs. N. Subramaniam

Games Committee — Miss N. Ratnasabapathy
Miss M. A. Moses
Mrs. D. Balasubramaniam
Mrs. J. Gunaratnam
Mrs. B. Thangavelu
Miss P. Gunaratnam

Sports have always held a place of educational importance in the life of our school. I as Games Captain have great pleasure in submitting the Games Report for the year 1973.

I am happy to say that we had a fairly successful year. We started the year with the Primary school sports meet under the distinguished patronage of one of our distinguished old girls and a retired member of our staff Miss C. Veerakathipillai. The standard of performance on the field was average. Creedy House won the overall championship shield with 63 points and the Hornbians and Lythians tied for the second place with 55 points each. The following emerged champions.

Junior champion — Deepakumari
Thillainathan

Intermediate champion — Rajani
Shanmugarajah

My congratulations and best wishes to them.

Inter House competitions in P. T., Tamil Singing, Tamil and English elocution which were not held for the past few year were resumed this year. The P. T. competition was held at 3 age group levels—under 13, under 15 and under 17. Scowcroft House was placed first in the under 13 and under 15 divisions and Creedy won the first place in the under 17 group. In the Tamil Singing Competition there were individual and group competitions

Group Singing:

Seniors—Hornby House
Juniors —Greedy House

Individual Singing

Seniors—Bhavani Sathasivam
Juniors —Thanuja Sivathanan

Tamil Elocution

Seniors—Shyamalakumari
Kumarappapillai
Inters —Barmini Nadarajah
Juniors—Chandrika Selvanayagam

English Elocution

Seniors—Indravarni Mahenthiran
Inters —Arutchelvi Savarimuthu
Juniors—Subathra Pathmanathan

Our under 15 P. T. Squad which won the 1st place in the District Competition, competed in the All-Island Competition held in Gampaha and was placed fourth. The Intermediate netball team finished second in the Jaffna Schools' Netball Association League tournament. This team took part in the All-Island Competition held in Jaffna in August.

The second term was crowded with athletic programmes. The Inter-House Athletic Sports meet was held on the 23rd of June, under the distinguished patronage of the Director of Education,

Northern Region. Mr. T. Manikavasagar, Mrs. Manikavasagar gave away the trophies. The standard of the athletes was not very satisfactory except for the performance of a few athletes like Vinitha Jeyasingham, Manoranjitham Ramar, Komathi Muthukumar and Jeyasakthi Cumaranayagam. The Individual Championships were as follows.

Senior Champions—
Vinitha Jeyasingham
Yogarathy Murugesu

Intermediate Champion—
Sushela Velupillai

Junior Champion—
Komathy Muthukumar

My congratulations to these athletes.

Creedy House emerged champions with 134 points, edging Scowcroft House out by a mere $1\frac{1}{2}$ points. Scowcroft House scored $182\frac{1}{2}$ points. One of the coveted cups—the March Past Cup was also won by Creedy House. Congratulations to the Creedyites.

Then came the most thrilling event for most of the girls schools—the Jaffna Girls' Schools' Sports Association athletic meet.

We lost the championship for the second successive year. We did our very best to recover the championship trophy but failed. The essential thing is not to have conquered but to have fought well. Though we lost the two coveted trophies — the overall championship trophy and the Relay cup we won most of the Best Performance Trophies. My congratulations to Vinitha Jeyasingam and Manoranjitham Ramar whose performance at this meet was highly commendable. Others who did well in this meet are Jeyasakthy Cumaranyagam, Tharmavathy Viswanathan, Susheela Velupillai, Komathy Muthucumaru and Kalyani Thiyagarajah. Shantakumari Kanagaratnam, the baby of the team and a promising athlete is expected to do well in the future.

We entered a team of 3 athletes for the junior A. A. A. meet held in Colombo. Manoranjitham Ramar won the 1st place with ease in the 80 Meters Hurdles and Naveenthini Canaga-

sabai who was expected to win the first place in high jump finished second. My congratulations to them.

Our athletes Vinitha Jeyasingham, Manorangitham Ramar, Yogarathy Murugesu and Susheela Velupillai did well in the Jaffna A. A. A. meet, Vinitha did well in this meet, beating her rival Miss Selvarajah in both the 100 and 200 metres with ease. Manorangitham Ramar won the 1st place in her pet event 100 metres hurdles.

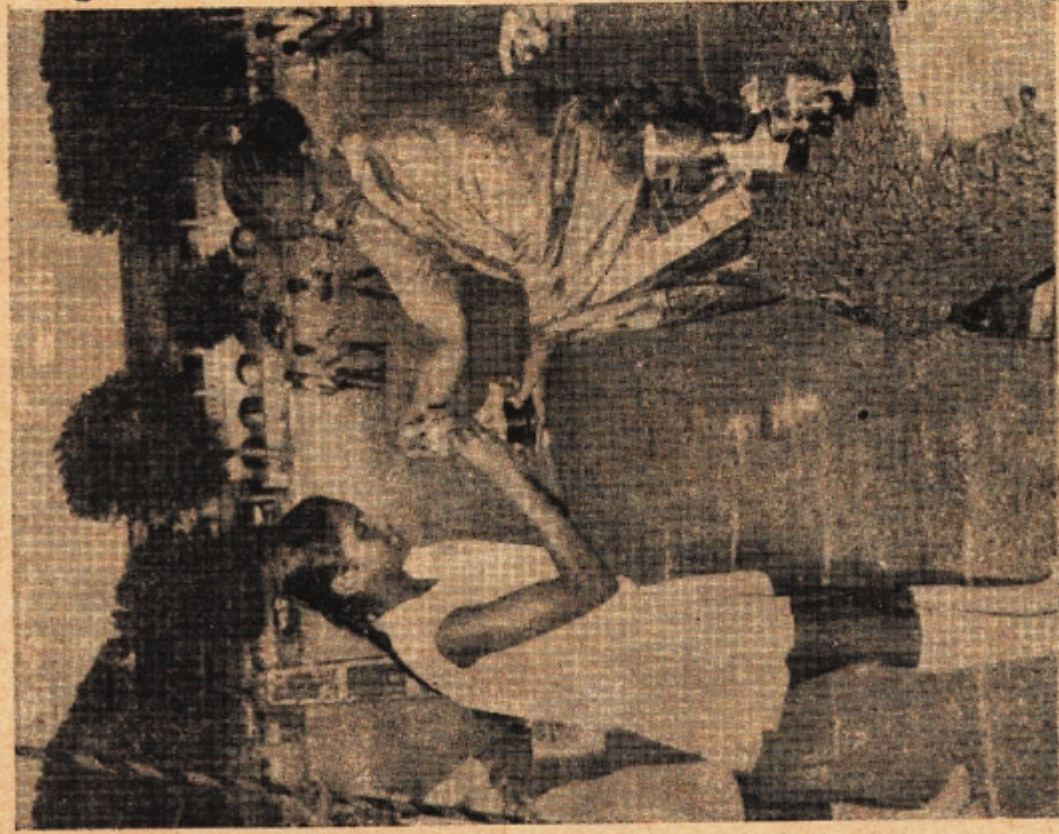
The third term did not see much activity. The Juvenile team entered for the J. S. N. A. League tournament without much success.

I wish to thank the Principal, the Games mistresses, the Games Committee and the House mistresses for their ready help and guidance which made my task easy.

I wish the school all success in the coming years.

Malathy Sivaguru
Games Captain

PRIMARY SCHOOL CHAMPIONS

Vinitha Jeyasingham receiving the
Best Performance Trophy from
Mrs. Manikavasagar

INTERMEDIATE —
Rajani Shanmugarajah
JUNIOR
Deepakumari Thillainathan

Report of the G. C. E. (O. L.) Union 1973

Staff Advisers: Mrs. P. Dharmasangary
Mrs. S. Yogeswaran

President: Sumathy Arulpragasam

Secretary: Regina Ramanathan

The G. C. E. (O. L.) Union holds its weekly meetings on Wednesday afternoons during the last period. The meetings took the form of debates, speeches, dramas, recitation, quizzes and contests, in both media. Also competitions were held and prizes were awarded to the best students by the principal at the end of the year.

First aid classes conducted by the St. Johns' Ambulance

Association were held on the Tuesday after-noons.

I regret to say that the G.C.E. (O. L.) Union Social, an annual event to which the G.C.E. (O. L.) students look forward could not be held owing to the austerity drive.

A special word of thanks goes to all the teachers and students for helping us to make this year's programme a success.

Regina Ramanathan
Secretary

Report of the U.N.E.S.C.O. Club for the year 1973

<i>President:</i>	Thilagarane Kandiah (Jan - April) Pathmini Thamotharampillai (May - Dec.)
<i>Vice President:</i>	Shanthini Sounthararajah
<i>Secretary:</i>	Shanthini Navaratnam
<i>Treasurer:</i>	Baheerathy Chinniah
<i>Staff Advisor:</i>	Mrs. C. K. Paramanathan

I have great Pleasure in submitting the report of the U. N. E. S. C. O. Club for the year 1973.

The club consists of all G. C. E. (A. L.) students and holds meetings once a fortnight. However because of several holidays we have not been able to meet very regularly.

At some of our meetings we have had speakers to talk to us on subjects of topical interest like the New Educational System.

Films on the Far. East. and the Buddha Jayanthi celebrations, shown by Mr. J. P. Thurairatnam were greatly appreciated. On other days members have conducted the meetings themselves. At one such meeting, short plays stressing the importance of adult Education were staged.

Our thanks are due to all our guests speakers and our staff advisor and other members of the staff who have helped us in various ways. We wish the new committee a successful 1974.

S. Navaratnam
(Hony Secretary)

Report of the Yuwati Club

President: Jebaranee Solomon
Vice President: Yoganesi Yogarajah
Secretary: Shanthini Soundrarajah
Treasurer: Patricia Antonipillai
Staff Advisors: Mrs. W. Gunaseelan
Mrs. I. Kiruparaj

It is with great pleasure that I submit this report for the year 1973. During the period under review, though regular meetings were not held due to want of time, the members showed a keen and undying interest in the activities of the club.

The year started with our annual elections. The members of the Yuwati Club made arrangements to conduct the morning worship in school on every Friday. Speakers were invited to address a few of the meetings.

In February this year, some of our members attended the Senior J. I. C. C. F. camp held at Ccaurina Beach, Karainagar. It was an enjoyable 'get-together, both educative and inspiring.

The J. I. C. C. F. fellowship meeting was held at St. John's College in September. The speakers were invited from Colombo, and a big number of our club members attended this meeting.

It was a very interesting and useful meeting.

The festive month of December saw our members play a very active role. Our choir gave a special song at the Carol Service of Palaly Training College. They also participated in the Annual Jaffna Inter School Carol Festival. The School Christmas Carol Service and Nativity play brought together the students parents and well-wishers in an atmosphere of love and fellowship.

I wish to thank all the members of the Yuwati Club for their hearty Co-operation in all the work we have undertaken and Mrs. V. Jebanesan who took great trouble to make our choir a good one. I thank the Principal and the staff advisors for their valuable advice and guidance.

I wish the club a successful 1974.

Shanthini Soundrarajah
Secretary

Report of the 3rd Jaffna Guide Company For the Year 1973.

Captain: Miss N. S. Selliah

Secretary: Jeboranjini Thambapillai

Lieutenant: Miss P. Thiyagarajah

Treasurer: Vadivambigai Nadarajah

The 3rd Jaffna Guide Company is justly proud of another year of useful and continued service. Progress has been our watch word. The loss of Senior Girl Guides at the end of each year, has naturally caused problems. Our Company however, true to the Girl Guide Motto "Be Prepared", has made steady progress. The weekly meetings of the Company on Tuesdays have always proved exhilarating and useful. The services of the Girl Guides were always available at all school functions and very specially at the annual sports meet. We gave a Guard of Honour to the Chief Guests at the Educational Exhibition on all three days in September. Our Girl Guides attended the Thinking Day Celebrations at Kopay Christian College on the 17th of February.

The Golden Jubilee Celebrations of the Company was held on the 22nd of February this year. It was a grand success. The exhibition in connection with the Golden Jubilee gave the Girl Guides a golden opportunity to use their ingenuity, skill, and patience to produce varied exhibits. Everyone who saw the exhibition declared that it was of a very high standard. We are grateful to Miss R. Thomas for being the Chief Guest on that occasion. The Camp Fire that followed was another roaring success. A very good time was had by all the participants and the spectators.

The annual Girl Guide Rally was held in the Old Park in October. It was well attended. The coming together of Girl Guides from the four corners of

NETBALL TEAM — 1973 - RUNNERS UP.

SCHOOL ATHLETIC TEAM 1973

the Peninsula is indeed a great event.

This report will not be complete without a word of thanks to our Principal for all her encouragement and readiness to help, to our Guide Captain and lieutenants for their untiring zeal, to the

members of the staff for their ungrudging willingness to help, to our guests without whose presence our functions would have been devoid of glamour, and finally to every patrol leader and to every single Girl Guide for all that they have done and been this year.

Jeboranjini Thambapillai
Secretary

Report of the Scowcroft House for the year 1973

House Mistress: Mrs. Augustine
Miss J. Sinnadurai

House Captain: Carmel Theophilis

Vice Captain: Devaranjini Jokanathan

House Games Captain: Swarnamala Thalaisingham

Vice Games Captain: Thangeswary Arumugam

Treasurer: Tharmaluxmi Murgesampillai

Secretary: Devanandini Jokanathan

I have great pleasure in submitting the House Report for the year 1973. This has been a very successful year for us in all our activities.

This year we participated in the Inter-House P. T. Competition. We are proud to say that our Inter and Junior squads came first in the P. T. Competition. I

wish to congratulate our squad on their success.

Our house also participated in the Music and Elocution competitions. Our girls have done creditably well in their activities.

At the upper school sports meet we gave a close fight to Creedy House and won the second place. I wish to congratulate the athletes in our House on their splendid performance this year. Special mention must be made of our athlete Vinitha Jeyasingham who became the senior champion this year. Punithawathy Arumugam and Jeyasakthy Kumaranayagam from our House also did well. We scored more points than last year. We are proud that we have been winning the Medley Relay cup for the last eight years in succession. We also congratulate Ratneswari Arumugam from our

House who was the runner-up in the Lower School Sports meet.

I also wish to congratulate Deepakumari Thillainathan of Lythe House and Rajani Shanmugarajah of Creedy House who won the Junior and Intermediate championships respectively in the Lower School sports meet. We extend our congratulations to the Creedy House on their success in winning the championship this year.

I would fail in my duty if I did not thank our staff advisors Mrs. Augustine, Miss J. Sinnadurai for their advise and assistance to us. I must thank our committee and our Scowcroftians for their help and Co-operation.

In conclusion I call upon the Scowcroftians to do better in the coming year.

Carmel Theophilis
House Captain

Report of the Hornby House for the year 1973

House Mistresses: Miss S. Sittambalam
Mrs. M. Suntheralingam

House Captain: Gaythri Sittampalam (Jan—Sept.)
Indraverni Mahenthiran (Sept.—Dec.)

Vice House Captain: Sumathy Vellupillai

Games Captain: Jegasothymalar Aiyadurai

Vice Games Captain: Subhashini Sabaratnam

Secretary: Shironmini Sinappu

Treasurer: Jeyamany Vaithilingam

It is with great disappointment that I submit our house report for the year 1973. Although we did not achieve very much as we did in the past years, our athletes who participated in the Inter-House sports meet generally did well.

Our Intermediate athlete Shashikala Selladurai obtained the cup for the best performance. Our congratulations to her. I must congratulate Kirubalini Balasundaram for being the runner-up amongst the Juniors. I must not fail to mention Punithambal Siyambulingam, Dushyanthi Ramanathan, Sankari Sivagurunathan, Vasuki Murugaratnam, Poomagal Thambiah and Sushila Vellupillai who contributed in no small way to the success of our house. My

congratulations are also due to Vanitha Baskarathevan and Jamuna Ramanathan for doing their best in the Lower-school sports meet..

I take this opportunity to thank Miss Sittambalam, Mrs. Suntheralingam, Mrs. Tharmalingam and Mrs. Maduralingam in giving us all the help we needed. I congratulate the Lythians on their success in winning the Championship this year.

Unlike this year, I hope that the new committee will have the co-operation of all its members in maintaining the standard of the House. The Hornbians must keep smiling and march forward with determination to do better next year.

Indraverni Mahenthiran
House Captain

The Report of the Lythe House 1973

<i>House Mistresses:</i>	Mrs. L. Swaminathan Mrs. R. Sivasundaram
<i>House Captain:</i>	Shanthakumari Satkunam
<i>Vice Captain:</i>	Gowri Nadesan
<i>House Games Captain:</i>	Shanthini Shanmugampillai
<i>Vice Captain:</i>	Sivasakthy Rajadurai
<i>Treasurer:</i>	Rajawathana Kangesu

I have great pleasure in presenting the Annual House Report of the Lythe House. And I am glad to record that we have been successful in sports, studies and music.

At the Lower School sports we won the 2nd place. I congratulate Deepakumari Thillainathan who won the Junior Championship. I congratulate Rajani Shanmugarajah who won the Intermediate Championship. We were placed third in the Upper School Sports Meet, but we were not far behind the Creedians who came first. It is a matter of pride that we won the Challenge cup for Group events and the Intermediate Relay. Our congratulations to Manoranjitham Ramar who was the Runner-up in the Intermediate group. I congratulate Vinitha Jeyasingham, Yogarathy Murugesu, Suseela Velupillai and Komathy Muthucumaram who were champions in the Upper School Sports Meet.

Our Senior and Junior groups won places in the Inter-House P. T. Competition Arulchelvi Savirimuthu and Gowri Balasubramaniam were placed first and third respectively in the Inter House English Elocution contest and Devaki Vamadevan came second in the Inter House Music Competition. We congratulate all of them on their splendid achievements in the elocution contests.

To our House Mistresses Mrs. L. Swaminathan and Mrs. R. Sivasundaram I say a special 'Thank you' for all their advice and assistance in our activities. I thank Mrs. R. Ponnampalam and Mrs. V. Mathuralingam who took a keen interest in the Lower School Sports. I am very grateful to our committee members and our girls for their ready co-operation.

I wish Lythe House all good luck and success in the coming years. And I hope they will do their best next year also.

Shanthakumari Satkunam
House Captain

Report of the Creedy House for the year 1973

<i>House Mistresses:</i>	Mrs. B. Sriskandarajah Mrs. S. Arulambalam
<i>House Captain:</i>	Nalayini Navaratnarajah
<i>Vice Captain:</i>	Sivanankai Puthirasingam
<i>Games Captain:</i>	Rajadevi Thirunathan
<i>Vice Games Captain:</i>	Yogarathi Murugesu
<i>Treasurer:</i>	Baheerathy Chinniah

I have great pleasure in presenting my House Report for the year 1973. We have done unusually well this year and I am happy and proud of it.

In sports, in both the Lower School and the Upper School we carried away the much coveted House Championship shields. In the Lower School we were also lucky enough to win the cup for the group events, while in the upper School Sports Meet we won the March Past cup. Rajani Shanmugarajah was the Intermediate Champion of the Lower School. Komathi Muthucumaru was the Junior Champion and Yogarathi Murugesu was one of the Senior Champions of the Upper School. Our congratulations go to the above athletes on their splendid performance. Kalyani Thiyagarajah Dharmawathy Visvanathan and Saroja Rajadurai also deserve special mention for their performance.

This year we had more Inter-House Competitions than in the

past. Our senior squad came first, while the Inters and Juniors came second in the P. T. Competitions. Our Juniors came first in the carnatic Music Competition while the Intermediates and Seniors came first in the Western Music Competitions. We were not as lucky in the Elocution Competitions, but our performance was good.

Our success is largely due to the keen interest taken by our House Mistresses. The other office bearers also gave their wholehearted co-operation to us. I thank them sincerely for all that they have done.

Let me also take this opportunity to thank the Principal and the Physical Trained Instructors.

Finally let me thank the Creedians who were responsible for all our achievements for the year.

Nalayini Navaratnarajah
House Captain

Report of the Science Union for the year 1973

Staff Advisor: Mrs. R. Arasaratnam

Committee for the 1st Term

President: Sarvagunadevi Ponnampalam
Vice President: Thayanithy Tharmalingam
Secretary: Nalayini Manikavasagar
Treasurer: Sivakumary Veluppillai

Committee for the 2nd Term

President: Gayathiri Sittampalam
Vice President: Rajabhavany Balachandran
Secretary: Nalini Thamayanthi Markandayar
Treasurer: Pushpalogini Beethamparam

Committee for the 3rd Term

President: Dharmaluckshmy Murugesapillai
Vice President: Jeyaluckshmy Murugesapillai
Secretary: Rajabhavani Balachandran
Treasurer: Bhakirathy Sinniah

The period under review has been an eventful one, and meetings have been held regularly.

Each term began with the election of the office-bearers which was followed by the presidential address.

Some of our meetings were devoted to speeches, debates, quizzes and contests.

The Vice principal of the Technical College, Kokuvil, Mr.

Rajendra, was the guest-speaker in the 1st Term of this year.

We thank him for his address.

Our annual debate with Mahajana College has been postponed for the next term.

Finally I wish to thank our staff advisor Mrs. R. Arasaratnam for her interest in us, and for her advice which has helped us to carry on our programme.

Rajabhavani Balachandran
Secretary

Report of the Scowcroft Home Union for the year 1973

Staff Advisor: Miss S. Arulanantham

President: Vimala Thurairajah (Jan. - May)
Pathmini Thamotharampillai (May - Dec.)

Secretary: Yogamani Sundarampillai (Jan. - May)
Selvamanohari Selvadurai (May - Dec.)

Treasurer: Gnanavathi Kailasapillai (Jan. - May)
Thilagawathy Ramasamy (May - Dec.)

As secretary of this Union it is my privilege to present the report of the Scowcroft Home Union.

The hostel union meets in the evening of every Wednesday. The meetings are always lively due to the enthusiasm shown by the members. Our members have done well in all the school activities in which they have taken part.

During the second term we went on a picnic to the casuarina beach. Most of us were able to have a dip in the sea, and this was followed by lunch. In the evening we had tea followed by a short entertainment at which the principal was also present. We returned late in the evening after an enjoyable day out.

During the last term we had a debate with the Hostel Union

of Jaffna Central College on “கண்ணகியா மாதவியா கற்பில் சிறந்தவள்” at which we were represented by Shayamalakumari Kuma-rappapillai, Parimalaranee Kuma-rappapillai and Thevaranjini Yoganathan.

In October we celebrated ‘Saraswathy Pooja’. At these celebrations we staged some religious Tamil plays. Each dormitory in turn took the responsibility of preparing for the pooja.

In November we had our Hostel Union Annual Dinner and Miss. Arulanantham's farewell party. At this meeting Miss Arumugam introduced our new warden Miss P.Gunaratnam. Thevaranjini Yoganathan, Kalaimani and Thevasukanthi Yoganathan gave a talk during the dinner time.

Just before the end of Term we had the Hostel Carol Service.

The carol service was conducted by Rev. Muthiah.

Before concluding this report it is my duty to thank our staff Advisor Miss S. Arulanantham for

all her help and advice. I will be failing in my duty if I do not thank the committee members of the Union, without whose enthusiasm, this year would not have been a success.

Selvamohary Selvadurai
Secretary

P. T. A. 1973

President: Miss P. Arumugam

Vice-Presidents: Mr. T. Murugesampillai
Dr. (Mrs.) Karagasundaram

Secretary: Mrs. B. Sriskandarajah

Treasurer: Mrs. A. Nadesan

Committee Members: Mr. K. Sathasivam
Mr. N. Nadarajah
Mr. K. Selvanayagam
Mrs. N. Rajasingham
Mrs. N. Pathmanathan
Mrs. G. Kulendran
Miss H. S. Sinnathamby.

The period under review was not a very active one for the P. T. A. A long felt need of the school was that of a giant water tank to replace the smaller

old one. This was put up by the P. T. A. and is now being made use of. Three compartments of lavatories for the use of day scholars were also constructed.

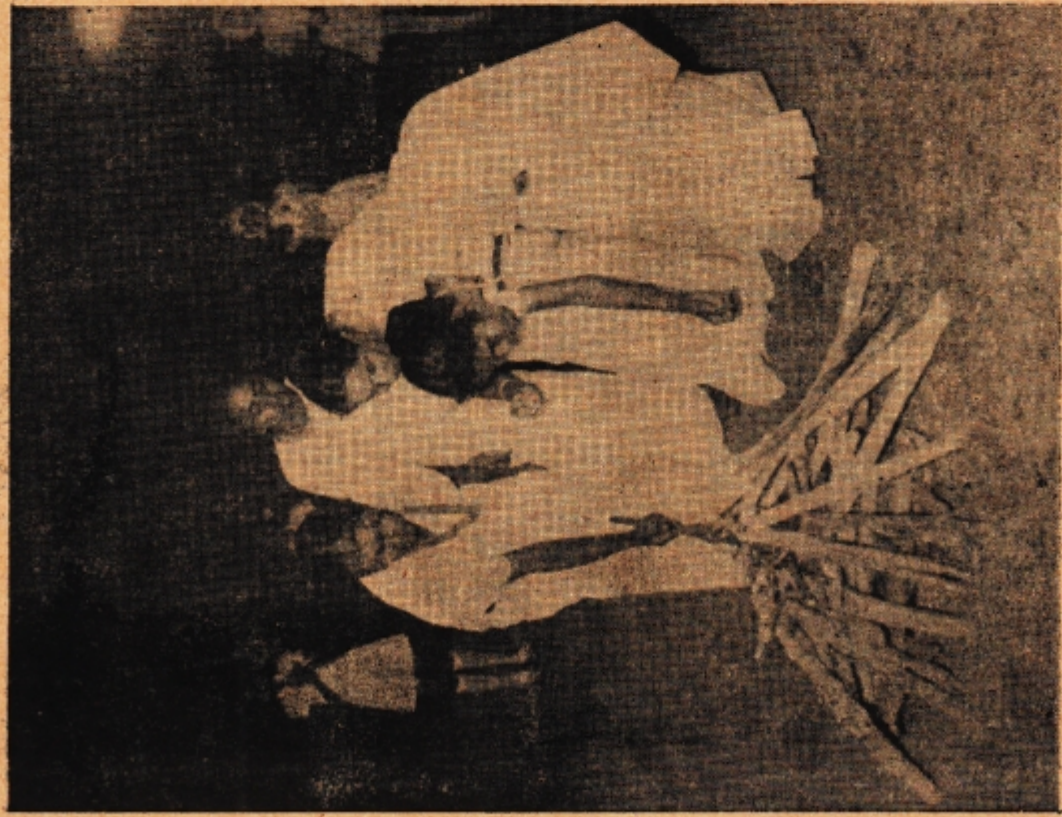
B. Sriskandarajah

இந்து மகளிர் சங்கம், சேயற் குழு — 1973

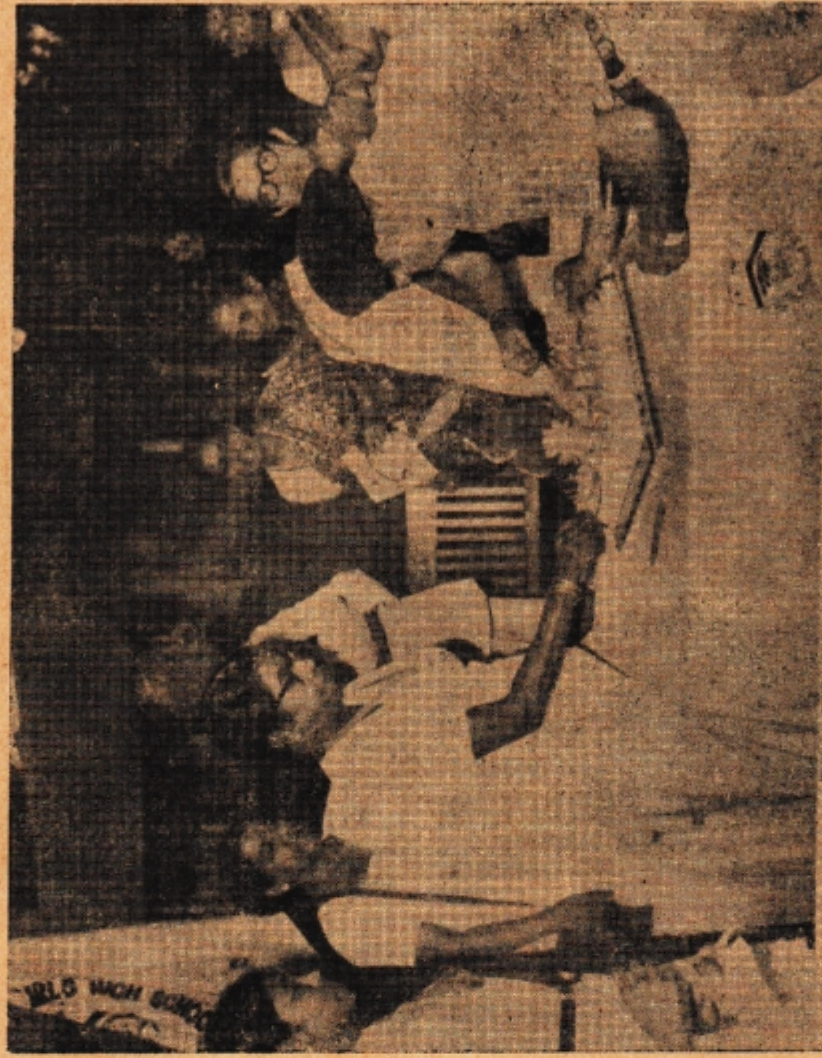

மாணவர் மன்றம் — 1973

The Chief Guest Miss. H. R. Thomas
Lighting the Camp - Fire

Vembadi Girl Guides Golden Jubilee Celebrations.
Who is cutting the Cake?

வேம்படி இந்து மகளிர் சங்க அறிக்கை - 1973

ஆலோசகர் : திருமதி தர்மசங்கரி
உதவியாளர்கள் : திருமதி தி. கணபதிப்பிள்ளை
,, பா. புவனேந்திரராசா
,, நா. பத்மநாதன்
,, சு. சிவானந்தன்

தலைவி : தர்மலக்ஷ்மி முருகேசபிள்ளை
உபதலைவி : றஞ்சினி இராமலிங்கம்
காரியதரிசி : ஹரிதேவி நகுலேந்திரன்
உபகாரியதரிசி : லலிதபாரதி சீதாராமசாஸ்திரிகள்
தனாதிக்காரி : பத்மினி தாமோதரம்பிள்ளை
உபதனாதிக்காரி : ராஜபவானி பாலச்சந்திரன்

கடந்த பல ஆண்டுகளாகச் சிறப்புடன் இயங்கி வரும் எமது இந்து மகளிர்சங்கம், இவ்வாண்டும் மிகச் சிறப்புடன் இயங்குகிறது என்பது எல்லோரும் கண்ட உண்மை. இதற்கு மூலகாரணம், மாணவர்களின் அயராது உழைப்பும் ஆசிரியர் பலரின் கூட்டு முயற்சியுமாகும்.

பஜனைகளும் சமயச் சொற்பொழிவுகளும் எமது சங்கத்தில் வழமையாக நடைபெற்றுவரும் நிகழ்ச்சிகளாகும். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், மாணிக்கவாசகர் ஆகியோரின் குருபூசைகளும் சொற்பொழிவுகளுடன் கொண்டாடப்பட்டது.

சிவராத்திரி விழாவும் நவராத்திரி விழாவும் எமது கல்லூரியில் கொண்டாடப்படும் மிகச் சிறந்த விழாக்களாகும். சிவராத்திரியை முன்னிட்டுப் பங்குனி இரண்டாம் திகதி காலை, திரு சிவராமலிங்கம் அவர்கள் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். சிவராத்திரி தினத்தன்று எமது

கல்லூரி மாணவிகள் சிலர், திருக் கேதீச்சர யாத்திரை செய்து சிவராத்திரியை பக்தியுடன் கழித்தனர். அன்று எமது கல்லூரியிலும் இரவுபத்து மணிவரை கலைநிகழ்ச்சிகளும் சொற்பொழிவுகளும் இடம் பெற்றன. நவராத்திரிவிழாவின் ஆரம்பநாளான புரட்டாதிமாதம் 27 ம் திகதி நடைபெற்ற திரு கணபதிப்பிள்ளை குழுவினரின், கண்ணகியின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சித்தரிக்கும் வில்லுப்பாட்டு மிகச் சிறப்பாக இருந்தது. பெண்கள் நிரம்பி வழிந்த மண்டபத்திலே, பெண் தெய்வங்களின் விழாவான நவராத்திரி விழாவிலே, அதுவும் வீரத்திற்குரிய மகளாம் துர்க்கையின் தினத்திலே, கண்ணகியின் வாழ்க்கை வரலாறு பற்றிய சொற்பொழிவு வெகு பொருத்தமாகவும், சுவையாகவும் இருந்தது. இந்நவராத்திரி ஒன்பது தினத்தன்றும், பத்தாம் நாளாகிய விஜயதசமியன்றும், எமது கல்லூரியிலே, கொலு, சும்பம் வைக்கப்

பட்டு ஐயரினால் பூசை செய்யப்பட்டது. தின்ம் ஒவ்வொரு வகுப்பு மாணவர்களும் அன்னை வாணியின் முன் கீதங்கள் பாடி அந்நாட்களைச் சிறப்பித்தனர். புரட்டாதி 30 ம் திகதி விடுதி மாணவர்களால் சரஸ்வதி பூசை மிகச்சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. ஐப்பசி மாதம் 3 ம் திகதி கனிஷ்டபிரிவு மாணவர்களால் இவ்விழா கொண்டாடப்பட்டது. ஐப்பசி 4 ந் திகதி மாலை நடந்த கலை நிகழ்ச்சிகளை மாணவர்களும் பெற்றோர்களும் கண்டுகளித்துக் கலை வாணியின் அருளைப் பெற்றனர். இதில், விசேட நிகழ்ச்சியாக “த்ரி சக்தி, என்னும் நாட்டிய நடகம் இடம்பெற்றது.

அத்துடன் ஐப்பசி 5 ம் நாள் மலையா, இந்தியா முதலிய இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று அரும் பெருஞ் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றி வரும் செஞ் சொற்செம்மணி, சிவத் தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் அரிய சொற்பொழிவைக் கேட்கும் சந்தர்ப்பம் எமது கல்லூரிக்குக் கிடைத்தது கலைவாணியின் அருள் அன்றோ! விஜயதசமி தினத்தன்று எமது கல்லூரி அதிபர், மழலை மொழி பேசும் சிறு குழந்தைகளுக்கு ஏடு தொடக்கி வைத்தார்.

இவ்வாறு எமது சங்கம் சிறப்பாகச் செயற்பட அனுதினமும் பாடுபட்ட ஆசிரியர்களுக்கும். மாணவர்களுக்கும் நாம் என்றென்றும் நன்றியுடையவராயிருக்க வேண்டும். இவ்வாறு அவர்களின் ஒத்துழைப்பும் உதவியும் கிடைத்திருக்காவிட்டால் சங்கம் இத்தகைய வளர்ச்சியை அடைந்திருக்காது. சங்கத்தின் ஆலோசகராக இருந்து உதவிய ஆசிரியருக்கும், மற்றும் உதவிய ஆசிரியர்களுக்கும் எனது உளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

யாவற்றிற்கும் மேலாக எமது சங்கத்திற்கு உற்சாகமூட்டி ஆலோசனைகள் கூறி, ஆதரவுதந்து உதவிய எமது கல்லூரி அதிபர் அவர்கட்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வருடாவருடம் இருந்து வரும் இச்சங்கமும், இச்சங்கம் நடாத்தும் விழாக்கமும் மேலும் மேலும் பொலிவுற்று விளங்கவேண்டும். இச்சங்கம் மேலும் பல விழாக்களை நடாத்த வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிராத்திக்கிறேன்.

தலைவர்
தர்மலக்ஷ்மி. முருகேசபிள்ளை

உயர்தர மாணவ மன்ற அறிக்கை

போஷகர்: செல்வி ப. ஆறுமுகம்

உப போஷகர்கள்: திருமதி தி. நல்லைநாதன்
திருமதி ச. துரைசிங்கம்

தலைவர்: செல்வி ஜெயரஞ்சினி தம்பாப்பிள்ளை

உப தலைவர்: செல்வி பவானி சுப்பிரமணியம்

செயலாளர்: செல்வி சிவசக்தி ராஜதுரை

உப செயலாளர்: செல்வி நளாயினி நவரட்ணராஜா

தனாதிக்காரி: செல்வி காமல் தியோபிலஸ்

இந்த வருடத்துக்கான உயர்தர மாணவர் மன்ற அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

வாரத்தில் ஒரு நாள் மகிழ்ச்சி தரும் நாளாக மன்றக் கூட்டத்தைக் கொண்டு அமைகிறது. ஒவ்வொரு முறையும் வளரும் இளம் சமுதாயத்தின் அறிவை வளர்க்கும் முகமாக நிகழ்ச்சிகளை அளித்துக் கொண்டு வந்துள்ளோம். பொது அறிவுப் போட்டிகள், மனதை மகிழ்வித்து சிறந்த கருத்துக்களைப் பதியவைக்கும் நாடகங்கள், சிந்தனையைத் தூண்டி அறிவுப் பயிரை வளர்க்கும் விவாதங்கள், பயன் தரும் பேச்சுக்கள், போன்றவற்றைத் திறம்பட அளித்து வேம்படி மாணவியர் கலைகளை வளர்ப்பதில் என்றுமே பின்தங்கியவர்கள் அல்ல என்பதை நிரூபித்துள்ளோம். இதை யிட்டு நாம் மகிழ்ச்சி கொள்வதில் தவறில்லை யல்லவா?

வழமை போல இந்த வருடமும் பல விவாத அரங்குகளில் எமது பாடசாலையின் பெயரை நிலை நாட்டியுள்ளோம். தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரி மாணவர் மன்றத்துடனும் யாழ்/இந்துக்- கல்லூரி மாணவர் மன்றத்துடனும் விவாத அரங்கில் பங்கு கொண்டோம்.

கல்கிசை புனித தோமையர் கல்லூரி மாணவர்களின் முயற்சியால் உருப் பெற்ற தமிழாராய்ச்சி கருத்தரங்கிற்கு" அழைப்புக் கிடைத்தும் போதிய அவகாசம் இன்மையால் அதில் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை. தொடர்ந்து வரும் அவர்தம் முயற்சிகளில் கலந்து கொள்வோம் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு உண்டு.

மேலும் எமது அழைப்பிற்கு ணங்கி வருகை தந்து பயன்தரும் சொற் பொழிவாற்றிய திரு. தேவகடாட்சம் அவர்களுக்கு நாம் மிகவும் நன்றி உடையோம்.

எமது மன்றம் திறம்பட செயற்படுவதற்கு ஒத்துழைப்பை நல்கிய அனைவர்க்கும் குறிப்பாகப் போஷகர் உப போஷகர், மன்ற அங்கத்தவர்கள் யாவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தொடர்ந்து வரும் மாணவர் மன்றம் திறம்பட செயற்பட்டு எம் கல்லூரியின் பெயரை மேலும் உயர்த்தும் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு. இவர்களுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

நன்றி.

சிவசக்தி-இராஜதுரை
[செயலாளர்]

மாணவர் மன்ற அறிக்கை

அதிபர்: செல்வி ப. ஆறுமுகம்

ஆசிரிய ஆலோசகர்கள்: திருமதி ஞா. குலேந்திரன்
திருமதி சி. பொன்னம்பலம்

மாணவர் தலைவி: செல்வி ஜெபரஞ்சினி தம்பாபிள்ளை

விளையாட்டுத் துறைத் தலைவி: செல்வி மாலதி சிவகுரு

மாணவ வழிகாட்டிகள்: ரதிதேவி தாமோதரம்பிள்ளை
பவானி சுப்பிரமணியம்
ஜெயந்தி ஜெயசிங்கம்
சியாமளாகுமாரி குமரப்பிள்ளை
செல்வகுமாரி செல்லையா
சிவநங்கை புத்திரசிங்கம்
சுபாஷினி சபாரட்ணம்
நளாயினி மாணிக்கவாசகர்
நளினி தமயந்தி மார்க்கண்டேயர்
சர்வகுண தேவி பொன்னம்பலம்
காயத்திரி சிற்றம்பலம் (புரட்டாதி - மார்கழி)

சிவப்பு இல்லத் தலைவி: தயாநிதி தர்மலிங்கம் (தை - பங்குனி)
காயத்திரி சிற்றம்பலம் (சித்திரை - ஆவணி)
இந்திரவேணி மகேந்திரன் (புரட்டாதி - மார்கழி)

பச்சை இல்லத் தலைவி: நளாயினி நவரட்ணராஜா

ஊதா இல்லத் தலைவி: சாந்தகுமாரி சற்குணம்

நீல இல்லத் தலைவி: காமல் தியோபிலஸ்

கீழ் வகுப்பு மாணவ தலைவி: உதிஷ்டிரா மகேந்திரன்

கீழ் வகுப்பு

விளையாட்டுத்துறைத் தலைவி: வனிதா பாஸ்கரதேவன்

மத்திய வகுப்பு

மாணவ தலைவிகள்: சிவப்பிரியா புத்திரசிங்கம்

சுபத்திரா பத்மநாதன்

இவ்வருட மாணவர் மன்றத்தின் அங்கத்தவர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு கடமையாற்றிய அனைவருமே பொறுப்புள்ளவர்களாகவும் ஊக்கமுள்ளவர்களாகவும் அமைந்தது எமது அதிர்ஷ்டமே. அத்துடன் மன்றத்தின் ஆலோசகர்களாக அமைந்த ஆசிரியர்கள் இருவரும், நாம் எமது கடமையைப் பூர்த்தி செய்வதில் தகுந்த ஒத்துழைப்பை நல்கினார்கள்.

எமது மன்றம் கடமையாற்றிய நாட்களில் செஞ் சொற் கொண்டல் சிங்காரன் வேலன். திரு எதிர் வீரசிங்கம் வைத்திய கலாநிதிகள் திரு ஆனந்தராஜா, டாக்டர் க. கனகரட்ணம், திரு நா. பார்த்தசாரதி. செல்வி பெரியதம்பி, செல்வி அம்பலம் ஆகிய பல்வேறு துறைகளில் உள்ளவர்களது பேச்சினை மாணவர்

கள் கேட்கக் கூடியதாக இருந்தது. இவர்கள் அனைவர்க்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றி.

எமது மன்றத்தில் அங்கத்தவராக இருந்த அங்கத்தவர்கள் யாவரும் ஒற்றுமையோடு செயற்பட்டமை குறித்து அவர்களுக்கும் ஆலோசனைகள் பலவழங்கிய ஆசிரிய ஆலோசகர்களுக்கும் நல்வழியில் நாம் நடக்க ஊக்கம் தந்த அதிபருக்கும் என் உள்ளம் நிறைந்த நன்றிகள் பல.

தொடர்ந்து 'வரும் மாணவர் மன்றங்கள் திறமையோடும் சிறப்போடும் கடமை புரிய எமது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

செல்வகுமாரி செல்லையா

(செயலாளர்)

சிறு தோழர் இயக்கம்

வனக்குமாரி:- திருமதி மு. சோமலிங்கம்

வனராணி:- திருமதி வி. மதுரலிங்கம்

வேம்படி மகளிர் கல்லூரிச் சிறு தோழர் இயக்கம். எங்கள் வனராணி திருமதி வி. மதுரை லிங்கம் வனக்குமாரி திருமதி P. சோமலிங்கம் ஆகிய இருவரதும் கண்காணிப்பில் சிறப்புற இயங்கி வருகின்றது.

அறுவர் ஆறு குழு அமைத்து 36 சிறு தோழர்கள் மரக்குமாரி, கொடிக்குமாரி, புஷ்பக்குமாரி, ஜலக் குமாரி என்னும் பெயர்களுடன் வளர்ந்து வருகின்றோம். நாம் வாரந்தோறும் வியாழக்கிழமைகளிற் கூடி எமது சட்டத்திறமைக்கமைய புன்முறுவல் பூத்து ஆடிப்பாடி மகிழ்கின்றோம். அத்துடன் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும் வழிவகைகளையும், இசையோடு பொருந்திய கருத்தமைந்த பாடல்களையும், உபயோகமான கதைகளையும் எமது வனராணியிடமும் வனக்குமாரியிடமும் கற்று வருகின்றோம்.

எமது இயக்கத்தின் பொன்விழா எமது பாடசாலையில் மாசி மாதம் 22 ந்த திகதி கொண்டாடப்பட்டது. அதில் எம் நடனத்திறமையால் யாவரையும் மகிழ்வித்தோம். இன்னும் எம் இயக்க வழிகாட்டத் தலைவர்களின் நினைவு நாளிலே

கோப்பாயில் நடந்த விழாவில், நாமும் பங்கு பற்றி மகிழ்ந்தோம் ஐப்பசி மாதம் பழைய பூங்காவில் நடைபெற்ற எம் இயக்க மாகாண விழாவிலும் பங்கு பற்றி அகமகிழ்ந்தோம்.

இலையெல்லாம் சிறப்புற நடந்தேற சிறு தோழராகிய எமக்கு தன் அன்பையும் ஆதரவையும் நல்கிப் பொருள் உதவியும் அளித்த எம் பாடசாலை அதிபர் செல்வி ஆறுமுகம் அவர்கட்கு எம் மனப் பூர்வமான நன்றியை முதற்கண் நல்கின்றோம். இத்துடன் வேண்டிய போதெல்லாம் இன்முகம் காட்டி எமக்கு அறிவுநல்கிய செல்வி H.S. சின்னத்தம்பி அவர்கட்கும் பலவாற்றாலும் உதவிய எம் அன்புடை ஆசிரியைகட்கும் நன்றி நல்கின்றோம்.

எமக்கு ஊக்கம் தந்த சாரணியத் தலைமை அதிகாரி செல்வி R. தோமஸ் அவர்கட்கும் எமது வனராணி வனக்குமாரிக்கும் நன்றி கூறி எமது இயக்கம் செழித்து வளர ஆசி நல்குமாறு இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

இ. கிருப்பாவை
சிறுதோழர் தலைவி.

SCHOOL MAGAZINE (1973)

WEDDING BELLS

1. Miss. Shanthakumari Somasunderam to Mr. S. Jeyarajah
2. Miss. Sivanjali Sathasivampillai to Dr. Yoganathan
3. Miss Jeyanthi Ramalingam to Mr V. Namasivayam
4. Miss. Surabi Ratnasabapathy to Dr. M. Viswanathan
5. Miss. Prabalini Dharmalingam to Dr. S. Linganathan
6. Miss. Jebamany Spencer to Mr. V. Gunaratnam
7. Miss. Sri Mahalakshmy Ramasamy to Mr. R. Sunderalingam
8. Miss. Leela Narayanan to Mr. Arumugaiah
9. Miss. Pathma Duraisingham to Mr. C. Thiruchelvam
10. Miss. Thilaga Nadarajah to Mr. A. Balakrishnan
11. Miss. Manohari Swaminathan to Mr Chellappah
12. Miss. Thilagawathy Thiagarajah to Mr. S. Kanagalingam
13. Dr. (Miss.) Thavamalar Eliathamby to Dr. Gunasingham
14. Dr. (Miss) Vasanthamaligah Kanagaratnam to Dr. Karunakaran
15. Miss. Pavalakanthy Kanapathipillai to Mr. K. Kanagaratnam
16. Miss. Gowri Durisamy to Mr Dodo Thambapillai
17. Miss. Gunaraneesinnadurai to Mr. P. Sornalingam
18. Miss. Suseela Kandiah to Mr. N. S. Pathmaseelan
19. Miss. Mary Nagalingam to Mr. M. D. Bandusena

ENGAGEMENTS

- 1 Miss. Arunthathy Sivasubramaniam to Dr. P. Sri Ranganathan
- 2 Miss Shanta Ratnasingham to Mr. Mahendranathan
- 3 Miss. Jeyanthi Poopalasingham to Dr. G. K. Kugathasan

IN MEMORIAM

- 1 Mr. Alagu Subramaniam
- 2 Miss. Ranjinidevi Sivasubramaniam
- 3 Miss. Haseena Moosajee

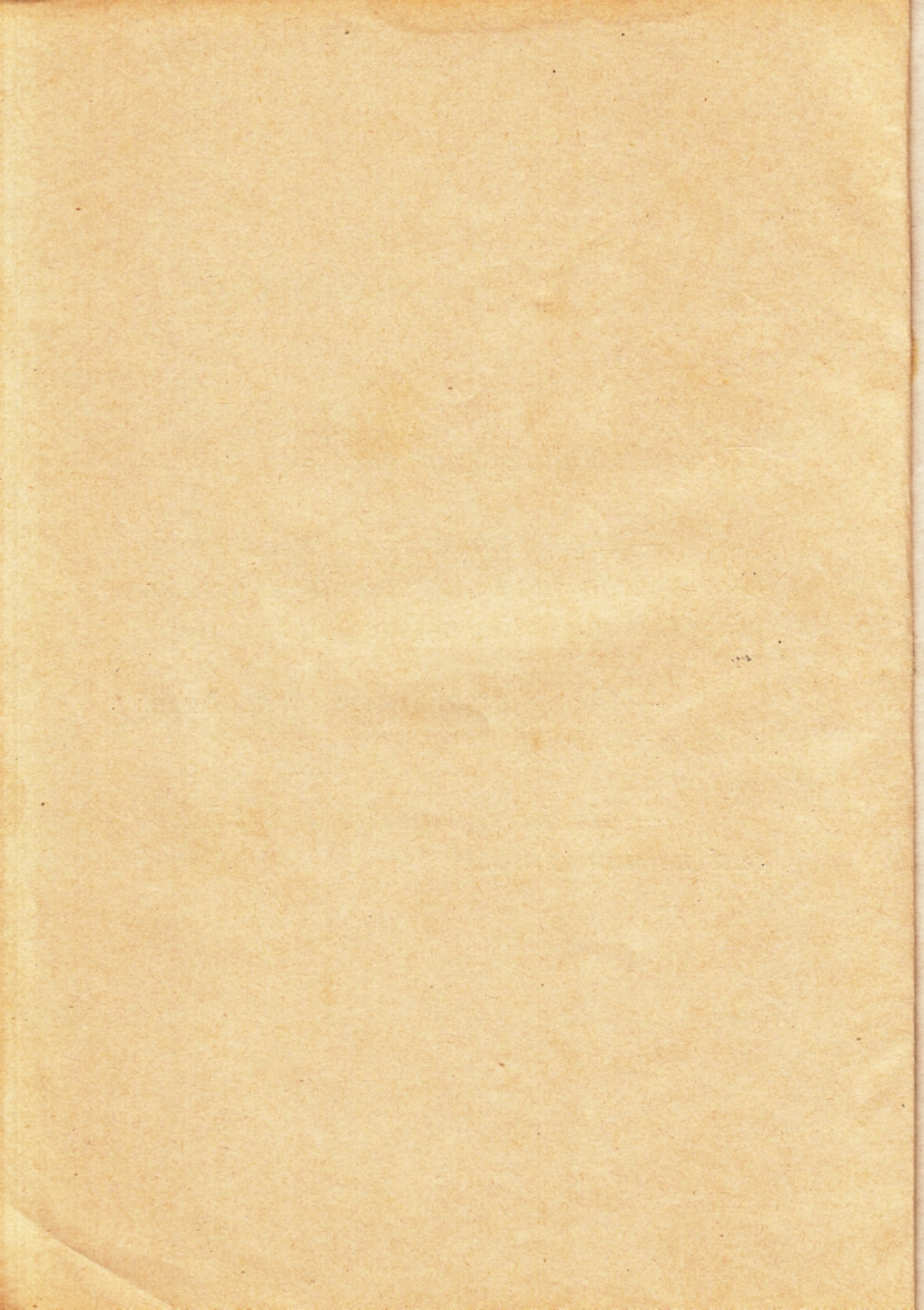

We say "Thank You" to, —

*— the Commercial Press and
Stores who made a special effort to
place this magazine before you this day,*

*— the photographers who have
done a good job.*

*— all sister institutions that have
sent us magazines.*

Commercial Press & Stores
Main Street, Jaffna.